Tüstav Arşivi
Orhan SİLİER
Bağışı

proleter devrimci

AYDINLIK

FİLİSTİN İHTİLALİNİ KİMSE DURDURAMAZ!

Ekim 1970 10-24

İÇİNDEKİLER :

AYDINLIK'TA DÜNYA VE TÜRKİYE	Filistin İhtilâlini Kimse Durduramaz!	417
	Filistin İkinci Dünya Kongresi	423
	Fateh Bazı «Büyük» Devletleri Lanetliyor	425
	Revizyonistler Kamboçya Faşistlerini Destekliyor	427
	TDGF'yi Yıkıcılardan Kurtaralım	428
	Çin Komünist Partisi 9. Merkez Komitesi 2. Genel Toplantısının Bildirisi	435
SOSYALİST KURULTAY	Halkımızın Mücadelesini Sosyalist Kurultay Temsil Eder	439
Program Çalışma Komitesi	Vatan Partisi Tüzük ve Programının Eleştirisi	451
	Bütün Devrimciler! Bütün TİP'liler!	462
Hikmet KIVILCIMLI	Kızıl Bekçiler	473
	Yalancının Mumu Yatsıya Kadar Yanar!	477
Doğu PERİNÇEK	Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır	479
	Sovyetler Birliğinde Kapitalizme Geri Dönüş ...	497
TARTIŞMA	İşçi - Köylü Çalışma Komitelerini Bütün Yurda Yayalım	504

Kurucular Adına Sahipleri	Gün Zileli, Cengiz Çandar, Atıl Ant, Ömer Özerturgut
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü	Ömer Özerturgut
Adres	Adakale Sok. 28/1, Yenişehir - Ankara, Tel : 12 74 17
İstanbul Temsilciliği	Klodfarer Cad. 6/6, Sultanahmet - İstanbul, Tel : 27 39 61
Berlin Temsilciliği	1 Berlin 12, Schiller Str. 64, Batı Almanya
Abone Şartları	Türkiye : Yıllık 50, altı aylık 25/Avrupa ve Orta Doğu : yıllık 75, altı aylık 40/Diğer Ülkeler : yıllık 125, altı aylık 65 lira
İlân Şartları	Tam sayfa 800 lira / Yayın ilânları indirimlidir
Banka Hesap No.	Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi, 641/268
Dizgi ve Baskı	TİSA Matbaacılık Sanayii - Ankara, Tel : 17 54 38
İstanbul Dağıtımı	Fuat Büte, Ankara Cad. 34, Tel : 27 89 49
Ankara Dağıtımı	Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi, Ulus
Ege Dağıtımı	Orhan Özşişman, 452. Sok. 5 - İzmir, Tel : 38 786

Tüstav Arşivi
Orhan SİLİER
Bağışı

AYDINLIK'ta dünya ve türkiye

TÜSTAV

filistin ihtilâlini kimse durduramaz!

Eylül'ün son iki haftası içinde İsrail saldırganlarına karşı savaşan komando örgütleri ve Filistin halkı, Amerikan uşağı Ürdün Kralı Hüseyin'e ve onun faşist generallerine karşı silahlı mücadeleye girişti. Orta Doğu'daki halk savaşını arkadan vurmak isteyen Ürdün gericilerinin çabaları boşa çıktı : Bütün dünya halklarının ve bütün ülkelerin devrimcilerinin de desteğiyle, kahramanca savaşan Filistin halkı, Kral Hüseyin'in kuvvetlerini geri püskürttü. Bu savaş, bütün Orta Doğu'da sınıf mücadelesini yeni ve daha yüksek bir düzeye çıkardı. Kurtuluş için savaşmaya azmetmiş olan halkları dünyada hiçbir gücün durduramıyacağını ispatladı. Orta Doğu'daki devrimci güçler mücadele içinde bilendi. Bütün dünya halkları, düşmanlarının, sahte - dostlarının ve gerçek dostlarının kimler olduğunu bir daha açık seçik gördü. Ürdün gericilerinin faşist komplosunun boşa çıkarılması, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal - emperyalizmine indirilen ağır bir darbe oldu. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi, Orta Doğu halklarının kurtuluş yolunu aydınlatmaktadır!

Rogers - Gromiko «Barış» Plânı, Devrimi Yoketme Komplosunun İlk Adımıydı

Arap halklarının kurtuluş mücadelesinin bu yeni aşaması, ABD emperyalistlerinin Sovyet revizyonistleri ile birlikte Orta Doğu halklarını teslim alma planını tezgahlamalarıyla başlamıştı. Rogers -

Gromiko «barış» planı denilen tertip, gelişen halk savaşını durdurmayı ve Filistin halkını silâhsızlandırarak sindirmeyi amaçlıyordu. Arap halklarının mücadelesini yok etmek için tasarlanan bu planın uygulanması için, ABD emperyalistleri ve Sovyet revizyonistleri, reformist ve tutucu Arap rejimleri üzerindeki nüfuzlarını kullandılar. Bu şekilde Arap halklarının savaş cephesini parçalamayı tasarladılar. Mısır ve Ürdün hükûmetleri, gelişen halk savaşının kendilerini de alt etmesinden korktukları için bu planı fırsat bildiler. «Barış» planını kabul ettiler. Emperyalistlerle uzlaştılar. Filistin halkına ve ileri bir tavır takınan Suriye ve Irak hükûmetlerine karşı komplolar peşinde koşmaya başladılar. Çin Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk başta olmak üzere, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve Kore, Filistin halkını canla başla destekledi. Bu ülkelerin enternasyonalist tutumu, «barış» planını ABD'yle birlikte hazırlanan Sovyet revizyonistlerinin maskesini düşürdü. Revizyonizmin karşı - devrimci niteliğini bütün çıplaklığıyla gözler önüne serdi. Bütün dünya halklarının ve bütün ülkelerin devrimcilerinin desteklediği Filistin halkının silahlı mücadele örgütleri, sahte «barış» planını asla kabul etmiyeceklerini ve mücadeleye devam edeceklerini bütün dünyaya ilan ettiler.

Bu kararlı devrimci tutum karşısında ,ABD emperyalistleri ve Sovyet revizyonistleri Arap halklarını dize getirme nin yeni yollarını araştırmaya başladılar. Siyasetlerini kabul ettirdikleri hükûmetlerin, Ürdün'ün ve Mısır'ın politik nüfuzu devrimi durdurmaya yetmemişti. Bütün gericilerin mantığına göre yeni komplolar peşinde koşmak ve devrimi zorla durdurmaya çalışmak gerekirdi. İşte bunun için, ABD emperyalistleri ve onların dümen suyunda gidenler, Ürdün ordusunu Filistin halkına karşı saldırtmayı tasarladılar ve bu komployu uygulamaya giriştiler. Emperyalizm ancak halkları baskı ve sömürü altında tutabildiği sürece ayakta kalabilir. Halkların kurtuluş yolunda silaha sarılması, doğrudan doğruya emperyalizmin varlığını tehdit eder.. ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal - emperyalistleri, Ürdün faşistlerini kullanarak Orta Doğu'da kendilerini tehdit eden halk mücadelesini ortadan kaldırmaya çalıştılar.

Savaşı Gerici Kral Hüseyin Çıkarmıştır

Anglo - Amerikan emperyalizminin donattığı Ürdün ordusunun, 17 Eylül sabahı Filistin halkına karşı topyekûn saldırıya geçmeşinden önceki bir ay içinde, Ürdünlü gericiler Filistin komando örgütleriyle çatışma çıkartmak için çeşitli bahaneler yaratmışlardı.

28 Ağustos'ta Filistin Millî Kongresi, olağanüstü bir toplantı yaparak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 242 sayılı kararının Rogers Planı da dahil olmak üzere her çeşit uygulamasına karşı çıktı. Aynı gün Amman'da sokak çarpışmaları patlak verdi. Ertesi gün **(29 Ağustos)**, Kral Hüseyin Rogers «barış» planının Ürdün ve Mısır tarafından kabul edilmesini hedef alan eleştirileri reddetti ve komando örgütlerine karşı kuvvet kullanma tehdidini savurdu. **30 Ağustos'ta** Amman'da silahlı çarpışmalar başgösterdi. Gerici Ürdün ordusu komandolara her tarafta tanklar, topçu ateşi ve ağır makinalılarla saldırdı. **31 Ağustos'ta** komando örgütleri ile Ürdün devlet makamları gerginliği ortadan kaldırmak konusunda anlaşmaya vardılar. Bu, savaş öncesi dönemde varılan birçok kısa süreli anlaşmadan ilki olacaktı. **1 Eylül'de** Kral Hüseyin, gerginliği yeniden arttırmak amacıyla, kendisine karşı bir suikast tertiplendiğine dair asılsız iddialar ortaya attı. Amman'da tekrar şiddetli çarpışmalar oldu. **2 Eylül'de,** devam eden saldırılara karşı kendilerini savunan komandolar sokak çarpışmalarında 50 ölü ve yaralı verdiler. **3 Eylül'de** Hüseyin Ürdün'de «düzeni sağlamak için» hükûmete tam yetki verdiğini iddia etti. **4 Eylül'de** Amman'da çarpışmalar geçici olarak son bulurken,

Ürdün ordusu bu sefer bir askerî yığınak merkezi olan Zarka'da saldırıya geçti. **6 Eylül günü** Hüseyin, Filistin ihtilâlini yok etmeye çalıştığını inkâr ederken, güney Ürdün'deki Mean'da Ürdün ordusu komandolara karşı saldırıya devam ediyordu. **7 Eylül'de** Amman ve yakınlarında çarpışmalar tekrar başladı. **8 Eylül'de** ordu birlikleri İrbid ve Agvar'daki komando üslerine karşı yeni saldırılara giriştiler. **9 Eylül'de** ağır çarpışmalardan sonra yeniden bir ateşkes anlaşması yapıldı. **10 Eylül** sabahı Ürdün ordusu bu ateşkesi tekrar ihlal edince, öğleyin yürürlüğe girecek yeni bir ateşkes anlaşması yapıldı. **11 Eylül'de** Filistin ihtilali, «komando düşmanlarını ordudan, devletten ve polisten temizliyecek; askerî birlikleri şehirlerden çekip İsrail'le ateş-kes hattı boyunca yeniden mevzilendirecek» bir «millî otorite»nin teşkil edilmesini ve ülkeyi yönetmesini istedi. **13 Eylül'de** İrbid'de Ürdün askerleri Filistin komandolarına saldırdı. **14 Eylül'de** yeni saldırılar oldu; komandolar kendilerini savunmaya devam ettiler. **15 Eylül'de** Kral Hüseyin sağcı Fransız gazetesi **Le Figaro**'ya verdiği bir demeçte şöyle dedi : «Bu durum devam edemez. Ya barış ya savaş olmalıdır... Fedaîler bütün sonuçlara katlanmalıdırlar.» **Aynı gün** Zarka ve İrbid'de geniş ölçüde çarpışmalar oldu. **Yine aynı gün,** ABD Cumhurbaşkanı Nixon, Beyaz Saray'da Ürdün meselesini çözümlemek için bütün danışmanlarını topladı! **15 - 16 Eylül'de** Arap Birliği Uzlaştırma Komisyonu, 13 maddelik bir anlaşma üzerinde silahlı kurtuluş örgütleri ile El Rifaî başkanlığındaki Ürdün Hükûmetinin ittifakını sağladı. Bu anlaşma, Filistin devrimcilerine, saldırgan Siyonizme karşı mücadele serbestisi tanıyordu.

Bu anlaşmaya cevap olarak, **16 Eylül'de** Kral Hüseyin, sivil El Rifahî hükûmetini feshetti. Tuğgeneral M. Davut başkanlığında bir askerî hükûmet kurdu. 1967 savaşında Ürdün ordularına kumanda etmiş olan Mareşal Mecalî, başkomutanlığa ve Ürdün genel askerî valiliğine getirildi. Ülke çapında sıkı yönetim ilan edildi. Ürdün'ün beş bölgesi için de birer askerî vali tâyin edildi. Tiran radyosu, askerî hükûmeti doğrudan doğruya CIA'nın kurdurduğunu açıkladı. Amman radyosunda yaptığı kısa konuşmada Kral Hüseyin, bu CIA ajanı faşist kliğe, «Ürdün devletinin otoritesini kurmak» ve «Ürdün silahlı kuvvetlerinin şerefini korumak» görevlerini verdiğini ilan etti.

Kral Hüseyin'in en gerici unsurları halka karşı harekete geçirmesi karşısında ,Filistinli devrimciler de gerekli tedbirleri alarak savaşa hazırlandılar. Filistin Halk Kurtuluş Cephesinin Filistin Mukavemet Hareketi Merkez Komitesi üyeliği, uçak kaçırma olaylarından ötürü askıya alınmıştı. Bu karar derhal kaldırıldı. Filistin Kurtuluş Ordusu, bütün milis kuvvetleri ve bütün fedaî örgütlerinin kuvvetleri tek bir komutanlığa bağlandı. Yasir Arafat başkomutanlığa getirildi. Bütün Filistin kuvvetlerine, saldırıya uğradıklarında ordu birliklerine karşı savaşmaları emri verildi. Bütün Ürdün halkı 17 Eylül'de faşist askerî rejim düşürülünceye kadar devam ettirilecek bir genel greve çağrıldı.

Bilindiği gibi, 17 Eylül sabahı, Ürdün ordu birlikleri Filistin halkına karşı topyekûn saldırıya geçtiler.

İmha Savaşı Boşa Çıktı, Zafer Filistin Halkınındır !

CIA'nın kuklası faşist generallerin Filistin halkına karşı giriştikleri bu saldırının, tam bir imha savaşı olarak tasarlandığı ve büyük bir vahşetle yürütüldüğü anlaşılmaktadır. Mecalî'nin yönetimindeki Ürdün birlikleri, yalnız silahlı fedaîlere değil, bütün Filistin halkına saldırmıştır. Yalnız Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin hâkim olduğu El Vahdet mülteci kampında, Ürdün topçu ateşi sonucu 7.000 kişi ölmüştür. Bunun çok büyük çoğunluğu silahsız halktır ! Faşit çevrelerin giriştiği karşı - devrimci harekâtta gösterdikleri vahşet, Amman'daki **bütün** ya-

bancı radyo, televizyon ve ajans muhabirleri tarafından takbih edilmiştir. Bu katliamdan dolayı Arap halkları, şimdi Kral Hüseyin'e «Amman kasabı», «Çöl Neronu» adlarını takmıştır.

Bütün vahşete rağmen, CIA'nin tezgâhladığı ve Ürdünlü faşistlerin yürüttüğü harekât, gericilerin beklediği sonucu vermemiştir! Faşist generaller, Filistin devrimcilerinin topyekûn imhasını üç gün içinde gerçekleştirmeyi ummuşlardı. İlkönce Amman'da komandolar yok edilecek, serbest kalan zırhlı birlikler kuzeye gönderilecek, buradaki gerillalara karşı saldırıya geçecekti. Ne var ki Kral Hüseyin, fedaîleri üç gün içinde yok edemediği gibi, kahramanca dövüşen Filistin halkı ve fedaî örgütleri önünde büyük bir yenilgiye uğradı. Amman'da bile ordu birlikleri, komandoları alt edemedi. Yerin altını bir geçitler şebekesi halinde kazmış oldukları anlaşılan Filistinli devrimciler, Amman'da ve her yerde hükûmet kuvvetleriyle mücadelede ağır bastılar. Kuzey Ürdün'de ordu birlikleri tam bir bozguna uğradı. Şam radyosu savaş sırasında Filistin Kurtuluş Örgütü'nün ordu içindeki devrimci hücrelere yaptığı çağrıları yayınladı. Bu çağrılarla harekete geçen yurtsever Ürdün subay ve erleri, birçok yerde Ürdün birliklerinin kumandasını ele geçirdiler ve Filistin ihtilalinin saflarına katıldılar. Ürdün'ün iki zırhlı tugayından biri, bu şekilde bozguna uğradı ve dağıldı. İrbid ve Zarka'ya komandolar hâkim oldular. Filistinli devrimcileri desteklemek için Suriye sınırını geçen bir zırhlı tugay, kuzeyde Ürdün kuvvetlerinin bozguna uğratılmasında önemli rol oynadı. Bu tugay, sonradan Ürdün uçaklarının devamlı hava saldırıları ve Sovyet revizyonistlerinin Suriye üzerindeki siyasî baskıları karşısında geri çekilmek zorunda bırakıldı. Ama ateş-kes imzalandığında, devrimci silahlı kuvvetler Amman'ın 15 kilometre kuzeyine kadar bütün Kuzey Ürdün'ü kontrol atmekteydiler ve halen de bu bölge esas olarak gerillaların hâkimiyetindedir. Filistinli devrimciler, bu bölgeyi «kurtarılmış bölge» ilan etmiştir. Güney Ürdün'ün önemli bir kesiminde de Filistinli devrimciler duruma hakimdir. Amman içinde ise durum denktir. Gerillaların kazandığı zafer bununla da kalmamıştır. Bugün Ürdün, Arap ülkelerinin ortak vesayeti altındadır. Kahire Anlaşmasının Uygulanmasını Denetleme Komisyonu, Arap ülkeleri adına Ürdün'deki duruma el koymuştur. Anlaşma gereğince Komisyon, Ürdün Hükûmetinden üstün yetkiler taşımaktadır. Komisyon'un kuruluşunu açıklayan bir yetkili «Ürdün'ün hükümranlığı zarurî olarak bir süre için kısıtlanacaktır» demiştir.

Sosyalist Ülkeler ve Bütün Dünya Halkları Filistin İhtilâlini Destekliyor!

Bütün dünya halkları ve bütün ülkelerin devrimcileri, Filistin halkının kahramanca mücadelesini canla başla destekliyorlar! Dünya halkları devrim yoluyla kurtulacaktır. Halk savaşı, İsrail saldırganlarını, ABD emperyalistlerini ve bütün ülkelerin gericilerini yeryüzünden silecektir.

Rogers - Gromiko «barış» planının tezgâhlandığı dönemde olduğu gibi, Ürdün'deki iç - savaş sırasında da, Çin Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Filistin ihtilalini canla başla desteklemekte dünya halklarına önderlik ettiler; proleter enternasyonalizmini yücelttiler. Çin Halk Cumhuriyeti Filistin halkının silahlı mücadelesine her bakımdan destek oldu. Halkın mücadelesini ezmeye çalışan ABD emperyalizmine ve halkın mücadelesine ihanet eden Sovyet revizyonizmine karşı, Filistin devrimcileri Çin Halk Cumhuriyeti'nin enternasyonalist tutumunda sosyalizmin, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi'nin yüce bayrağının yükseldiğini gördüler. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin bu konudaki mesajında ise,

«Amerikalıların giriştiği saldırganlık, emperyalizm canavarının hayatta kalmak için giriştiği son teşebbüslerden biridir» denildikten sonra, şöyle devam ediliyordu :

«Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, ABD emperyalizmine ve onun takipçisi gerici Ürdün yönetimine karşı verdikleri mücadelede kahraman Filistin gerillalarını ve halkını tamamen desteklediğini bildirir. Emperyalizme karşı mücadeleye girişen ve ihtilalci ruhu yaşatan bütün Arap ülkelerini de candan selâmlar.

«Bugün Ürdün'de cereyan eden olayları yakından izlediğimiz takdirde, bunun arkasında ABD emperyalizmini görmememiz için hiç bir sebep yoktur. ABD emperyalizmi, bütün insanlığın ve dünya halklarının hepsinin baş düşmanıdır. Asya'da bugün cereyan eden savaşları da bunlar çıkarmıştır. Şimdi fiilî müdahalelerini Orta Doğu'ya götürmüşlerdir. ABD emperyalizminin meşûm oyununu, siyonizm ve işbirlikçi gerici Arap iktidarlarının hepsini şiddetle takbih ederiz..»

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin tutumu da, Sovyet revizyonistlerinin uzlaşmacı, halkların devrimci mücadelesine düşman tutumuyla taban tabana zıttı.

Sovyetler Birliği'nin 17 Eylül'de savaşın başlamasından sonraki davranışları, Orta Doğu'da izlenecek siyaest, konusunda ABD emperyalizmiyle tam bir anlaşma içinde olduğunu ve Filistin halkının kurtuluş hareketine karşı uygulanan tertibe dahil bulunduğunu açıkça ortaya çıkardı. Sovyet revizyonizmi, savaşın ilk günlerinde gelişmeleri bekleyerek tutumunu açıklamadı. Kral Hüseyin'e uygulatılan tertibin vereceği sonuçlara göre manevra imkânlarını korumaya çalıştı. Filistin halkının kurtuluş mücadelesi kanla boğulmaya çalışılırken iki üç gün hiç ses çıkarmaması, Sovyet revizyonizminin hangi safta bulunduğunu gösterdi. Ancak Ürdünlü gericilerin Filistin halkı karşısında âciz kalmalarından sonra Tass Ajansı, revizyonist yönetici kliğin emriyle bir bildiri yayınladı. Ürdünlü gericilerle Filistin halkını «kardeş» olarak niteleyen ve savaşa son vermeye çağıran, ABD emperyalizminin Ürdün'e çıkarak olup bittiyle Orta Doğu'da üstün bir pazarlık gücü kazanmasını önlemeye çalışan bu bildiri, Filistin halkının ,Arap halklarının ve bütün dünya halklarının Sovyet revizyonizmini daha yakından tanımalarına imkân verdi. 23 Eylül'de modern revizyonist kliğin önde gelenlerinden, devlet başkanı Podgorni şu demeci verdi : «Birkaç günden beri Ürdün'da sürüp giden ve **kardeşi kardeşe kırdıran çatışma** (Altı tarafımızdan çizilmiştir), ciddi kaygılara yol açmaktadır. Özellikle, yabancı kuvvetlerin doğrudan doğruya bir müdahale tehdidi bu kaygıları artırmaktadır. Bu tehdit Birleşik Amerika'nın Altıncı Filosunun Doğu Akdeniz'e doğru kayması ve öbür olgulara dayanmaktadır .Sovyetler Birliği, bahanesi ne olursa olsun, Ürdün olaylarına bir yabancı müdahalesinin kabul edilmezliğini açıkça bildirmiştir.» Podgorni'nin Anadolu Ajansı tarafından yayınlanan bu demeci, Tass Ajansının daha önceki bildirisinin tekrarı niteliğindedir. Podgorni'nin demeci açıktır. Bu demeç, gerici Ürdün ordusunun başarısız kalmasından sonra ortaya çıkan durum karşısında, Sovyet revizyonizminin tutumunu göstermektedir. Sovyet revizyonizmi, ABD emperyalizminin emrinde bir kiralık katil sayılması gereken kral Hüseyin'in hainçe saldırıcı karşısında susmakla da kalmamıştır. Tam, tersine, Filistin halkının Ürdünlü gericilere karşı savaşta yalnız bırakılmalarını sağlamak niyetiyle, Filistin halkının yardımına koşan ilerici Arap rejimleri üzerindeki nüfuzunu kullanmıştır. Özellikle Suriye'nin sağladığı destek, Lübnan' daki komandoların ve Filistin Kurtuluş Ordusu birliklerinden ağır silahlar ve zırhlı araçlarla Ürdün'e girmelerine yardımcı olması ve bütün Arap rejimleri üzerinde Filistin halkı lehinde diplomatik baskı yapması üzerine, savaş alanında durumun Ürdünlü gericiler aleyhinde gelişme göstermesinden sonra, İngiltere hükûmeti olsun, ABD em-

peryalistleri olsun, Sovyet revizyonist kliğine hatırlatmalarda bulunmuşlar ve Suriye üzerindeki nüfuzunu kullanmasını istemişlerdir. Batı Almanya'nın Sesi Radyosu bu konuda şu haberi yayınlamıştır : «Sovyetler Birliği'nin Arap gerillalarını desteklemek amacıyla Ürdün'e askerî birlikler sokan Suriye'ye ihtarda bulunduğu ve askerlerini derhal geri çekmesini istediği bildiriliyor. Sovyetler Birliği'nin İngiltere Büyükelçisi, Londra'da verdiği bir demeçte, İngiltere ile Amerika'nın Sovyetler Birliği'nden Suriye'ye baskı yapmasını ve askerlerinin geri çekilmesi hususunda söz konusu ülkeye ihtarda bulunmasını istediklerini bildirdi.» Bütün bunlardan, Filistin halkına karşı girişilen imha saldırısında Sovyet revizyonist yönetici kliğine, Filistin halkının yardımına koşabilecek Arap rejimlerine engel olma görevinin düştüğü anlaşılmaktadır. Lenin'in sosyalist Sovyetler Birliğini sosyal - emperyalist bir ülke haline getirmiş olan modern revizyonist klik, bu görevi yerine getirmeye çalıştı.

Bütün Arap ülkelerinin halkları, ülkelerine hakim olan rejimleri belli ölçüde ileri tavırlar takınmaya zorladı. En gerici rejimler bile, «kardeş kavgası olmasın barışın» gibi bir tavır almak zorunda kaldılar. Fas ve Tunus, Filistin devrimcilerinin haklı olduğuna inandıklarını, ama «kardeş kavgası»na karşı olduklarını söylediler. Bir üçüncü grup, Güney Yemen, Sudan, Cezayir, Mısır «kardeş kavgası»na karşı olduklarını, ama Filistin devrimcilerinin yok edilmesine göz yummayacaklarını belirttiler. Nihayet Suriye ve Libya, Filistin devrimcilerini sonuna kadar destekleyeceklerini bildirerek Arap ülkeleri içinde en kararlı tavrı takındılar. Suriye'nin çok yönlü fiili desteğinin yanısıra Libya da gerektiğinde kullanılmak üzere Şam'a asker gönderdi ve savaş başlar başlamaz Ürdün'e yaptığı ekonomik yardımı kestiğini açıkladı. Ateş-kesten sonra da Ürdün ile diplomatik ilişkilerini kesti. Irak hükûmeti, Filistin devrimcilerini desteklediğini belirtmekle beraber, gerillalara herhangi bir askerî destek sağlamadı. Ama Irak'taki Kürdistan Demokratik Partisi Siyasi Büro Üyesi Salâh Yusufi, Partisinin «bütün imkânlarını Arap - Kürt kardeşliği adına Filistin ihtilali hizmetine verdiğini» söyledi. Demokratik haklarını mücadeleyle kazanmış olan Kürt halkının, kurtuluş için dövüşmekte olan Arap halkına karşı gösterdiği devrimci dayanışma, herkese örnek olmalıdır.

Ürdün'deki İç Savaş, Arap Halkının Kurtuluş Mücadelesini Yeni ve Daha Yüksek Bir Düzeye Çıkarmıştır !

Emperyalizmin Ürdün faşistleriyle birlikte giriştiği komplo, başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Ürdün ordusunun vahşet kampanyasına rağmen, Filistin gerillalarının askeri gücü savaştan büyük zarar görmemiştir. En ağır zayiatı silahsız Filistin ve Ürdün halkı vermiştir. Ordu birliklerinin vahşeti ,doğrudan doğruya halka yönelmiştir. Bu vahşet, bütün Filistin halkının sınıf düşmanlarına karşı nefretini arttırmış; Filistin halkını daha kararlı ve cesur olmaya, yığın halinde silahlı mücadeleye katılmaya sevketmiştir. Emperyalizmin bozguna uğrayan komplosu, Filistin devrimcilerini zayıflatmak bir yana, onların bu mücadeleden sayı bakımından da daha güçlü çıkmalarına yol açmıştır. Savaş süresince bütün Arap ülkelerinden sayısız yurtsever, çeşitli Arap başkentlerindeki Fedai Kayıt Bürolarına başvurmuştur. Ateş-kesten sonra Filistin mücadelesine katılmak üzere gönüllü yollamaları için Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yaptığı çağrıya Arap devlet başkanları mecburen olumlu cevap vermişlerdir. Ama Ürdün'deki iç savaşın devrimci güçlere kazandırdığı, bundan ibaret değildir. **Asıl büyük kazançlar, ideolojik - politik düzeyde sağlanan gelişmelerdir.**

1) Orta Doğu'da savaşan halklar devrimin ancak sabır ve azimle yürütülecek uzun süreli savaş yoluyla, halk savaşıyla başarılacağını kavramaktadırlar.

Bundan böyle Orta Doğu'da mücadelenin yalnız ırkçı ve istilacı siyonizme ve emperyalizme karşı degil, aynı zamanda Arap gericilerine karşı da yürütülmesi gerektiğini kitleler kavramaktadır. Halkın gelişen devrimci mücadelesi, devrimi arkadan vurmayı tasarlayan bütün işbirlikçileri yıkacaktır. Kurtuluş mücadelesi içinde sınıf çelişmeleri şiddetlenmektedir. Arap rejimlerinin Filistin «meselesi» ni diplomatik pazarlıklarda İsrail'e karşı koz olarak veya baskı altındaki ülke halkının dikkatini bir dış meseleye çekebilmek için kullanma olanakları kalmamıştır. Bundan böyle Arap halkları, Arap rejimlerini emperyalizme ve siyonizme karşı mücadelenin mihenk taşına vurarak değerlendirecektir. Halkların devrimci taleplerinin karşısına çıkan Arap rejimleri mutlaka yıkılacaktır. Arap halklarının devrimci seli, Arap ülkelerinde devrimci sınıfları iktidara getirecektir.

Arap halkları, kurtuluş yolunu gösteren Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini hızla kavramakta ve benimsemektedir. Gerek Filistin halkının gerekse diğer Arap halklarının gelecekteki mücadeleleri, devrimci teorinin gösterdiği yoldan yürüyecektir. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi kitleler arasında yayılarak maddi güç haline geldikçe, teslimiyetçi ve uzlaşıcı fikirler çökmektedir. Filistin halkının Ürdün'de gelişen silahlı mücadelesi, bütün teslimiyetçi ve uzlaşıcı fikir ve tutumlara öldürücü bir darbe vurmuştur. Modern revizyonizmin sahte teorileri, Arap halklarının gözünde itibardan düşmektedir. Irak'ta Sovyet revizyonizmine yakın olan revizyonist «Komünist» Partisi'nin Filistin halkından yana göründüğü için Baasçı küçük burjuva iktidarına karşı başlattığı muhalefet ve bütün diğer revizyonistlerin pratikte takındıkları tavırlar, Arap kitlelerinin siyasi uyanışını hızlandırmaktadır. Modern revizyonizmin Arap ülkelerindeki uzantıları çökmektedir.

Arap halklarının devrimci mücadelesi, Ürdün'de gelişen halk savaşıyla yeni ve daha ileri bir düzeye kavuşmuştur. Mücadele mutlaka en bilinçli ve en devrimci unsurları ön plana çıkarmaktadır. Arap halklarının devrimci mücadelesi, önderlik yeteneklerine tam olarak sahip devrimci kadrosuna kavuşma yolundadır.

2) Gerek tarihleri, gerekse sosyo - ekonomik yapıları ortak olan Arap halklarının kader birliği, savaşın kan ve ateşi içinde açıkça ortaya çıkmıştır. Mücadelenin gelişmesi bütün Arap halklarını ve rejimlerini hızla mücadeleye aktif olarak katılmaya zorlamaktadır. Emperyalizmin Arap ülkelerinde işbirliği yaptığı gerici güçlerin bölge çapında örgütlü olması ve emperyalizmin bölge çapında bir strateji uygulaması, halkların mücadelesinin de bölge çapında yürütülmesini kaçınılmaz hale getirmektedir.

3) Filistin halkının kurtuluş mücadelesini **hiç bir güç** durduramaz. ABD emperyalizminin Sovyet revizyonizmiyle ve Arap gericileriyle elele giriştiği tertipler mutlaka çökecektir. Ürdün'de gelişen halk savaşı bir daha göstermiştir ki : Bir halk sayıca ne kadar az, silah bakımından ne kadar zayıf görünürse görünsün, emperyalistlere ve sömürücülere karşı mücadeleye bir defa azmetti mi, mutlaka zafere ulaşır !

Selam olsun Filistin ihtilâline !

Yaşasın Filistin halkının silahlı mücadelesi !

Filistin İkinci Dünya Kongresi

Filistin Öğrencileri Genel Birliğinin (GUPS. General Union of Palestinian Students) çağrısı üzerine, Filistin devrimini ve silahlı mücadelesini desteklemek amacı ile «Filistin 2. Dünya Kongresi», Ürdün'ün başkenti Amman'da, 2 Eylül -

6 Eylül arasında toplandı.

Kongreye, Asyâ, Afrika, Latin - Amerika ve Avrupa'dan, yüze yakın devrimci örgütün ve halk kurtuluş cephelerinin 200 temsilcisi katıldı. Bu arada, Birleşik Amerika'dan gelen, ilerici yahudilerin delegasyonu özellikle ilgili gördü. Kongreye Proleter Devrimci AYDINLIK temsilcisi de katılmıştır.

Amerikan emperyalizminin hizmetindeki, gerici Ürdün hükûmeti Kongrenin Amman'da toplanmaması için elinden gelen her türlü tertip ve engellemelere baş vurdu. Buna rağmen, yaylım ateşine bakmayarak, delegasyonlar beş günlük çalışmalarını başarı ile sürdürdüler.

Kongrenin ana amaçlarından biri, emperyalist ve siyonist propagandanın yaymağa çalıştığı «Filistin devrimi destekten yoksundur» yutturmacasını, kamu oyu önünde yırtmak olmuştur.

Bütün dünya devrimcileri bir defa daha, Filistin ve Arap halklarının haklı mücadelelerini, onların silahlı savaşlarını bütün güçleriyle destekleyeceklerini açıkladılar. Destek mahiyetinde, bir buçuk seneden beri, dünyanın çeşitli yerlerinde faaliyet gösteren «Filistin Komiteleri» nin daha yaygın bir şekilde gelişmesi için, Kongre pratik kararlar aldı.

Filistin Direnme Örgütleri Merkez Komitesi Başkanı Yasir Arafat da kongreye katıldı ve konuşmasında şunları söyledi :

«Kurtuluş yolunu keşfetmiş ve yirmi yıldır hapsedildikleri mülteci kamplarını devrimcilerin ve savaşçıların karargahı haline getirmiş olan bu halk Arap ulusunun ,dünyanın ezilen ve sömürülen halklarının verdiği kurtuluş mücadelesinin bir parçası olan büyük kurtuluş savaşında ihtiyaç duyduğu bir destanı yazmak için topçu ateşine ve bütün vahşete rağmen sonuna kadar dayanacaktır. »

Kongrenin diğer amacı ise, Amerikan empeyalizminin, İsrail saldırganlarının ve gerici Arap hükümetlerinin, tam bir ittifak üçlüsü olarak, Filistin ve Orta - Doğu'da tezgahladıkları oyunları açığa çıkartmak olmuştur. Bu alanda, dünya kamu oyuna zorla yutturulmak istenen, bir adı «Rogers barış komedyası», öteki adı ise «ihanet belgesi» olan ve onun ardında saklanan oyun ve politik pazarlıkların içyüzü, kimseyi şaşırtmaksızın bütün berraklığı ile ortaya çıkmış oldu. Kongrede, defalarca belirtildiği gibi, «Rogers Planı», artık bugün devrimcilerle karşı - devrimcileri birbirlerinden açık bir şekilde ayırdedebilecek bir ölçü olmuştur.

Bugün Filistin devrimini, yarın tüm Orta - Doğu halklarının devrimci savaşını tasfiye etmek amacını güden «Rogers Planı» nı tasarlayanlar ve bunu kabullenenler, emperyalizm ve uşaklarıyla emperyalizme teslim olanlardır. Kısacası, Filistin sorununda, Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonizminin, ayni paralelde olduklarını göremiyenler, kör dünyalarında hapis kalmağa mahkumdurlar. Kongreye katılan İran delegasyonunun görüşlerini ifade eden bir temsilcinin dediği gibi : «Rogers-Gromiko Planı, Orta-Doğu'daki statükonun devamını güden bir plandır. Kendi aralarındaki çelişkileri bir tarafa iterek, bu konuda tam bir görüş birliği içinde, Filistin ve Arap halklarının, meşru haklarını ayaklar altında çiğneyerek, siyonist işgaline hukuken imkân veren bir belgedir».

Birleşik Arap Cumhuriyetinin teslimiyetçi tutumu da, küçük burjuva Arap devletlerinin, gittikçe çıkmaza doğru yöneldiklerinin belirtileri ve ayni zamanda fedailerin arasında ve genellikle bütün Arap halk yığınları içinde, küçük burjuva ideolojisinin iflas çanıdır.

Bu alanda Ürdün faşist saldırısından birkaç gün önce toplanan bu kongreye katılanlar şu gerçeği görmüşlerdir. Filistin'de savaşın şartları, gün geçtikçe devrimi ve devrimcileri daha kararlı bir hale getiriyor. Gün geçtikçe, özellikle tabanda, örgütler arası güçbirliği ideolojik birlik yönünde gelişiyor. Marksizm - Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi geniş halk yığınları arasında ve kurtuluş örgütlerin-

de hızla yayılmaktadır.

Rogers planından bu yana, diyebiliriz ki, Filistin ve Arap halklarının devrimci savaşları, yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Tüm Filistin ve Arap halkları artık kimin dost, kimin düşman olduğunu her geçen gün daha iyi kavramaktadır. Bütün küçük burjuva akımların ve modern revizyonizmin, halk yığınları ve devrimci örgütler içindeki etkinliği hızla çökmektedir. Bütü kongre çalışmaları ve kongredeki çalışmalar bunu doğrulamıştır.

Filistin devrimcileri kendilerine tek bir kurtuluş yolu olarak silahlı mücadelenin şaşmaz çizgisini seçtiler. Bilinçli ve örgütlü verdikleri halk savaşında, Kongrede belirtildiği gibi bütün dünya gerçek devrimcileri ve ilericileri onların safındadır.

"Fateh" Bazı "Büyük" Devletlerin Filistin Devrimini Boğma Tertibini Lanetliyor

ABD emperyalizminin ve onun suç ortağı Sovyet sosyal - emperyalizminin Filistin halkının mücadelesini bastırmak için ortaklaşa olarak ortaya attıkları «barış» planı, Filistin halkının sonuna kadar mücadele azmini bir kat daha artırmıştır. Filistin'in devrimci halkı ABD emperyalizmiyle birlikte mücadelelerinin karşısına dikilen Sovyet revizyonist kliğinin niteliğini kendi pratiği içinde somut olarak kavramaktadır. Filistin Kurtuluş Örgütü Merkez Komitesinin Amman'da yayınlanan organı **Fateh, ABD** emperyalizminin ve suç ortağının, sözde büyük devletlerin Filistin devrimini boğmak amacıyla giriştikleri tertibi lanetliyen bir dizi önemli makale yayınlamıştır. Bu makalelerden bazı seçmeleri buraya aktarıyoruz.

HAYIR !

Filistin davasını yıkma planları, çevremizi kuşatmış bulunuyor. Bu planları zorla kabul ettirmek için çeşitli tertipler hazırlanmaktadır. ABD emperyalizminin kuzu postuna bürünüp, Rogers planını tezgahladığı şu sırada teslimiyetçi çözüm yolu önerilerinin görülmemiş bir düzeye çıktığını söylerken durumu hiç abartmıyoruz.

Rogers planı, yeni hiç bir şey getirmemektedir. Bu planda, ABD emperyalistlerinin ve siyonistlerin Filistin davasını yoketme ve Filistin devrimini bastırdıktan sonra, Filistin halkını yıkma tertibini bütünüyle görmek mümkündür. (...)

Herşey bize şunu gösteriyor : Bu yeni tertibi silahların ve yığınların gücüyle ezmek için, milli birliğimizi güçlendirmeli, savaş hazırlıklarımızı ve uyanıklığımızı artırmalıyız. Çünkü bu planı hazırlayanlar bizimle ateş ve kan diliyle konuşacaklar ve yurdumuza saldıracaklardır.

Bizler için ne pahasına olursa olsun, hiç bir fedakarlıktan kaçınmadan devrimimizi ve kutsal davamızı savunmaya hazırlanmaktan başka bir yol yoktur. Sadece şu temel gerçeği akılda tutmalıyız. Sonunda meseleyi çözecek olan, silahlarımızdır.

(24 Temmuz 1970)

YİNE HAYIR !

Doğru yoldan sapmak ve pazarlığa girişmek teşebbüsleriyle karşılaştığımızda dün olduğu gibi yarın ve her zaman için hayır diyoruz. Halkımızın, ulusumuzun ve silahlarımızın iradesi ile hayır diyoruz.

Biz küçük bir halkız, ama hiç şüphesiz büyüklerde olmayan mücadele azmine sahibiz. Hayır demek iradesine sahip olmak için silaha sarıldık ve isyan ettik. Bekçiliği reddettik. Bu bölgeye bekçilik yapılmasını reddettik ve bugün bütün

dünyaya bekçilik yapılmasını reddediyoruz ve bu reddetme ilkemiz değişmeyecektir.

Eğer o büyük devletler, hala daha dünyayı denetleyen, şartlarını zorla kabul ettiren ve haritaları kendileri çizen kuvvetler olduklarını sanıyorlarsa, onlara hayır diyeceğiz. Kendi ülkemizin haritasını kendi ellerimizle çizeceğiz, çünkü Filistin bizim ülkemizdir ve biz, bu ülkenin halkı, kaderimizi kendimiz tayin etmeliyiz. Hiç kimsenin bize istediğimiz şartları, istediğimiz bir durumu zorla kabul ettirmesine izin vermeyeceğz.

Bugün, bu büyük devletler, bizim aleyhimize olarak «İsrail'in varlığına meşruiyet vermek ve bizim halkımızı ve hakkımızı boğmak istiyorlar.

Birçok ezilen halklar, isyan için, devrim için ayaklanmış ve kendi kendilerinin efendisi haline gelmiştir. Birçok halklar şerefle ve sağlam bir şekilde Filistin halkının yanında saf tutuyorlar. Bugün Filistin halkı, kanla ateşle, mücadeleye azmeden küçük bir halkın kurtuluş savaşını kazanabileceğini kanıtlamıştır.

(26 Temmuz 1970)

BİZ VE BÜYÜKLER

Aralarındaki çelişmelere, çeşitli kaynaklardan doğan ayrılıklara rağmen, büyük devletlerin hepsi bu çelişmelerin Filistin Arap halkı ile olan «esas çelişmeleri» yanında tali çelişmeler olduğuna karar verdiler.

Güvenlik Konseyinin ya da dört büyüklerin Filistin halkı ve ilgili meseleler dışında hiç bir konuda oybirliğine ulaşamamış olmaları gariptir. Bunun sebebi nedir? Bunun sebebi, ülkemizin kurtuluş davasının istisnasız hepsi için tehlikeli olması mıdır, yoksa istisnasız hepsinin Filistin davasını yıkmada ortak bir çıkara sahip olmaları mıdır?

Belki de bu büyük devletler, küçük hakları maddi ve teknik güçleriyle ezmek için kendi aralarında anlaşarak, sadece şu veya bu parçanın kime düşeceği konusunda ayrılan ama nüfuz alanlarını diledikleri gibi paylaşan dünyanın hamileri rolünü oynamak istiyorlar.

Belki de bütün biçimleriyle yabancı nüfuzundan tam olarak kurtuluş mücadelesi, büyük devletleri kızdırmış ve onlara boyun eğmemiz ve en yüksek milli çıkarlarımızı onlara peşkeş çekmemizi sağlamak amacıyla onları ülkemiz halkını ve halkoyunu yıldırmak için pazularını göstermeye yöneltmiştir.

Ama, çağımız dünyada emperyalist hegemonyanın tasfiyesi, halkların kurtuluşu ve kendi kaderlerini tayin etmeleri çağıdır. Büyük devletlerin kaderimizle oynamalarına, bizi horlamalarına ve ezmelerine izin vermeyeceğiz.

Son bir sözümüz daha var: Eğer büyük devletler kendi kaderimizi tayin etmemize engel olurlarsa, aramızda tek bir dil, kurşunların ve bombaların dili konuşulacaktır. Kurşunlarla ve bombalarla biz, küçük ülkelerin halkları büyük devletlerin zulmünü ve kibrini yerle bir edeceğiz. **(29 Temmuz 1970)**

PRAVDA'YA BİR ÇİFT SÖZÜMÜZ VAR

Sovyet gazetesi **Pravda,** her hangi bir eleştiriden rahatsız oluyor. Filistin davası konusunda, onunkinden farklı olan görüşlerimizi savunduğumuz zaman bile, hoşnutsuzluk duyuyor.

Ama **Pravda,** Rogers plânını reddedenleri eleştiriyor ve olumsuz tavır takınmakla suçluyor.

Burada **Pravda** ile bir «tartışma» başlatmak istemiyoruz, ama **Pravda'**ya tek bir şey söylemek isteriz.

Filistin meselesi, bizim kendi meselemizdir. Kimsenin konuşmaya hakkı yoktur. Eğer bir kimse, enternasyonalist bir tavır takınmak istiyorsa ya bizim yanımızda yer almalıdır, ya da sesini çıkarmamalıdır. Aksi takdirde işimize karışan, gerekli cevabı alacaktır.

Son vermeden şunu söylemek isteriz: ABD emperyalistlerinin plânlarının reddedilmesi olumsuz bir tavır olarak tanımlanmamalıdır. **Pravda** bunu çok iyi bilir.

Modern Revizyonistler Kamboçya Faşistlerini Destekliyor !

Prag'da öğrenim yapan Kamboçyalı yurtsever öğrenciler ve Kamboçya'nın Prag Elçiliği Sekreteri, 10 Ağustos 1970 günü Elçilik binasını işgal ettiler ve Kampuçi Millî Birleşik Cephesine katıldıklarını bütün dünyaya duyurdular. Elçilik Sekreteri İsup Ganti bir basın toplantısı düzenleyerek, Kamboçya halkına ihanet eden, emperyalist uşağı Lon Nol - Sirik Matak faşist kliğini lanetledi.

Kamboçya Millî Birlik Hükûmeti, 13 Ağustos'ta yayınladığı bir bildiriyle Çekoslovakya'daki Kamboçyalı yurtseverlerin bu eylemini selâmladı. Olay, dünyanın her yerinde Kamboçya halkının devrimci mücadelesini destekleyen devrimciler arasında büyük sevinç uyandırdı. Devrimciler sevinç duyarken, revizyonistler ne yaptılar?

Sovyet sosyal - emperyalizminin kuklası Çekoslovak revizyonist kliği, işgal olayı üzerine derhal Elçilik binasını polis kordonu altına aldı ve Elçiliğin dışarıyla olan bütün ilişkilerini kesti. Elçilik binasının elektriği, havagazı, suyu kesildi. Elçilikte kapalı kalan Kamboçyalı yurtseverlere yiyecek götürmek isteyen Çin Halk Cumhuriyeti ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti diplomatlarının Elçiliğe girmelerine engel olundu. Çekoslovak dönek kliği, bütün bu yollarla Kamboçyalı yurtseverlere karşı baskı tedbirleri alırken, öte yandan ABD emperyalistlerinin uşağı Lon Nol - Sirik Matak kliğinin temsilcisine «diplomatik koruma» vaadetti ve bu sahte elçi Prag'daki resmî ikametgâhında karşı - devrimci çalışmalarına rahatça devam etti.

Olay üzerine, Kamboçya Millî Birlik Hükümeti Başkanı Prens Sihanuk, Çekoslovak hükûmetini protesto eden 16 Ağustos tarihli bildirisinde şöyle dedi : «... Ülkelerimiz arasında Kamboçya Hükümeti meselesi üzerindeki müphem durumu artık açıklığa kavuşturma zamanının geldiğine inanıyorum. Çekoslovakya hükûmeti bu konudaki tavrını artık açıklayabilir ve eğer Amerikan taraftarı ve halk düşmanı ..... Lon Nol hükûmetini tanımayı tercih ediyorsa, bunu yapmaya hakkı vardır. Ama, o zaman Kamboçya halkı ve onun meşrû hükûmeti nasıl davranması gerektiğini bilecektir. O zaman Bay Ganti ve öğrencilerimiz sadece Kamboçya Elçilik binasını değil, Çokoslovakya'yı da terkedeceklerdir.»

Durumun değişmemesi üzerine, Sihanuk 23 Ağustos tarihinde Çekoslovak yöneticilerine bir mesaj daha yolladı ve aynen şöyle dedi : «Yurttaşlarıma yiyecek götürmeleri için kimseye izin verilmemektedir. Bu durumda onlar, ya açlıktan ölmek ya da Kamboçya Elçiliğinin binalarını kendi halkına ve komünizme düşman olan ve ülkemizin sadık dostu ve Laos ve Kamboçya halklarının müttefiki olan Sosyalist Vietnam halkını... katleden ABD emperyalizminin işbirlikçisi rejimin temsilcilerine terketmek zorunda bırakılmaktadırlar.»

Sovyet rezivyonist kliği, ABD emperyalizmine karşı millî kurtuluş savaşı veren Kamboçya halkının temsilcisi olarak onun devrimci hükûmetini değil, faşist Lon Nol - Sirik Matak kliğini tanıyarak, emperyalizme karşı millî kurtuluş devrimlerinin yanında değil, emperyalizmin ve gericilerin yanında yer aldığını bir defa daha ortaya koymuştu. Çekoslovakya'da yer alan son olaylar, Çekoslovak revizyonistlerinin de, henüz bu yolda resmî bir açıklama yapmaktan çekindikleri halde, fiilen Kamboçya'daki emperyalist uşağı hükûmeti tanıdığını göstermiştir.

Çekoslovak yöneticileri hemen hemen bütün davranışlarıyla, Sovyet sosyal - emperyalizminin bir kuklasından ibaret olduklarını ortaya koymaktadırlar.

Sovyet revizyonistlerinin silahları gölgesinde iktidara gelen bu revizyonist klik her bakımdan Sovyet revizyonist kliğine bağımlıdır.

TDGF'yi Yıkıcılardan Kurtaralım !

Son aylarda gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesi, bütün oportünist küçük burjuva akımlarını suçüstü yakalamıştır. Burjuva devlet anlayışına dayanan tahlilleriyle İlkesiz Birlik Cephesi yönetici kliği sıkı yönetim ve Doğu'da halkımıza yapılan zulüm karşısında teslim bayrağını çekmiş ve burjuva milliyetçi politikasını açığa çıkarmıştır. Halkımızın gelişen devrimci mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap veremeyen, kadrolar önünde teslimiyetçi, sosyal - barışçı tutumu ortaya çıkan ilkesiz birlikçi TDGF yöneticileri aralarında parçalanmıştır.

TDGF'nin Mihri Belli'ye bağlı yöneticileri, çöken her oportünist kliğin bilinen yöntemlerini deneyerek ayakta kalma yollarını aramaktadır. FKF'nin Aren oportünizmine bağlı eski yöneticileri gibi, zorbalıkla, örgüt tüzüğünü çiğneyerek, birtakım hilelere başvurarak yönetimlerini sürdürebileceklerini ummaktadırlar. TDGF yöneticileri, Basın Yayın Yüksek Okulu Devrimci Gençlik Derneğinin proleter devrimci yönetim kurulunu feshederek, yerine örgüt tabanını temsil etmeyen bir müteşebbis kurul atamışlardır. Bu yolla, oy hesapları yapılarak, devrimci mücadeleyle ilgisiz, geri unsurlar örgüte doldurulmuştur.

Yine TDGF yöneticileri, proleter devrimcilerin hâkim olduğu Gazi Eğitim Enstitüsü Devrimci Gençlik Derneği yönetim kurulunu da feshederek, derneğin yönetimini bir müteşebbis kurula vermiştir. Gazi Eğitimli proleter devrimcilerini izledikleri proleter devrimci çizgiden ayıramayacağını anlayan TDGF yöneticileri, bu defa tüzüğü ayaklar altına alarak, proleter devrimcilere üyeliklerinin silineceği tehdidini savurmuşlardır.

TDGF İstanbul Bölge Yürütme Kurulu, proleter devrimci muhalefet karşısında süngüsünü düşürmüş ve çıkar yolu istifa etmekte bulmuştur. Yeni Bölge Yürütme Kurulu, **TDGF üyesi olmayan** kişilerden oluşturulmuştur. Böylelikle, TDGF tüzüğü, örneği hiç bir yerde görülmemiş bir kararla, bir defa daha açıkça çiğnenmiştir. TDGF'nin Mihri Belli'ye bağlı yöneticileri, bir Bölge Yürütme Kurulu'nu TDGF üyeleri ile kuramayacak kadar aciz ve dağınıklık içerisine düşmüşlerdir.

Oy ticaretinin, seçim hilelerinin, tüzüğün tepelenmesinin, kendilerini çöküşten kurtaramayacağını anlayan TDGF yöneticileri, son çare olarak, proleter devrimcileri zorbalıkla sindirmeye, proleter devrimci düşüncenin yayılmasını zorbalıkla önlemeye çabalamaktadır. TDGF yöneticileri genç devrimci arkadaşlardan tecrit olmakta, gençliğin devrimci fikirleri hızla kavraması karşısında gittikçe paniğe kapılmaktadır. Devrimci arkadaşların proleter devrimci düşünceyle, çağımızın Marksizm - Leninizmi olan Mao Zedung Düşüncesiyle cihazlanmalarını **boşuna** önlemeye çalışmaktadırlar. TDGF üye genel toplantısında, proleter devrimci düşünceyi savunan arkadaşlara söz vermemişler, arkadaşlar söz istemekte ısrar edince de saldırmışlardır.

Devrimci düşüncenin hâkim olduğu örgütlere, devrimci mücadelenin dışında, en geri bilinçte unsurları doldurmak, bu unsurlara sırt dayayarak yönetimi sürdürmek, bu unsurların bile bulunamadığı yerlerde yönetimi TDGF üyesi olmayan kimselere devretmek, hiç başka çıkar yol kalmadığı zaman da zorbalığa başvurmak : işte TDGF yöneticilerinin tutumu budur ! İşte, Aren oportünizmine bağlı, eski FKF yöneticilerinin başvurdukları ve çökmelerine ve devrimci mücadelenin dışına itilmelerine yol açan, köhne tutum ! Bağlı bulundukları örgütte bugüne kadar devrimci mücadelenin yükünü ta-

şımış olan devrimcilere üyeliklerinin silineceği tehdidini savurmak, TDGF'den sosyalizmi tasfiye etmeye çalışmak değil de nedir? Bilimsel sosyalizmin en yüksek aşaması olan Mao Zedung Düşüncesinin TDGF'de savunulmasını zorbalıkla önlemeye kalkışmak, sosyalizmi TDGF'den tasfiye etmeye çalışmaktan başka ne olabilir? Bu tutumun, bilimsel sosyalizmin temel eserlerinin TİP'de ve FKF'nde okunması ve yayılmasını engellemeye çalışan Aybar - Aren oportünistlerinin tutumundan ne farkı vardır? Aybar - Aren oportünistleri, bilimsel sosyalizmin öğrenilmesini yasaklamaya çalışmışlardı. Mao Zedung Düşüncesinin öğrenilmesini önlemeye çalışarak, ilkesiz birlikçi TDGF yöneticileri aynı çabayı göstermektedirler.

Örgütten sosyalizmi tasfiye etmeye çalışanlar, örgütü anarşizme sürüklüyorlar. Bir örgütün işleyişini sağlayan, o örgütün işleyiş kuralları, tüzüğüdür, Örgüt çalışmasında disiplin ve düzenlilik, tüzükle sağlanır. TDGF yöneticilerinin tüzüğü nasıl çiğnedikleri ve bir gereksiz kurallar yığını haline getirdikleri ortadadır. **«Bir örgüt, bir küçük burjuva kliğin eline bir kere geçti mi, o örgütün işleyişi ile ilgili kurallar, o örgütün tüzüğü her türlü anarşist saldırıya uğramakta ve ayaklar altına alınmaktadır.»** TDGF tüzüğü de, TDGF yöneticileri tarafından saldırıya uğratılmış, ayaklar altına alınmıştır. Bütün küçük burjuva oportünist akımlarında görülen disiplinsizliği ve devrimci örgütlenme düşmanlığını taşıyan TDGF yöneticilerinin bu tutumu, örgütü tam bir dağınıklığa ve anarşiye sürüklemiştir. Bu tutumun sonucu olarak, TDGF'nin bugün bir genel merkezi bile kalmamıştır. İstanbul'da bir Bölge Yürütme Kurulu bürosu dahi yoktur. Halkın ve devrimcilerin TDGF ile temas kurabileceği bir yer dahi kalmamıştır.

TDGF'li arkadaşlar!

Bu dağınıklığın önünü almak için mücadele edelim. Yöneticilerin tüzük dışı kararlarını tanımayalım. Örgüt içi demokrasiyi savunalım. TDGF yöneticilerinin örgütten proleter sosyalizmini tasfiye çabalarına, Mao Zedung Düşüncesinin savunulmasını engelleme çabalarına karşı duralım. Bu çabaları altedelim! Gelişen sınıf mücadelesinde teslimiyet çizgisini yıkalım! TDGF'ye devrimci örgütlere has disiplinli ve örgütlü çalışma ilkelerini hâkim kılalım! TDGF yöneticileri yıkılan ve çöken İlkesiz Birlik Cephesinin bir parçasıdır. O da yıkılmakta ve çökmektedir. Bu çöküşü hızlandıralım! Sosyalist gençliğin devrimci birliğini gerçekleştirmek için vargücümüzle mücadele edelim! Cesur olalım! Hatâlarımızı cesaretle kabul edelim ve yanlış fikirlere karşı mücadelede kararlı olalım!

Yaşasın sosyalist gençliğin devrimci birliği!

Kahrolsun örgüt yıkıcılığı ve bölücülük!

İHBARCILAR TDGF'DEN ATILMALIDIR

TDGF İstanbul Bölge Yürütme Kurulunda görev yapmış bazı kimselerin sıkı yönetim mahkeme ve sorgusunda verdiği, zabıtlarda mevcut ifadeler, işbirlikçi iktidara ve polisine ihbar niteliğindedir. Bu ifadelerde, bir kısım çevrelerin dışarıdan yönetildiği **iddia** edilmekte, buna karşılık kendilerinin «millî kurtuluşçu» oldukları söylenmektedir.

Bu olay, palavracılığın ve pozculuğun hâkim sınıflar önünde nasıl çözülmeye ve ihbarcılığa vardığının bir örneğidir.

Bu kimseler derhal TDGF'den atılmalıdır.

İlkesiz Birlik Cephesi Çözüldükçe Saldırganlığını Artırıyor, Saldırdıkça Çöküşünü Hızlandırıyor !

Halkımızın gelişen mücadelesi, İlkesiz Birlik Cephesini açığa çıkartıyor. Sağ oportünist ve revizyonist çizgiden, «Sol» oportünist çizgiye kadar çeşitli unsurları içinde toplayan, ve doğru olarak İlkesiz Birlik Cephesi olarak adlandırdığımız kof birlik, bugün halkımızın gittikçe büyüyen devrimci mücadelesi ve Proleter Devrimci AYDINLIK ile İŞÇİ - KÖYLÜ'nün mücadelesi karşısında paramparça olmuştur. Proleter devrimci ilkeler üzerinde kurulmayan bir birlik, belli bir anda ne kadar güçlü görünürse görünsün, gerçekte zayıftır ve yıkılmaya mahkûmdur. Güçlü olan ve yıkılmaz olan, bilimsel sosyalizm temeli üzerinde devrimci birliktir. İlkesiz Birlik Cephesi, halkın devrimci gücüne inançsızlık ve kitlelere güvensizlik üzerine kurulmuştur.

İşçi sınıfımızın 15 - 16 Haziran mücadelesi ve köylü kitlelerinin gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesi, onların bireyci görüşlerini kökünden çökertmiştir. Gerici sınıfların artan baskısı ve sıkı yönetim karşısındaki tavırları, onların pozculuklarının, palavracılıklarının aslında teslimiyetçilik olduğunu göstermiştir. Dünya halklarının emperyalizme, sosyal - emperyalizme ve bütün gericiliğe karşı yürüttüğü mücadele ile her gün yeniden doğrulanıp, güçlenen Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi, onların oportünist, revizyonist çizgilerini bozguna uğratmıştır. Devrimci gençlik kadrolarının teslimiyetçiliğe, oportünizme ve revizyonizme karşı gösterdiği tepki, İlkesiz Birlik Cephesinin **mevki düşkünü** yöneticilerini birbirlerine düşürmüştür. Onlar, şimdi telâş ve şaşkınlık içinde suçu birbirlerine yıkmaya çalışıyorlar.

23 Eylül günü İTÜ salonunda yapılan TDGF toplantısı, İlkesiz Birlik Cephesinin içinde bulunduğu bozgunun açık ifadesidir. Orada proleter devrimci mücadelemiz karşısında iki eğilim ortaya çıkmıştır. Birincisi, geniş devrimci gençlik kadrolarının eğilimidir. Geniş devrimci gençlik kadroları, devrimci fikirleri her geçen gün daha iyi kavramakta, hatâlardan arınmaktadır. Bu, devrimci bir tutumdur ve halkımızın yararınadır.

İkincisi, bir avuçluk sahte devrimci yönetici kliğin ve onları izleyen küçük bir azınlığın eğilimidir. Bunlar, bir yandan suçu birbirlerine yüklerken, öte yandan kendi teslimiyetçi çizgilerini daha usta metodlarla gizleme yolunu seçmektedirler. Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ - KÖYLÜ'nün devrimci çizgisine karşı birleşmektedirler. Hattâ, devrimci harekete yabancı bazı unsurlar, Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ - KÖYLÜ etrafındaki arkadaşlara karşı kaba kuvvet ve zorbalık yoluna başvurmaya yeltenmişlerdir. Söz isteyen arkadaşlarımıza saldırmışlardır. Bunlar, devrimci kadrolar önünde görüşlerinin iyice çökertileceğinden korkmuşlardır. En kötü ve en gerici unsurlar, bunlardır. Zorbalık onları çöküşten kurtaramıyacaktır. Devrimci gençliğin gittikçe artan nefretini üzerlerine çekmektedirler. TDGF'yi işçi sınıfı düşüncesinin yasaklandığı, sosyal - faşist bir örgüt, gerici sınıfların aleti olan bir örgüt haline getirmeye çalışmaktadırlar.

Diğer bir kısım yönetici ise, İlkesiz Birlik Cephesini diriltmeye ve ayakta tutmaya çalışmaktadır. Zorbalarla anlaşmak ve onlarla birleşmekten yanadırlar. Ölen ve çöken bir şeyi yaşatmaya çalışmak, gerici bir tutumdur. Çünkü bu tutum proleter devrimci ilkeler üzerinde gerçek bir birliğin doğmasını baltalar.

Devrimci arkadaşlar !

Bu unsurlara karşı koyalım ! TDGF'yi, bir avuçluk sahte devrimci yönetici kliğin sürüklediği bataktan mutlaka kurtaralım ! Hatâlarımızı cesaretle düzeltelim, gerçekleri savunmaya her zaman hazır olalım ! Cesaretle eleştiri ve özeleştiri yapalım. Halkımızın ve bütün dünya halklarının kurtuluş yolunu aydınlatan Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi temeli üzerinde birleşerek, teslimiyetçilige, ikiyüzlülüğe, mevki düşkünlüğüne karşı saf tutalım !.

PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK
YAYINLARI

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi

Fiyatı 20 lira, 434 Sayfa

Genel Dağıtımı : **Kemal Karatekin** Bâbiâli - İstanbul

İsteme adresi : Adakale Sok. 28/1, Yenişehir - Ankara

HAKKI KESKİN'E YAPILAN BASKI HALKIMIZA YAPILMIŞTIR !

Halkımızın devrimci mücadelesi güçlendikçe işbirlikçi AP'nin baskısı da artmaktadır. Baskılar işbirlikçi iktidarı yıkılmaktan kurtaramıyacaktır. Aksine baskılar halkımızın bütün gericileri ve AP'nin halk düşmanı yüzünü daha iyi tanımasını sağlamaktadır. Proleter devrimcileri halkımıza ve devrimcilere yapılan bütün baskılara karşı sonuna kadar mücadele edecektir. Bütün demokratik güçler işbirlikçi iktidarın zorbalığına karşı mücadele etmelidir.

İşbirlikçi iktidar son olarak Almanya Türk Öğrenci Federasyonu (ATOF) 1968 - 1970 dönemi Başkanı, devrimci arkadaşımız Hakkı Keskin'i vatandaşlıktan çıkarmıştır.

Vatandaşlık işbirlikçilerin dilediklerine ihsan edecekleri, dilediklerinden geri alacakları bir şey değildir. Vatandaşlık, işbirlikçilerin nüfus kütüğüne düştüğü veya kazıyıp sildiği bir kayıt değildir. Vatandaşlık halkın kurtuluş mücadelesinin neferi olmaktır. Vatandaşlık halkı için çalışanları halkına ve halkının üstünde yaşadığı topraklara bağlayan bağdır. Bu bağı hiçbir gerici güç koparamaz. Bu bağ, kayıtlara geçilip, kayıtlardan silinemez. Halkımızı sömüren ve ezen, emperyalizme uşaklık edenler kütükte kayıtları bulunsa bile vatandaş değildirler. Hakkı'yı vatandaşlıktan sildiklerini sananlar, onun halkımızın gönlünde daha derin kök saldığını göreceklerdir.

Hakkı Keskin'e yapılan baskıya bütün gücümüzle karşı çıkalım. İşbirlikçilerin devrimcilere karşı baskılarını bütün halkımıza duyuralım !.

Aşağıda, ATÖF'ün Hakkı Keskin'e yapılan baskıyla ilgili devrimci bildirisini kısaltarak yayınlıyoruz :

«Almanya Türk Öğrenci Federasyonu (ATÖF) 1968 - 70 Başkanı değerli devrimci arkadaşımız Hakkı Keskin, AP Bakanlar Kurulu'nun 16.7.1970 tarih, 7/967 sayılı kararıyla T. C. Vatandaşlığından çıkarılmış ve bu karar kendisine geçtiğimiz hafta, ancak 45 gün gecikmeyle T. C. Berlin Başkonsolosluğu vasıtasıyla resmen bildirilmiştir.

Blindiği gibi, Hakkı arkadaşımızın, geçen sene Mayıs ayında 8 arkadaşıyla birlikte Millî Eğitim Bakanlığı tarafından, yurt dışında öğrenimlerini yapan öğrencilere en tabiî demokratik hakları dahi tanımayan anayasa dışı bir yönetmelik vasıtasıyla öğrencilikle ilişkisi kesilmişti. Danıştay'da yürütmenin durdurulmasıyla ilgili açılan davâ, 5 arkadaş için olumlu, içlerinde Hakkı Keskin'in de bulunduğu 4 arkadaş için olumsuz netice vermiştir. Bu

durum üzerine, her nedense sadece Hakkı arkadaşımız, sonuna geldiği başarılı öğrenimini terketmek pahasına, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nca askere çağırılmıştır. (...)

Hakkı Keskin'in vatandaşlığını kaybetmesi için alet edilen 403 sayılı **'Vatandaşlık Kanunu'**nun 25. maddesinin 'Ç' fıkrası şöyledir :

Madde 25 : Aşağıdaki kişilerin Türk vatandaşlığını kaybettiklerine Bakanlar Kurulu tarafından karar verilebilir. (...) Ç) Yurt dışında bulunup da muvazzaf askerlik görevini yapmak veya Türkiye'de savaş ilânı üzerine yurt dışında bulunup da yurt savunmasına katılmak için yetkili kılınmış makamlar tarafından usule yapılacak çağrıya mazeretsiz olarak üç ay içinde icabet etmiyenler... Hemen anlaşılacağı gibi, bu maddenin Hakkı arkadaşa uygulanması son derece gülünç, gülünç olduğu kadar da cüretkârca bir durumdur. Çünkü :

1. Hakkı Keskin henüz askerliğini yapmamış olduğundan, muvazzaf asker addedilmesi, muvazzaf kelimesini istenildiği gibi yorumlamak olur,
2. Türkiye şu anda bir harp içerisinde değildir,
3. Hakkı Keskin'in önemli mazeretleri de vardır :
   a) Öğreniminin sonuna başarıyla gelmiş olup, şu anda yurda dönmesi tahsilinin yarıda kalmasına sebep olacaktır,
   b) Elinde sağlık durumuyla ilgili, Millî Savunma Bakanlığı tarafından daha önce kabul edilmiş bir raporun bulunması.

Hakkı arkadaşımızı vatandaşlıktan çıkaran düşünceyi iyi tanıyalım. Emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin baskı ve sömürüsü altındaki Türkiye Halkları, bu düşünceyi her geçen gün daha yakından tanımaktadır. Ve bu düşünce, halkımızın kurtuluş mücadelesini kendi saltanatı için ezmek - boğmak isteyen, emperyalizme bağımlılık düşüncesinden başka birşey değildir.

(...) İşbirlikçi iktidarın elindeki Türkiye ekonomisi ve politikası her geçen gün daha da derin bir buhrana sürüklenmekte ve bu durum hâkim sınıfları, halkımızın artan demokratik taleplerini, güçlenen Millî Kurtuluş hareketini bastırma yönünde gittikçe şiddetlenen zorbalık eğilimlerine, açık faşizme itmektedir. (...) Halkımızın çeşitli sınıf ve zümrelerinin demokratik talepleri - devrimci mücadeleleri daha da geniş yığınları kapsayacaktır. Bu, emperyalizmin dünya çapında çöküşünün, dünya halklarının Millî Kurtuluş hareketlerinin zafere gidişinin ülkemizdeki bir kanıtıdır. İşbirlikçi burjuvazinin işçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerindeki diktatörlüğünün açık faşist karaktere bürünmesi, onların güçlendiğini değil, zayıfladığını ve çökmekte olduğunu gösterir. (...)

Tarihi yazan halkların devrimci gücüdür. Emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin baskısı ve sömürüsü altındaki halkımızın da Millî Kurtuluş mücadelesi er - geç başarıya ulaşacaktır. Bu mücadelenin kararlı ve korkusuz bir neferi olan Hakkı Keskin'in vatandaşlıktan çıkartılması hiçbirşeyi değiştirmiyecek, bilâkis bu vesileyle devrimci mücadelemiz kitleler arasında daha geniş boyutlar kazanacaktır. Hakkı Keskin'in vatandaşlıktan çıkartılması olayı bize dostlarımızı - düşmanlarımızı tanımada vesile olsun. Bir halk çocuğu olan ve bütün mücadelesi... halkımızın kurtuluşu için olan Hakkı arkadaşımız... halkımıza karşı olanlar tarafından vatandaşlıktan çıkartılmış-

tır. Bunlar tekelci sermayenin işbirlikçisi hâkim sınıflardır, AP iktidarıdır. Ve bunlar halkımızın düşmanlarıdırlar. Hakkı Keskin Federal Almanya ve Batı Berlin'deki Türkiyeli öğrencileri halkımızın kurtuluş mücadelesine katmada büyük etken olduğu, bundan böyle de halk düşmanlarına tehlike teşkil ettiği için, halkımızın düşmanları tarafından vatandaşlıktan çıkartılmıştır. Çıkarları halkımızın çıkarlarıyla çelişenler, halkımızın sefaleti üzerine refah düzeni kurmuş olanlar, bunun hesabını da bir gün vereceklerdir. Ve halkımız, tarihimizin itici gücü işçi sınıfımız öncülüğünde gerçek demokrasi olan işçi - köylü iktidarını gerçekleştirip bütün gericileri tarihin karanlık sayfalarına gömecektir. (...)

Halkımıza hizmet etmek, Mustafa Kemal'in açtığı yolda yürümek istiyorsak; ilericiler, devrimciler, demokratlar, tüm yurtseverler olarak b i r l e ş e l i m !

Tekelci sermayenin emrindeki hâkim sınıfların en gerici, en şöven, en terörcü diktatörlüğü olan faşizme eğilimini, demokratik güçbirliğini uygulayarak etkisiz kılalım!.

Devrimci - ilerici örgütler arası bağları, devrimci ilkeler üzerinde pekiştirelim!.

Federal Almanya ve Batı Berlin'deki göçmen Türkiye Proletaryasını örgütliyelim, çıkarılan baskı ve zulüm kanunlarına karşı mücadelelere hazırlıyalım !

Federal Almanya ve Batı Berlin'deki kendini işçi sınıfı davasına, halkımızın kurtuluşuna adamış devirimcilere uygulanmak istenen zorbalığa karşı duralım !

Yurt dışında öğrenimde bulunan öğrencilere uygulanan zorba yönetmeliğe karşı koyalım ! (...)

Öğrencilikle ilişkisi kesilen devrimci arkadaşlara öğrenciliklerinin iadesi için var gücümüzle mücadele edelim !

Hakkı Keskin'i vatandaşlıktan çıkaran düşünceyi kitlelere açıklıyalım ve bu düşünceyi kitleler önünde rezil edelim !

Hakkı Keskin'e öğrenciliğinin ve vatandaşlığının iadesi için vargücümüzle çalışalım !

Çağımız, emperyalizmin tam çöküşü, ezilen dünya halklarının zafere doğru yürüdüğü çağdır. Korkmadan, yılmadan, işçi sınıfının ve halkımızın kurtuluşu için, gerçek halk demokrasisi gerçekleşinceye dek mücadele edelim ! ZAFER BİZİMDİR !

Yaşasın Türkiye Halkları ! Yaşasın Türkiye Proletaryası ! Yaşasın emperyalizme karşı devrimci mücadeleler veren dünya halkları !

Yaşasın bütün gerçek demokratlar - ilericiler - devrimciler !

Yaşasın demokratik güçbirliği ! Kahrolsun zorbalık - zulüm - baskı !

Kahrolsun emperyalizm ve bütün gericiler !

A T Ö F
ALMANYA TÜRK ÖĞRENCİ FEDERASYONU
Güner YÜREKLİK
(2. Başkan)

Çin Komünist Partisi Dokuzuncu Merkez Komitesi'nin İkinci Genel Toplantısı'nın Bildirisi

6 Eylül 1970

Çin Komünist Partisi Dokuzuncu Merkez Komitesi'nin İkinci Genel Toplantısı 23 Ağustos 1970'te açılmış ve 6 Eylül'de zaferle sona ermiştir.

Toplantıya Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 155 asil ve 100 yedek, toplam 255 üyesi katılmıştır.

Toplantıya Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı Mao Zedung Yoldaş bizzat başkanlık etmiştir.

Başkan Mao ve yakın silâh arkadaşı Başkan Yardımcısı Lin Biao toplantıda konuşmuşlardır. Merkez Komitesi'nin toplantıda bulunan asil ve yedek üyeleri, toplantının gündemindeki konuları hararetle tartışmışlardır.

Dokuzuncu Merkez Komitesi İkinci Genel Toplantısı şu görüştedir : Parti'nin Dokuzuncu Millî Kongresi'nden ve Parti Dokuzuncu Merkez Komitisi'nin Birinci Genel Toplantısı'ndan bu yana, büyük liderimiz Başkan Mao'nun **«Daha büyük zaferler kazanmak için birleşin!»** çağrısına uyarak, ve onun proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisinin izinde, bütün Parti, bütün ordu ve ülkenin bütün milliyetleri Dokuzuncu Parti Kongresi'nin gösterdiği görevleri uygulayarak büyük başarılar kazanmışlardır. Bütün ülke halkının Mao Zedung Düşüncesini canlı bir şekilde incelemek ve uygulamak için giriştiği kitle hareketi derinliğine gelişmektedir. Büyük Proleter Kültür Devrim'inde mücadele - eleştiri - dönüşüm hareketinde hiç durmadan yeni başarılar ve tecrübeler elde edilmektedir. Karşı - devrimcileri ezmek ve yozlaşmaya ve hırsızlığa karşı durmak, spekülâsyona ve israfa karşı durmak hareketi derinleşmektedir. Devrimci kitle eleştirisi, dönek, gizli

hain ve grev - kırıcı Liu Şao - Şi'nin karşı - devrimci revizyonist çizgisinin zararlı kalıntılarını hızla temizlemektedir. Bu, işçi sınıfının, yoksul ve aşağı - orta köylülerin ve halk kitlelerinin sınıf mücadelesi ve iki çizgi arasındaki mücadele konusundaki bilincini çok büyük ölçüde arttırmış; emekçi halk yığınlarının devrimci heyecanını ve yaratıcılığını tutuşturmuş; ve devrime ve üretime büyük bir itici güç sağlamıştır. Sosyalist tarımımızda sekiz yıldır zengin mahsuller almaktayız ve bu yıl da bunun olacağı anlaşılmaktadır. Sanayi üretimi ve kapital inşası, hızla gelişmektedir. Teknik yenilikler için kitle hareketi, canlı bir şekilde ilerlemektedir. Çin'in ilk insan - yapısı dünya uydusunun fırlatılması, bilim ve teknolojimizin yeni bir düzeye ulaştığını göstermektedir. Bütün ülkede fiyatlar dengededir ve piyasa canlıdır. Bütün ekonomik cephede durum çok iyidir. Başkan Mao'nun **«Uyanıklığımızı arttıralım, anayurdu koruyalım»** çağrısına uyarak, büyük Çin Halk Kurtuluş Ordusu, halk milisleri ve bütün ülke halkı, emperyalistler ve sosyal - emperyalistler tarafından yapılacak bir tecavüze karşı ülkemizi korumak için ideolojik, maddî ve örgütsel hazırlıklarını arttırmışlardır. Ülkemizde proletarya diktatörlüğü her zamankinden daha sağlam hale gelmiştir. Sosyalizmin kurulmasında ve büyük sosyalist devrimde yeni bir dalga yükselmektedir.

Genel Toplantı şu görüştedir : Başkan Mao'nun 20 Mayıs 1970'te yayınladığı **«Dünya halkları birleşin ve ABD saldırganlarını ve bütün uşaklarını altedin»** diyen bildirisi, Çin'in ve dünyanın devrimci halklarının emperyalizme karşı mücadelesinde büyük bir programdır. Başkan Mao'nun gösterdiği gibi, **«Yeni bir dünya savaşı tehlikesi hâlâ vardır ve bütün ülkelerin halkları hazırlıklı olmalıdır. Ama bugün dünyadaki esas akım, devrimdir.»** Son birkaç ayda uluslararası durumdaki gelişmeler, Başkan Mao'nun bu bilimsel tezini doğrulamıştır. Üç ülkenin, Laos, Vietnam ve Kamboçya'nın halkları ABD saldırganlarına karşı ve ulusal kurtuluş için savaşta durmadan yeni zaferler kazanmaktadırlar. Kore, Japonya, Güneydoğu Asya ve diğer Asya ülkeleri halklarının, ABD emperyalizmine ve ABD ve Japon gericilerinin canlandırdığı Japon militarizmine karşı mücadelesinin alevleri şiddetlenmektedir. Filistinliler ve diğer Arap halkları tehditlerden korkmadan ve hiç aldanmadan silahlı mücadelelerine kahramanca devam etmektedirler. Asya, Afrika ve Lâtin Amerika'dan Kuzey Amerika, Avrupa ve Okyanusya'ya kadar her yerde, halkların devrimci mücadelesi hızla ilerlemektedir. Arnavutluk Emek Partisi ve dünyadaki diğer gerçek Marksist - Leninist partiler ve örgütler, ABD'nin başını çektiği emperyalizme, Sovyetler Birliği'nin temsil ettiği modern revizyonizme ve çeşitli ülkelerin gericilerine karşı sürekli ve büyük başarılar elde etmektedirler. Hem içte ve hem de dışta büyük güçlükler içinde olan ABD emperyalizmi ve sosyal - emperyalizm, gittikçe daha fazla tecrit olmakta ve dünyanın devrimci halkları tarafından çember içine alınmaktadır. Buna karşılık Çin'in dış ilişkileri günden güne gelişmektedir. Beş ana ilkeye bağlı kalarak, değişik sosyal sistemlere sahip ülkeler arasında barış içinde birlikte yaşamak için çalışıyor ve emperyalist harp ve saldırı politikasına karşı çıkıyoruz, ve devamlı olarak yeni zaferler kazanıyoruz. Dünyanın her yerinde dostlarımız var.

Genel Toplantı, içerde ve dışardaki bu iyi durumda, bütün ülke halkının Dördüncü Ulusal Halk Kongresi'nin toplanması arzusunda olduğu inancındadır. Genel Toplantı, Dördüncü Ulusal Halk Kongresinin uygun bir zamanda toplanması için gerekli hazırlıkların yapılması yolunda Ulusal

Halk Kongresi Daimî Komitesi'ne öneride bulunmuştur.

Genel Toplantı, Devlet Konseyi'nin Ulusal Plânlama Konferansı ve 1970 yılı ulusal ekonomik plânı hakkındaki raporlarını onaylamıştır.

Genel Toplantı, Parti Merkez Komitesi'nin Askerî Komisyonu'nun savaşa karşı hazırlıkların kuvvetlendirilmesi üzerine verdiği raporu onaylamıştır.

Genel Toplantı, bütün Parti'yi, bütün orduyu, ülkenin her milliyetten halklarını, Mao Zedung Düşüncesi'nin yüce kızıl bayrağını yükseltmeye, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini ve siyasetini kararlı bir şekilde yürütmeye ve Dokuzuncu Parti Kongresi tarafından gösterilen mücadele görevlerini yerine getirmeye çağırır.

Mao Zedung Düşüncesi'nin canlı bir şekilde incelenmesi ve uygulanması yolunda kitle hareketinin derinleştirilmesine, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'ni dünya görüşümüzü yeniden biçimlendirmek için bilinçle kullanmaya ve üç büyük devrimci hareket, sınıf mücadelesi, üretim mücadelesi ve bilimsel deneyler alanında pratikle kaynaştırmaya devam etmeliyiz. Bütün Parti Başkan Mao'nun felsefî eserlerini büyük bir dikkatle incelemeli, diyalektik materyalizmi ve tarihî materyalizmi yükseltmeli ve idealizme ve metafiziğe karşı çıkmalıdır.

«Mücadele - eleştiri - dönüşüm görevlerini bilinçli bir şekilde yerine getirmek», devrimci kitle eleştirisini derinleştirmek ve siyasî ve ideolojik cephede, kültür ve eğitim cephesinde, iktisadî cephede ve üst - yapının bütün alanlarında devrimi sürdürecek şekille Liu Şao - Çi'nin karşı - devrimci revizyonist çizgisinin zehirli kalıntılarını tasfiye etmek, zorunludur. Karşı - devrimcileri ezmek ve yozlaşmaya ve hırsızlığa karşı durmak, spekülâsyona ve israfa karşı durma hareketini sıkı sıkıya kavramak ve sosyalist devrimi ve sosyalist kuruluşu sabote eden ve kapitalizmi getirmeye boşuna çalışan bir avuç karşı - devrimciye ağır darbeler indirmeye devam etmek zorunludur.

«Devrimi kavrayın, üretimi ve diğer işleri ve harbe karşı hazırlığı hızlandırın» politikasını bütün yönleriyle uygulamaya devam etmek ve, iki sınıf, iki yol ve iki çizgi arasındaki mücadele esas olmak üzere, şevkle çalışmak, gücümüze güvenmek, varımızı yoğumuzu ortaya koymak, yüksek hedefler tesbit etmek, sosyalizmin kuruluşunda daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmek, 1970 yılı ulusal ekonomik plânını gerçekleştirmek veya hedeflerinin üstüne çıkmak için çalışmak, harbe karşı hazırlık çalışmalarını sıkı sıkıya kavramak ve güçlendirmek ve proletarya diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak ve güçlendirmek, zorunludur. Taiwan'ı kurtarmaya kararlıyız!

Partiyi sağlamlaştırmak ve inşa etmek görevini bilinçli bir şekilde yerine getirmek ve Partinin inşasını ideolojik ve örgütsel olarak güçlendirmek zorunludur. Bütün kademelerdeki Parti örgütleri ve bütün Komünist Partisi üyeleri kitlelere inanmalı, onlara güvenmeli ve proletaryanın öncüsünün yönetici rolünü daha da geliştirmelidirler.

Büyük önder Başkan Mao bize şunu öğretiyor: **«Ülkemizin birleştirilmesi, halkımızın birliği ve çeşitli milliyetlerimizin birliği - dâvâmızın kesin zaferinin temel garantisi bunlardır.»** Büyük, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi bütün ülke halkını yöneten çekirdektir. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde ve Dokuzuncu Parti Kongresi'yle kazanılan büyük zaferlerin te-

meli üzerinde, bütün Parti eşsiz bir birliğe kavuşmuştur. Mao Zedung Düşüncesi'nin ilkelerine dayanan bu birliği güçlendirmeye devam etmeliyiz.

Genel Toplantı işçi sınıfını, yoksul ve aşağı - orta köylüleri, Halk Kurtuluş Ordusu'nun kumandanlarını ve savaşçılarını, devrimci kadroları, devrimci aydınları ve bütün ülkede bütün yurtseverleri, Dördüncü Ulusal Halk Kongresi'nin toplanmasını yeni zaferlerle selâmlamaya çağırır !.

Genel Toplantı, bütün ülke halkını, Arnavutluk halkı, üç Hindiçini ülkesi halkı, Kore ve Japonya halkı, ve Filistin ve diğer Arap halklarıyla olan militan birliği eylemlerle daha da güçlendirmeye; dünya proletaryası, ezilen halkları ve ezilen uluslarıyla olan militan birliği daha da güçlendirmeye; ve emperyalizme, revizyonizme ve gericilere karşı olan mücadeleyi sonuna kadar sürdürmeye çağırır !

Önderi Başkan Mao olan ve ikinci önderi Başkan Yardımcısı Lin olan Parti Merkez Komitesi'nin önderliği altında, **«daha büyük zaferler kazanmak için birleşin !»**

YENİ DERGİ

EKİM 1970 SAYISINDA :

İspanya Savaşı'nda mitralyöz başında ölen ünlü İngiliz Marx'çısı Christopher Caudwell'in «Kahramanlık Üzerine Bir İnceleme» si. Rıfat Ilgaz, Mehmet Necatigil, Ece Ayhan'ın şiirleri. Demir Özlü Mehmet Seyda'nın hikâyeleri. Eleştiriler, değinmeler, kitap tanıtma yazıları.

Sayısı : 5 lira. Yıllık Abonesi 50 lira.

DE YAYINLARI

MEMLEKETİMDEN İNSAN MANZARALARI. Nazım Hikmet, 5 kitap bir arada. Şömizli. 25 lira.

PEDRO PARAMO. Juan Rulfo. Yazarını dünya çapında üne erdiren bir Meksika romanı. 6 lira.

VİETNAM'A SEVGİLER. Edita Morris, Yayımlanışı yankılar uyandıran bir roman. 5 lira.

EN/CAM. Behçet Necatigil. 3 lira.

KİRLİ AĞUSTOS. Edip Cansever. 7.5 lira.

EVET, İSYAN. İsmet Özel. 3 lira.

BİR GÜN MUTLAKA. Ataol Behramoğlu. 3 lira.

DE YAYINEVİ, P.K. 1198, İSTANBUL.

Sosyalist Kurultay

HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ ANCAK SOSYALİST KURULTAY TEMSİL EDER

Ülkemizde her geçen gün hızla gelişen sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarını karşılamak ve bütün proleter çevrelerde yaygınlaşan örgütlenme özlemine önderlik etmek için Sosyalist Kurultay fikrini ortaya atmış bulunuyoruz. Bu yolda yapılan çalışmalar, Sosyalist Kurultay'ın, geniş proleter çevrelerin ve işçi köylü kitlelerinin gerçek ihtiyaçlarına cevap veren ,onların gerçek özlemlerini dile getiren bir fikir olduğunu ortaya koymuştur. Yurdun her köşesinden gelen haberler, iletilen görüşler ve yapılan hazırlıklar, halkımızın ve devrimcilerin Sosyalist Kurultay fikrini her geçen gün hızla benimsediklerini ve Sosyalist Kurultay için yapılan çalışmalara dört elle sarıldıklarını göstermektedr. Bu, çok önemli bir gelişmedir. Her yerde bütün devrimci arkadaşlar, bütün proleter çevreler bu gerçeği kavramalı, çalışmalarına buna göre daha büyük bir hız ve şevkle sarılmalıdırlar!

Sosyalist Kurultay çağrısı niçin gerekliydi? Sosyalist Kurultay hangi ihtiyaçlara cevap verecektir? Bu noktalar üzerinde bir kere daha duralım.

Ülkemizde yığınların mücadelesi her geçen gün gelişmekte ve şiddetlenmektedir. A.B.D. emperyalizminin yönettiği dünya emperyalist sistemine ezilen halkların indirdiği ağır darbeler, emperyalistleri ve onların her ülkedeki işbirlikçilerini büyük ölçüde sarsmıştır. Bütün dünyada devrim dalgası yükselmekte, sömürücü sınıflar dünya çapında çöküşe doğru gitmektedir. Her ülkede gelişen buhran, emperyalizmin dünya çapında derinleşen buhranının hem bir parçasıdır, hem de o genel buhranı yoğunlaştırmaktadır. Ülkemizde işçilerin, köylülerin ve şehir küçük burjuvazisinin ABD emperyalizminin işbirlikçisi yerli hâkim sınıflara karşı mücadelesini her geçen gün

hızlandırması ve yoğunlaştırması da, bütün dünyada gelişen devrimci şartların bir parçasıdır. Bugün bütün dünyada devrim dalgası kabarmaktadır ve ülkemizde, devrimci mücadelenin güçlenmesi için şartlar elverişlidir.

Hâkim sınıfların emekçi halkın gelişen mücadelesi karşısında tutumu ne olmaktadır? Onlar, yığınların mücadelesini baskı ve şiddet yoluyla durdurmak, ezmek istemektedirler.

Sosyalist hareketin tarihî görevleri nelerdir? Sosyalist hareket, emekçi yığınları ile kopmaz bağlar kurmalı, halkın gelişen mücadelelerini birleştirmeli ve ortak hedefe, devrimci iktidar hedefine yöneltmelidir. Sosyalist hareket, kitleleri teşkilâtlandırarak, hâkim sınıfların artan baskılarına sınıf mücadelesini şiddetlendirerek mukabele etmeli ve baskı çemberini kırmalıdır. Sosyalist hareket, yurt çapında siyasî propagandayı yoğunlaştırmalı, hâkim sınıfları teşhir etmeli, kitle bağlarını kuvvetlendirmeli ve hâkim sınıflara karşı bütün ilerici ve demokratik çevreleri harekete geçirmelidir. **Sosyalist hareket, bütün bunları başarabilmek için, bütün dağınık proleter çevrelerini doğru ilkeler üzerinde birleştirmeli, yurt çapında bir siyasi örgütlenmeyi gerçekleştirmelidir.**

Sosyalist hareketin bugün ülkemizdeki durumu nedir? Ülke çapına doğru fikirlerin, Marksızm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin gitgide yaygınlaştığı bir dönemi yaşıyoruz. Millî Demokratik Devrimin proletarya partisi önderliğinde, halk savaşı yoluyla olacağı; millî demokratik devrimi başarmak için kitleler içinde, bıkmadan, yorulmadan, çok uzun bir süre ve asla reformizme, ekonomizme ve milliyetçiliğe kapılmadan çalışmak gerektiği; modern revizyonizmle ve her çeşit burjuva ve küçük burjuva akımıyla, özellikle milliyetçilikle ve reformizmle ideolojik plânda amansızca mücadele etmek gerektiği - bütün bu fikirler her geçen gün biraz daha yaygınlaşmakta ve bunların karşıtı olan fikirler hızla çökmektedir. Aynı şekilde, burjuva ve küçük burjuva akımlarının yaygınlaştırdığı anarşizm, örgüt yıkıcılığı, ferdiyetçilik ve zorbalık da, devrimci hareketi soysuzlaştırıcı akımlar olarak mahkûm edilmektedir.

Bütün bu olumlu ,önemli gelişmelere rağmen, sosyalist hareket ülke çapında dağınık ve bölük pörçük olmaya devam etmektedir. Sosyalist hareketin en belirgin özelliği, ülke çapında bir siyasi örgütlenmeden yoksun oluşudur. Sosyalist hareketin bu durumu devam ettiği sürece, yığınların gelişen mücadelesini ilerletmek ve ülke çapındaki mücadeleyi düzenli bir şekilde yürütebilmek güçleşmektedir. Bugün sosyalist hareketin örgütlenme düzeyi yığınların mücadelesinin, hâkim sınıfların baskılarının ve mevcut tarihî birikimin gerektirdiği, varlığını mümkün kıldığı örgütlenme düzeyinin altındadır. Sosyalist hareketin dağınık ve bölük pörçük unsurlarını birleştirmek ve **sosyalist hareketin örgütlenmesini daha yüksek bir düzeye çıkarmak en önemli görevlerimizdendir.**

Birçok dağınık proleter çevrelerin ve grupların görüşleri, örgütlenme özleminin gerçek bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Burada Sosyalist Kurultay ve örgütlenmenin bazı sorunları üzerinde durmak gerekir.

Bugün dağınık çevre ve grupların örgütlenmesine, birleşmesine engel olan nedir? **Yanlış fikirlerin ve örgüt düşmanlığının, bireyciliğin, tekkeciliğin hâlâ yurt çapında belli ölçülerde varlığını sürdürmesi.** Öyleyse Sosyalist Kurultay'ı gerçekleştirme çalışmaları içinde ve Sosyalist Kurultay sırasında,

yanlış fikirlerle ve anarşizmle mücadeleye önem verilmelidir. **İdeolojik çalışma, bütün politik çalışmanın can damarıdır** ilkesini burada uygulayalım: Sosyalist Kurultay için gerekli politik çalışmanın başarıyla yürütülmesi, yanlış fikirlere ve bölücülüğe karşı ideolojik mücadelenin başarıyla yürütülmesine bağlıdır. Sosyalist Kurultay öncesinde yürütülecek bu çalışma, Sosyalist Kurultay **sırasında** daha da yüksek bir düzeye çıkartmalıdır. Biz, çeşitli görüşlerdeki çevre ve grupların bu Kurultay'a katılmaları gerektiğini savunuyoruz. Gerekli olanın, bir 'ahbap çevresi toplantısı' değil, gerçek bir derlenip toplanma olduğuna inandığımız için bunu savunuyoruz. Ama bu, ilkesiz bir birleşmeden yana olduğumuz anlamına asla gelmez! Sosyalist Kurultay'da her çevre ve grup, görüşlerinin sonuna kadar, açık, dürüst, ilkeye bağlı, yanlışını farkettiğini zaman düzeltmeye hazır savunmasını yapmalıdır. Bu ideolojik mücadele yürütülmeden ve bütün görüşler açıklığa kavuşmadan, ülke çapında bir siyasî örgütlenme için zorunlu birikim sağlanmış olamaz. **Doğru fikirler, ancak yanlışlarla mücadele içinde kavranır.**

İçinde bulunduğumuz şartlarda,Sosyalist Kurultay'a giden yolun bir **süreç** olduğunu, bu yolun ancak **mücadele vermekle** katedilebileceğini kavramaya ve anlatmaya önem vermeliyiz. Sosyalist Kurultay'ın başarıyla toplanması ve ülke çapında bir siyasî örgütlenmeyi gerçekleştirmesi, bütün çevre ve gruplarda Sosyalist Kurultay fikrini benimsiyen ve gerçekten örgütlenme özlemi duyan **herkesin,** bu yolda canla başla çalışmasına bağlıdır. TİP ve gençlik örgütlerinde bu konuda tartışmalar yapılmalı, fikirler açıklığı kavuşturulmalı, diğer grup ve çevrelerle olan bağlar içinde devrimci fikirler yayılmalıdır. **Sosyalist Kurultay, yüzlerce mahallî devrimci kurultayın ürünü olacaktır.** Böyle bir çalışma, ülke çapındaki sosyalist birikimin bağlarının kuvvetlenmesine ve yaratıcı gücünün harekete geçirilmesine yarayacaktır. Böyle bir çalışma içinde, emekçi halkımızın menfaatlerinin Sosyalist Kurultay içinde en iyi şekilde temsil edilmesi başlıca amaç olmalıdır. Bütün devrimciler, Sosyalist Kurultay fikrini işçi köylü yığınları içinde yaymak ve işçi köylü temsilcilerinin Sosyalist Kurultay'a katılmasını sağlamak için özel bir çaba göstermelidirler.

Sosyalist Kurultay için çalışmalar başarılı bir şekilde yürütülecek ve Sosyalist Kurultay'da bu birikim temsil edilecektir. Ortaya çıkacak siyasî örgütlenme nasıl birşey olacaktır? **Bu, mutlaka bir siyasî parti olmalıdır!** Bu nokta üzerinde önemle durmak gerekir.

Bugün belli ilkeler etrafında bir siyasî parti içinde birleşmek ve ülke çapında bu siyasî parti içinde çalışmak olmaksızın, **kadroların yetiştirilmesi, kitle bağlarının geliştirilmesi ve kitlelerin yetiştirilmesi ve devrimci siyasî iktidar fikrinin geliştirilmesi** mümkün değildir. Ülkemizdeki devrimci hareketi geliştirmek için, her grup ve çevrenin bu örgütlenme ihtiyacının bilincine varması ve ona göre hareket etmesi gerekir. Kendi fikirlerimizin doğruluğuna ne kadar inanırsak inanalım, yurt çapında dağınık çevreleri birleştirmek ve siyasî örgütlenmeyi gerçekleştirmek için mücadele etmeksizin, doğru fikirlerin ülke çapında yayılmasını sağlıyamayız. **Bütün** grup ve çevreler için, «bizim fikirlerimiz doğrudur; isteyen gelsin bizimle birleşsin» cinsinden fikirleri savunmak dağınıklığı geliştirmekten başka bir şeye yaramaz. Doğru fikirlerin **politik** mücadelesi verilmelidir. TİP yönetici kliğinin sekter tutumunun sonuçlarından ders almalıyız. Hiç bir sekter tutuma kendimizi kaptırmadan, bir araya gelmek ve meselelerimizi tartışmaktan ve **be-**

raber çalışmaktan hepimizin öğrenecek çok şeyi olduğunu kavrayarak hareket etmeliyiz.

Sosyalist Kurultay'ın yalnızca bir araya gelip meseleleri konuşmak için bir vasıta olduğunu düşünmek ve Sosyalist Kurultay'ın propagandasını bu şekilde yapmak, yanlıştır. Bu, kadroları ve kitleleri slogansız, hedefsiz bırakmak olur. Sosyalist Kurultay'ı amaçsız bırakır. Bu, bugün en önemli meselelerden olan siyasî örgütlenme sorununu bir kenara bırakmak, örtbas etmek demektir.

Bütün bu meseleleri ele alacak ve birikimi değerlendirecek olan Sosyalist Kurultay, hiç bir grubun veya çevrenin **tekelinde** değildir. Bunu bir kere daha açıklamayı faydalı buluyoruz. Biz, bugün çeşitli grup ve çevrelerin ve en önemlisi, geniş emekçi yığınların gerçek ihtiyaçlarını kavramaya çalışarak, Sosyalist Kurultay fikrini dile getirdik. Bunu, sosyalist hareketin, emekçi yığınların ve ülkemizdeki devrimci birikimin **bütününe** karşı sorumluğumuzun bu yolda çalışmak olduğuna inandığımız için yaptık. Bu fikir yalnızca Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ - KÖYLÜ çevresinin fikri değildir; hareketin bütün geçmişi, bugünü ve geleceği bunu emretmektedir. Bu fikir geniş yığınların ve kadroların fikridir. Bunun önemini kavramalıyız.

Sosyalist Kurultay'ın toplanabilmesi için, hepimiz fedakârca, meseleyi çoğunluğun menfaatleri açısından ele alarak, değişik görüşlere karşı **azamî saygıyı** göstererek, politik çalışmada olabildiğimizce birleştirici, toplayıcı olarak, çalışmalıyız. Sosyalist Kurultay için yapılan çalışmalar sırasında, bir **«Hazırlık Komitesi»** mutlaka kurulmalıdır. Bütün yayın organları bu konuda fikirlerini açıklamalıdır.

Dergimizin sayfaları, Sosyalist Kurultay konusunda iletilecek bütün görüşlere ve alınacak kararlara açıktır. Sosyalist Kurultay için dergimizde sürekli bir köşe açıyoruz. Bütün haberler, bildiriler ve kararlar, bütün görüşler bu köşede yayınlanacaktır.

Bütün devrimci örgütler, çevre ve gruplar! Sosyalist Kurultay fikrini enine boyuna tartışalım! Bu fikri benimseyelim ve bu yolda mücadele edelim! Hepimiz birlik - eleştiri - birlik ilkesinden hareket ederek, sosyalist hareketin sorunlarına karşı ciddî, dürüst samimî bir tutum takınmalıyız!

Doğru fikirler için mücadeleyi hızlandıralım! Halkımızın gerçek ihtiyaçlarını kavramaya ve geliştirmeye önem verelim! Sosyalist Kurultay meselesinin **özünü** kavrayalım ve anlatalım!

Sosyalist Kurultay için vargücümüzle çalışalım!

TİP İÇEL İL KONGRESİNİN SOSYALİST KURULTAYA KATILMA KARARI

TİP İçel il kongresi, oportünizmi çökertti.

Bir hafta önce Tarsus'ta bir oy dahi alamayan oportünist görüşler, il kongresinde de aynı yenilgiye uğradılar. Kongrenin açılmasıyla birlikte Aren - Boran yönetimi darbeler yemeye başladı. Kongre başkanlığı seçiminde oportünist il başkanının önerdiği TİP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Nihat Sargın proleter devrimcilerinin adayı Oral Çalışlar karşısında 38 üyenin ancak 3'ünün oyunu alarak, baştan yenilgiye uğradılar. Proteler devrimcilerinin yönetiminde geçen kongrede açık ideolojik mücadele, temel mücadele

biçimi olmuştur. Kongrede Behice Boran konuşmuş, proleter devrimcileri tarafından onun teslimiyetçi, uzlaşmacı ve revizyonist görüşleri çökertilmiştir.

Kongrede delegeler İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin «SOSYALİST KURULTAY» önerisini desteklemişler ve bu yönde **oybirliğiyle** karar almışlardır. Kurultay delegeleri ve il yöneticileri tamamen proleter devrimcilerden oluşmuştur.

Aşağıda kurultay kararının metnini yayınlıyoruz :

«Emekçi kitlelerin mücadelesi her geçen gün gelişmektedir. Halkımız, bağımsızlık ve demokrasi bayrağ nı yurdun her yanında yükseltmektedir.

Gelişen devrimci mücadelemiz kitleler içinde kök salmakta, sosyalist kadrolar halkımızın mücadelesine önderlik etmektedirler.

Bütün bu olumlu gelişmeler yanında, sosyalist kadroların dağınıklığı ve halkımızın mücadelesini toparlamak yolunda eksikliğimiz bir gerçektir. Bu dağınıklığın bir sonucu olan halkımız içindeki yanlış görüşleri çökertmek de önümüzdeki görevlerdendir.

Halkımızın mücadelesini örgütlemek, yayılan yanlış fikirleri çökertmek yolunda atılmış SOSYALİST KURULTAY önerisini destekliyoruz.

İçel TİP delegeleri olarak bölücü ve doğru devrimci ilkelerde birliğe karşı her davranışı mahkûm ettik ve edeceğiz.»

TİP KARŞIYAKA İLÇE YÖNETİM KURULU'NUN SOSYALİST KURULTAY KARARI

Amerikan emperyalizmine, işbirlikçi patronlara, tefeci - tüccarlara, toprak ağalarına ve bunların iktidarına karşı halkımızın devrimci mücadelesinin bütün yurda yayılıp geliştiği bir dönemdeyiz. AP iktidarının uyguladığı son ekonomik tedbirler, paranın değerinin düşürülmesi, vergiler ve zamlar karşısında işçiler, köylüler ve bütün halk mücadele bayrağını açmıştır.

Halkımızın devrimci mücadelesi güçlenirken, AP iktidarı yıkılışına doğru ilerliyor. Bütün gerici güçler gibi AP iktidarı da baskı ve şiddet yollarıyla iktidarını sürdürmek çabasındadır. İşçilerin mücadelesini engellemek için faşist kanunlar çıkarıyor. Buna direnen işçilere kurşun sıktırıp, Sıkı Yönetim ilân ediyor. Yüzlerce işçi işlerinden atılıyor, yüzlercesi de hapse atılıyor. Gene en tabiî haklarını savunan Kürt halkına komando zulmü ve işkence yapılıyor. Devrimci mücadelemizin yiğit evlâtlarını kurşunlatıyor. Yayın organlarımızı toplatıyor. İşçiler, köylüler ve bütün devrimciler hapse dolduruluyor.

Böyle bir dönemde, yâni hâkim sınıfların hızla çöküşe gittiği, buna karşılık halk sınıflarının devrimci mücadeleye kitleler halinde katıldığı bir dönemde, biz proleter devrimcilere yerine getirilmesi zorunlu birçok görevler düşmektedir. Bu güne kadar başarı ile yürüttüğümüz devrimci mücadelemizin yeni başarılara ulaşmasını istiyorsak, halkımızın Millî Demokratik Devrim mücadelesinin zaferine yürekten inanmışsak, mücadelemizin bize verdiği görevleri de eksiksiz yerine getirmek için canla başla çalışmalıyız.

Devrimci mücadelemizin bugün içinde bulunduğu dağınıklığı gidermenin yollarını bulmak zorundayız. Bugün Türkiye'de irili ufaklı yüzlerce grup devrimci mücadeleyi birbirinden kopuk bir şekilde sürdürüyor. Bu çabala-

rın boşa gitmemesini istiyorsak, sınıf mücadelesini halkımızın devrimci iktidarı hedefine yöneltmeliyiz. Proleter devrimci mücadelemizin ideoloji ve eylem birliğini gerçekleştirmek zorundayız.

Bugün TİP'in başına çöreklenen oportünist yöneticiler her türlü hileye, yalana dayanarak yönetimlerini sürdürmek istiyorlar. TİP yöneticileri kapalı kongrelerde burjuva partilerinin tıpkısı oyunlarla delegeler seçtiriyor, kapıları devrimcilerin ve halkın yüzüne kapatıyor. TİP yöneticilerinin parti içinde devrimci düşüncenin gelişmesine karşı yürüttükleri bu düşmanlık, her geçen gün TİP'in gerilemesine ve halkımızın gelişen devrimci mücadelesinin gerisinde kalmasına yol açıyor. Bu durumda TİP yöneticilerinden devrimci mücadelemizin birliğini sağlamasını bekliyemeyiz.

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin zaferini, ülkemizde sosyalizmin kurulmasını isteyen ve bu uğurda mücadele eden herkes, devrimci mücadelemizin dağınıklığına son vermek, ideoloji ve eylem birliğimizi gerçekleştirmek için çalışmalıdır. Bunu gerçekleştirecek tek yol SOSYALİST KURULTAY'dır.

Sosyalist Kurultay'ın toplanması için canla başla çalışalım. Bütün TİP teşkilâtlarında, devrimci derneklerde, devrimci çevrelerde, fabrikalarda, köylerde, okullarda Sosyalist Kurultay fikrinin benimsenmesi için tartışmalar açalım. Kurultaya katılma kararları alalım. Yalnız kendi çevremizde değil bütün yurtta bunun gerçekleşmesi için çalışalım.

Sosyalist Kurultay'ın zamanı, gündemi ve amaçları hakkında yapacağımız toplantılarda aldığımız kararları Proleter Devrimci AYDINLIK'ta, İŞÇİ - KÖYLÜ'de veya herhangi bir yayın organında yayınlayarak bütün devrimcilere açıklayalım.

TİP Karşıyaka İlçe Yönetim Kurulu olarak biz, devrimci mücadelemizin acil meseleleri olarak bunları tesbit ettik. Üyelerimizle bunları tartıştık. Sosyalist Kurultay hakkında Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ - KÖYLÜ'nün başlattığı bu çalışmaya katılmaya karar verdik. Bundan böyle üyelerimizle yapacağımız toplantılarda, Sosyalist Kurultay'da savunacağımız proleter devrimci görüşlerimizi ve tekliflerimizi tesbit edeceğiz. Devrimci mücadelemizin birliğini isteyen ve zaferi için mücadele eden bütün sosyalist grupları bu yolda çalışmaya çağırıyoruz.

TİP Karşıyaka İlçe
Yönetim Kurulu

TARSUS TİP İLÇE KONGRESİNİN OYBİRLİĞİYLE ALDIĞI KARAR

Emekçi kitlelerin mücadelelerini örgütlemek yolunda atılmış Sosyalist Kurultay önerisini destekliyoruz. Halkımızın ve devrimci kadroların mücadelesinin dağınıklığı bir gerçektir. Bu dağınıklığı toparlamak ve halkımız içinde yayılan yanlış görüşleri çökertmek için mücadele etmeliyiz. İşçi - Köylü Gazetesinin Sosyalist Kurultay önerisini bunun için destekliyoruz. Sosyalist Kurultay bütün devrimci çevreleri toparlamalı ve halkımıza yol gösterecek örgütü muhakkak gerçekleştirmelidir.

Tarsus İlçe Delegeleri olarak Sosyalist Kurultayın başarısı için çalışacağız. Halkımızın mücadelesini toparlamak yönünde bütün devrimcileri mücadeleye çağırırız.

SOSYALİST KURULTAY ÖNDE GELEN GÖREVİMİZDİR

Türkiye'de toplumun bugünkü gösterdiği karakter dahilinde Sosyalist hareketi disipline etmek bir zarurettir. Şu kadar ki bu; yüzde yüz başarılı olmayabilir. Sosyalist hareket içersinde yanlış görüşler ve ufak çıkarlar yüzünden ayrılık gibi görünen bu karışıklıklar hiçbir zaman tasvib edilecek, göz yumulacak durumlar değildir. Geçmişte, bugünkü gibi çatışmalara ve sürtüşmelere çok rastlanmıştır. Bu devreyi Türkiye de atlatacaktır.

Bugün yapılması gereken birçok iş arasında akla gelen ilk tedbir, asgari müştereklerde birleşebilmek gayesiyle bir kurultay teşkilidir. Birliğe doğru gidişi hazırlamada bu çok faydalı olabilir.

Sosyalist Kurultayı en geniş bir şekilde toplamak önde gelen bir iştir. Kurultayın tertipçilerinin çok toleranslı ve ölçülü hareket etmeleri bu bakımdan zorunlu olmaktadır. Kurultaya en geniş bir şekilde katılma sağlanabilirse, tolerans iyi kullanılırsa, bu sosyalist kurultay gelecek için büyük faydalar getirir. Bu kurultaya katılacak olanlar arasında sosyalizmi yanlış anlayanlar ve uygulayanlar olabilir. Bunun faydasıyla birlikte zararları da olabilir. Ama tartışmalar sırasında ortaya çıkan fikirlerdeki birleşmeler belirli bir program meydana getirir. Kanaatimce asgari müşterekler bu demektir. Toplum bunu bir kurultay kararı olması itibariyle benimseyebilir. Bu, temelde kazanılmış bir merhaledir. Daha ileri kararlara varabilmek için de bir platform teşkil edebilir.

Kurultayın toplanmasında büyük fayda görmeyenler, ilerideki sonuçlarıyla yanılmış olduklarını görebilirler. Geçenlerde namuslu, devrimci bir arkadaş, bana; bu kurultayın toplanmasının zamanı olmadığını, henüz ortamın buna müsait olmadığını ve bu kurultayda sosyalist olmayanların ileri geri konuşmalarının bölücü olacağını ve aradaki çukurları daha da derinleştireceğini ve bu yüzden de faydalı olmayacağını söyledi. Arkadaş, belki kendi hesabına doğru konuşuyordu. Ben kendi yönümden bu noktada onunla beraber değilim. Bu sosyalist kurultaydan çıkacak kararların hepsi de yüzde yüz netice vermeyebilir. Şu kadar ki, bu sosyalist kurultay, sosyalist hareketin meseleleri üzerinde duracaktır. Ve bu arada da amacına uygun, faydalı ve olumlu kararlar da alacaktır. Yalnız bu kararların halk önünde derinliğine yayılması ve tartışılması ileri kurultaylar için faydalı sonuçlar verir.

Sosyalist mücadele, önüne geçilemeyen bir seldir. Er veya geç, bundan korkanlar, kaçınılmaz sonuçlarından kurtulamayacaklardır. Kurultaya derinliğine incelemeler ve faydalı sonuçlar temenni ederim.

Eski Bir Sosyalist Arkadaş

SOSYALİST KURULTAYI BÜTÜN GÜCÜMÜZLE DESTEKLEYECEĞİZ

Bugün Türkiye'de çok önemli olaylar olmaktadır. Böyle bir dönemde devrimcilerin biribirilerine karşı daha saygılı ve çok sıkı birlik ve beraberlik içinde olmalarına çok ihtiyaç vardır. Çünkü karşımızdaki düşmanlar bize karşı günden güne birleşmekte ve çıkarları etrafında kenetlenmektedirler. Bizlerin bölünmesi biribirine düşürülmesi onları sevindirir.

Maalesef bugün durumumuz iyi değil, Türkiye'nin en iyi devrimcileri pek o kadar önemli olmayan meselelerde ve hattâ bir çok noktalarda uzlaşmala-

rına imkân olduğu halde, meseleleri duygusal düzeye dökerek biribirine girmekte ve devrimci gücü gereksiz yere boşa harcamaktalar.

Mesele nedir? Hatâ mı yapılıyor? Bu hatâlar devrimcilere yakışır biçimde niye ortaya konmuyor? Niye eleştiri ve özeleştiri yapılmıyor? Nedir bu tahammülsüzlük? Bu davranışlarımız küçük burjuvalara özgü şeyler değil mi? Bir dağınıklık, bir keşmekeş, bir kaşık suda fırtınalar koparılıyor. Çoğu kez meseleler teorik ve pratik sahadan uzak tamamen kişisel çatışma düzeyine indirilmekte, en bayağı şeyler yapılmaktadır. Örneğin: **Sosyalist Aydınlık Dergisi**'nin Ağustos 1970 sayısında «İki Mektup» başlıklı bir yazı. Bu yazıda Hüseyin Kaya ile aranızdaki bir küçük mesele büyütülmekte ve bilimsel bir değer taşıdığını zannettiğimiz bu derginin sayfaları bu gibi meselelere alet edilmektedir. Hani nerede kaldı bilimsel olma iddialarımız? Aynı dergide ordu üzerine yapılan bir tahlil, kim yazdı bilmiyoruz, tam oportünistçe kaleme alınmış. Her iki grupta da hatâlar yapılıyor. Fakat biz bu hataları gruptaki bütün arkadaşların paylaştığını zannetmiyoruz. Çünkü aynı grup içinde gerçekleri bilen ve yapılan hataları kabul eden yürekli, pırlanta gibi arkadaşların bulunduğunu da biliyoruz. Örneğin: **Proleter Aydınlık**'ta Şahin Alpay arkadaşın yazdığı yazılar doğru ve haklı eleştirilere hedef oldu. Fakat Şahin Alpay arkadaş bu eleştirilere kulak asmadı. Halbuki kendisinden bir özeleştiri yapmasını bekliyorduk. Fakat aynı dergide ordu üzerine yazılmış bir yazıda meseleler dürüstçe ve cesaretle ortaya konmuş. Bu yazıyı yazan arkadaşı yürekten tebrik ederiz. Gelelim Sosyalist Kurultay meselesine. Bu çok yerinde bir teşebbüs. Böyle bir teşebbüsü bütün gücümüzle destekleyeceğiz. Böyle bir Kurultayın toplanmasında büyük faydalar görmekteyiz. Bu Kurultay bizi dağınıklıktan kurtaracak, birleşmemize ve tek güç halinde mücadele etmemize imkân verecek ve ileride gerçekten devrimci proletarya örgütünün yaratılacağını ummaktayız. Bu kurultayın toplanması için yurdun her tarafında çalışmalar yapılmalı ve halkın içindeki proleter devrimci kardeşlerimizin bu Kurultaya katılmaları sağlanmalıdır. Şimdilik burada sözlerimize son verir, üstün başarılar diler, devrimci selâmlarımızı sunarız.

İBRAHİM EVCİ
Göl Marmara, Akhisar

NOT: Şahin Alpay arkadaşa proletarya önderliğinin objektif şartlarının tartışılamayacağı yönünde haklı bir eleştiri yöneltilmişti. Şahin Alpay arkadaş, «objektif şartların mevcudiyetinin pratikten başka her hangi bir ölçüsü olmadığı halde, bu konuda bir yargıda bulunmanın hatalı olduğunu», proletarya önderliğinin objektif şartlarının tartışılmasının yanlış olduğunu, bundan yedi ay önce yayınlanan 17. sayımızdaki yazısında (s. 374) ve birçok toplantılarda belirtmiştir.

- Proleter Devrimci AYDINLIK

İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA SAVAŞ DERNEĞİ İZMİR İL ŞUBESİ YÖNETİM KURULU SOSYALİST KURULTAYI DESTEKLİYOR

Halkımızın devrimci mücadelesi işbirlikçi patronlara, ağalara ve tefeci - bezirgân zümreye karşı gelişiyor. Buna karşılık işbirlikçe AP iktidarının işçiler, köylüler, bütün halk sınıf ve tabakaları üzerinde baskı ve şiddetini artırdığı bir döneme giriyoruz. Paranın değerinin düşürülmesi, zamların ve vergilerin getirilmesi, halk sınıf ve tabakalarının yoksullaşmasına ve işsizliğin artmasına sebep oluyor.

Bütün bu tedbirlerin gerçek sebebi nedir? Yurt sathında işçilerin, köylülerin işsizlik ve pahalılık sorununa karşı bir yumruk gibi mücadele bayrağını açmasındandır. Finans - kapitalin yerli işbirlikçi güçlere ve tefeci - bezirgân zümreye karşı halkımızın devrimci mücadelesinin her geçen gün güçlenmesindendir.

Türkiye'mizde devrimci mücadeleyi yürüten ve yürütmeye azimli nice gruplar var. Bunlar mücadelelerini binbir zorluk ve fedekârlıkla veriyor. Dağınıklık mücadelemizin en eksik yanı. Bütün bu gruplar halkımızın çıkarlarını savunmaktadır. İşte halkımızın çıkarlarını savunan bütün bu grupların devrimci ilkeler etrafından ve ortak mücadele koşullarını yaratmak için en kısa zamanda toplanmaları zorunluluk halini alıyor.

İşçi - Köylü'nün ve Proleter Devrimci Aydınlık'ın ortaya atmış olduğu Sosyalist Kurultay teklifini olumlu karşıladık. Ancak bunun tahakkuku için halkımızın devrimci mücadelesini gerçekten üzerine almış ve bunu bir aydın gevezeliği sanmıyanların, bütün yurtta aynı öneriyi yaymaları, kabul etmeleri ve ilkelerini tespit etmeleri devrimci bir görevdir.

Sosyalist Kurultayda halkımızın mücadelesini geliştirici, yön verici ve bütün proleter devrimcilerin ilke birliği etrafında toplanmalarını sağlayıcı sonuçlara varılmasını temenni ederiz.

İ. P. S. D. İzmir İl Şubesi
Yönetim Kurulu Adına
Başkan
ARİF ŞİMŞEK

SOSYALİST KURULTAY ÜZERİNE

İşçi ve köylü hareketlerindeki gelişmeler, buna karşılık soldaki dağınıklık, sosyalist kurultayı - hem de şu sırada - zorunlu kılmaktadır.

Hareketin belirli bir grubun tekelinde bulunmadığının anlatılması, verimliliği ve başarı şansı bakımından önemlidir. Kendini sosyalist sayan bütün gruplar ve yayın organları çağırılmalı, bunun hazırlık ve tartışmaları hepsine taşırılmalıdır.

Sosyalist sorumluluk duygusu ile bağlı iyi niyet, farklı görüşlere rağmen bir araya gelebilmek, bunu çevreye benimsetmek, tartışma disiplinini - ne olursa olsun - sonuna kadar korumak biçiminde belirecektir.

Sol görüşlerin bir araya getirilip tartışılması, doğru devrimci görüşün ve yanlış tutumların, asgari müştereklerin saptanması kurultaydan sonuç olarak beklenir.

Türkiye'nin bugünkü durumunun doğru olarak tahlili ve buna göre önümüzdeki sorunlar (Milli demokratik devrim - sosyalist devrim, güç birliği ve öncülük, modern revizyonizm, örgüt, sosyalizm ve parlementoculuk, eylem biçimi...) gündem maddesinde yer alır.

Zaman konusunda acele edilmemesi, ön çalışma ve tartışma imkânı bırakılması önemlidir.

Tartışmalarda : Devrimci için önde gelen şey, gerçek saygısıdır. Tartışmalara gruplaşmalar açısından girmemelidir. Devrimci, gruplardan, tabelâlardan ötede, ideolojik doğruların peşinde, emrinde ve disiplini altındadır; klik'çiliği yok etmek için bu dar kalıpları yıkalım. Başka bir nokta : Suçlamadan önce tartışma gelir. Hata ile sapmayı ayırmalı ve ancak, ikna teşebbüslerine rağmen yürütülen, sistemlendirilen, pratiğe dökülen yanlış tutumda «sapma» dan söz etmelidir. Sık düşülen bir yanlışlık ta, ayrılıklar konulurken benzerliklerin belirtilmemesidir. Bu tutum bölmeğe yarar, birleştirmez. Oysa, en ince ayrıntılara kadar tahlil ettikten sonra geriye doğru gelip benzerlikleri de koymak, belirli bir düzeyde birleştirici olur; «çelişki» ile zıt, «dost» ile «düşman» ayırd edilir.

Örgüt üzerinde : Kurultaydan bir örgüt değil, örgüt üzerinde doğru görüşler beklemeliyiz. Örgüt, kadro ve eylem üzerinde kurulur ve onlarla at başı giderse, dağınıklığı önler, disiplinli ve organize çalışmayı sağlar; karşılığında, eylemi ve kadroları güçlendirici etkisi olur. Örgütlenmenin parti düzeyine ulaşabilmesi için, yapılacak çabaların, eylemler ile tabanla sıkı devrimci ilişkiler kurma, kadro yetiştirme, anti-demokratik kanun ve kurumlara karşı verilecek mücadelelerle birlikte yürütülmesi şarttır. Aksi halde, durum, ortamı değiştirmeye değil, egemen sınıfların ortaya sürdüğü kalıba girip onun biçimini almağa varır. Burada, verilecek antifaşist mücadele üzerinde yeniden duralım : TİP'in kuruluş döneminde böyle bir girişim yapılmış, arkası gelmemiştir. Karşı taraf faşist bir cephenin çağrılarını yapmaktadır bile. Vakit geçirmeden demokratik güçler bir araya getirilmelidir. Bu mücadelelerin hiçbiri yürütülmeden yapılmış olan, TİP'teki tabelâ örgütlenmesi ise, parti işini ciddiye alanlara «örgüt düşmanı !» demagojik suçlamalarını yapan yöneticilerin elinde, beklenen, teslimiyetçi durumuna varmıştır. Genel örgütlenme sorunu içinde TİP'in bugünkü yeri ise, devrimci bölümler olarak gözüküyor..

İşçi - Köylü Çalışma Komiteleri (İKÇK) : Tabanla ilişkiler konusunda çok önemli olacaktır. Bunlar semt, fabrika, köy, iş yeri esasına göre kurulmalı, birer sekreterleri bulunmalıdır. Bu doğal ünitelerde ortak günlük yaşantıya kadar inecek sıkı beraberlik çok önemlidir, devrimcilik günlük yaşantı haline girmelidir. Egemen güçlerin en önemli bir etkisi ise, günlük yaşantının orasından - burasından yaptığı ufak ufak törpülemelerdir. Gazeteyi dağıtma, birlikte okuyup tartışma ve eylem beraberliği sağlanır. Bunların ötesinde, İşçi - Köylü il temsilcilikleri ve buralarda eğitim, işçi, köylü... büroları kurulur ve İKÇK sekreterleri aracılığı ile bu bürolarla sürekli ilişki sağlanır. Bu komite ve büroların şimdiden ve sosyalist kurultay ile birlikte ele alınmaları ve bunlarda yapılacak çalışmalar içinden kurultaya geçilmesi, bu çalışmaların kurultayda temsil edilmesi faydalı olacaktır.

Sosyalist kurultaya başarılar !

ALPASLAN BERKTAY
İzmir

TİP GENEL YÖNETİM KURULU ÜYESİ GÜNEY DİNÇ SOSYALİST KURULTAYI DESTEKLİYOR

P. D. Aydınlık'ın 'Sosyalist Kurultay' çağrısı, «Türkiye'deki bütün devrimci hareketlere yol gösterecek ve bütün sosyalist çevreleri kucaklayacak bir teşkilâtlanma»yı amaçlamaktadır.

Gerçekten, bölük - pörçük çalışan sosyalist kadroların bir araya getirilmeleri ve devrimci mücadelemizin sınıfsal ya da kişisel sapmalardan arındırılarak ideolojik birliğe yöneltilmesi zamanı gelmiştir.

T. İ. P. Kongreleri, sosyalistlere kapanmıştır. T. İ. P. yöneticileri, proleter devrimcilerle ideolojik mücadeleden kaçınmakta; eğitilmemiş üyeleri, bilimsel sosyalizme ters düşen, emperyalizme teslimiyetçi bir ortama itmektedirler. Oysa, büyük çoğunluğu ile T. İ. P. üyeleri, toplumumuzun en dinamik, en savaşçı kesiminden gelmişlerdir. İnsanın insan tarafından sömürülmesine karşı oldukları için T. İ. P.'e girmişlerdir. Önümüzdeki günlerde T. İ. P. üyelerine, devrimci mücadele yolunda çok iş düşecektir. T. İ. P.'in başı ile gövdesi arasındaki büyük çelişme her fırsatta ortaya konmalı, parti içindeki ideolojik mücadele kongrelerden ibaret görülmemelidir. T. İ. P.'nde, 1964 yıllarında en geniş biçimde ortaya çıkan, sosyalistlerin partiden uzaklaştırılması kampanyası, giderek T.İ.P.'in devrimci hareket içerisindeki niteliğini belirtmiştir. Artık T.İ.P yeterince bilinçlenmemiş üyelerin, proleter devrimci ideolojiyi benimsedikleri zaman, bünyesinde barınamadıkları bir örgüt durumundadır. Bu yönüyle de, proleter devrimci kadrolaşmanın kaynaklarından biri olmaktadır. Yıllardanberi kozasını ören ipekböceği örneği, devrimci hareketten tecrit olma süreci içersindeki T.İ.P. yöneticilerinin, dördüncü büyük kongreden sonra, egemenliklerini sürdürebilirlerse, yeni tasfiyelerle, uyuklama dönemine geçeceklerine, mutlak gözüyle bakılmalıdır.

Öte yandan, proleter devrimcilik (?) adına T.İ.P. kongreleri basılmakta, yöneticiler dövülmekte, aktif ideolojik mücadele yerine, bireyci şiddet sistemleştirilmek istenmektedir. Bu da çıkar yol değildir. Oportünizme karşı mücadele, oportünistleri dövmekle kazanılamaz. «Sivrisineği öldürmekle sıtmanın önü alınamaz, maksata bataklığı kurutmaktır.» Bunun yolu da, öfkelenmeden, yılmadan, çabuk fakat temelsiz başarı özlemlerine kapılmadan inatla çalışmak, büyük kitlenin oportünizme karşı başkaldırmasını sağlamaktır. Onun içindir ki, oportunizme ve emperyalizme karşı mücadele, bir arada yürütülecektir.

Politik bilinçlenme içindeki işçi sınıfı ise, bu eylem ve lâf kargaşalığından rahatsızdır. Örgütsüz küçük burjuva sosyalistlerinin bireysel çıkışlarını; kendi aralarındaki yöntemsiz tartışmalarını güvensizlikle izlemektedir. İşçi sınıfı, politik bilinçlenmesini oluşturacak, siyasal ittifaklar kuracak ve devrimci eylem birliğini sağlayacak örgütünden yoksundur.

Ne yönden bakılırsa bakılsın, örgüt sorunu ön plândadır. Ancak, halkımızın gelişen devrimci mücadelesi, geleneksel üstyapı kuruluşlarının hiç bir temel sorunu ciddi olarak değerlendirememesi sonucunda, mevcut örgüt biçimlerine karşı bir yön izlemektedir. Bu da gözden kaçırılmaması gereken bir noktadır. Meclislere, siyasi partilere, her çeşidinden derneklere güvenini yitiren halk eylem içinde, eylemin gerektirdiği biçimde örgütlenme deneyleri vermektedir. Halkın devrimci birliğini gerçekleştirecek örgütlenmede bu

deneylerden yararlanmak zorundayız.

Başarılı bir örgütlenmenin gerçekleştirilebilmesi için, ideolojik beraberliğin sağlanması şarttır. Türkiye'deki bütün sosyalist grupların doğruları ve yanılgıları ortaya konulmalı, küçük burjuva sosyalizmini ve oportünizmi yenilgiye uğratmak için toplu bir mücadele verilmelidir. Bunun için, sosyalist kurultay çağrısı, yalnız bir yayın organınca değil ayni zamanda bütün sosyalistlerce yapılmalı ve bütün grupların katılması sağlanmalıdır.

Devrimci sendikaların, Türkiye'nin her yerinde mücadele veren grupların temsilcileri Kurultay'a katılmalıdır.

Herkesin birleştiği nokta, bu dağınıklığın, başıboşluğun böyle sürüp gidemeyeceğidir. Şu halde, birliğin sağlanmasından bütün sosyalistler sorumludurlar. Açık bir çağrı vardır. Bu önerinin olgunlaştırılması, temsil biçiminin ve gündeminin belirlenmesi için ortak bir çalışmaya girilmelidir.

Türkiye halklarının kurtuluşu için Sosyalist Kurultay gerçekleştirilmelidir.

TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi
GÜNEY DİNÇ

DEVRİM

Yarının Türkiyesini Kuracak Olanların Gazetesi

Devrimci!

Devrim Oku,

Devrim Okut

Adres : Adakale Sok. 28/4, Yenişehir - Ankara

vatan partisi tüzük ve programının eleştirisi

Sosyalist Kurultay ve Hazırlıklarımız

Ülkemizde sınıf mücadelelerinin gelişmesi ve şiddetlenmesi bize önemli görevler yüklüyor. Emekçi yığınların gelişen mücadelelerini birleştirmek ve ortak hedefe yöneltebilmek, ülke çapında dağınık proleter çevre ve grupları birleştirmek için mücadele vermeyi gerektiriyor. İçinde bulunduğumuz aşamada, çeşitli yanlış fikir ve akımlara karşı ideolojik mücadeleyi yeni ve daha yüksek bir düzeye çıkarmadan, doğru fikirlerin ülke çapında zaferini sağlamak mümkün değildir. Yine, çeşitli örgüt - yıkıcısı fikir ve eğilimleri, anarşizmi ve bölücülüğü teşhir ve mahkûm etme, hareketimizin örgütlenmesinin ilerlemesi bakımından zorunludur. Yanlış fikirlere ve kollektif çalışma düşmanlığına karşı, siyasî örgütlenmeye düşman olan kendiliğinden - gelmeciliğe karşı büyük bir meydan savaşı vermek, kesin ve ağır darbeler indirmek zorunludur. Ülke çapında şimdiye kadar yaşanmış birikimin, ortaya çıkan sonuçların, derin ve etraflı bir derlenip toplanması yapılmalıdır.

Sosyalist Kurultay çağrısı, bu nedenle çok önemli bir çağrıdır. Değişik görüşleri savunan çeşitli proleter çevrelerin bu şekilde bir araya gelmeleri ve açık tartışma ortamında görüşlerini ortaya koymaları, farklı çizgi ve önerilerin iyice belirginleşmesine yarayacaktır. Ve aynı zamanda, doğru fikirler etrafında birleşilmesini sağlayacaktır. İdeolojik ve politik tartışmalar, ülkemizde sol hareketi dağınıklıktan ve bölük pörçüklükten kurtaracak teo-

ri ve pratik birikimlerini billûrlaştıracaktır. Yalnız aynı grupta olan insanları ve onların ahbap çevrelerini kapsıyan bir 'sohbet' için değil, bütün proleter çevreleri ve değişik fikirleri kapsıyan bir Sosyalist Kurultay için mücadele etmek, bu aşamada en önemli görevlerimizdendir.

Proleter devrimci hareketimize, Sosyalist Kurultay için yapılacak hazırlıklarda önemli görevler düşmektedir. Bu görevleri şöyle sıralayabiliriz: 1) proleter devrimci hareketimizin belli başlı ilke ve amaçlarını kolayca anlaşılır şekilde ifade etmek ve yaymak; 2) bu ilke ve amaçlar sentezine, hangi teorik ve pratik mücadeleler sonucu varıldığını açıklamak; 3) ülkemizde sosyalizmin tarihî tecrübesini, sosyalizmin gelişmesine yapılmış bütün önemli katkıları incelemek, değerlendirmek, eleştirmek; 4) dünya çapında, ülkemizin durumunda olan ülkelerde ortaya konmuş devrimci strateji ve programları incelemek, değerlendirmek, eleştirmek; 5) kitle pratiğinden gelen bütün sonuçları toplu halde değerlendirerek, ülkemizin sınıf yapısı ve somut şartları hakkında birinci elden sağlam bilgilere sahip olmak. Sosyalist Kurultay'a hazırlık safhasında, bütün bu görevleri yerine getirebilmek ve proleter devrimci hareketimizin Sosyalist Kurultay'a olabildiğince hazırlıklı bir şekilde, bütün tecrübelerin muhakemesini ve sentezini yapmış olarak gitmesini sağlamak için çalışıyoruz. **Ülke çapında bütün proleter devrimcilerini, bilgilerini ve görüşlerini aktararak bu çalışmaya katkıda bulunmaya çağırıyoruz.**

Sosyalist Hareketin Geçmişi ve Parti Programları

Bu çalışmalar içinde, sosyalist hareketin geçmişini ele almak ve değerlendirmek, önemli bir yer işgal etmektedir. Proleter devrimci hareketimiz, 1960 sonrasında gökten zembille yeryüzüne inmiş değildir. Ülkemizde 50 yıllık sosyalist mücadelenin yarattığı kadro ve kitle birikimi temeli üzerinde yükselmiştir. 1960 sonrasında, Marksizm - Leninizm'in büyük hazinelerinin okunup incelenme olanağının doğmasıyla, bu gelişme daha da hızlanmış, daha yüksek bir düzeye ulaşmıştır. Özellikle çağımızın Marksizm - Leninizm'i olan Mao Zedung Düşüncesi'nin dünya çapında zafere doğru ilerlemesi, ülkemizde sosyalist hareketin gelişmesine büyük ölçüde destek olmaktadır.

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini ülkemiz şartlarına uygulama mücadelesini veriyoruz. Ülkemizde mücadele vermiş bütün sosyalistlerin, yurt ve dünya şartlarını nasıl tahlil ettiklerini, ne gibi önerilerde bulunduklarını bilmek zorundayız. Sosyalist hareketin tecrübelerinden yararlanmak ve proleter devrimci hareketimizin üzerinde yükseldiği tarihî temelleri açığa çıkarmak amacıyla, ülkemizde sosyalistler tarafından ortaya konmuş çeşitli programları eleştirme ve değerlendirme çalışmasına başladık. Bu sayıda, Hikmet Kıvılcımlı arkadaşın önderi olduğu **Vatan Partisi**'nin Tüzük ve Programını ele alıyoruz. İleride, Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi, Türkiye İşçi Partisi, vb. nin de programları üzerine yapılmış çalışmaları sunacağız.

1954 Şartları

Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı, 1954'te yayınlanmıştır. Bu programı değerlendirirken, 1954 yurt ve dünya şartları daima gözönünde bulundurul-

malıdır. (1)

1945'ten itibaren, ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki hâkimiyeti perçinlendi. Finans kapital - tefeci bezirgân ortaklığı, emekçi halkımıza ve devrimci örgütlenmelere karşı **yeni** ve şiddetli saldırılara girişti. 1946'da Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi'nin (TSEKP) kapatılması, 1951 - 1952 tevkifatı, ve yoğun anti - komünist propaganda, Türkiye'de anti - emperyalist hareketi kitlelerden koparmaya ve emekçi yığınları sosyalist önderlikten yoksun bırakmaya yönelmişti. Kendiliğinden - gelme yığın hareketleri ileri bir düzeyde değildi, derhal ve şiddetle bastırılıyordu. Emekçi halkın özlemleri emperyalist demagoji ve parlamentarizm ile baskı altına alınmıştı. Demokratik özgürlükler, bugüne göre çok geriydi. Bazı önemli haklar henüz yoğun bir mücadeleyle kazanılmış değildi.

Emekçi halk, teşkilâtsız ve dağınıktı. İşbirlikçi DP iktidarına karşı örgütlü bir mücadele yoktu. Bu durumda yapılabilecek olan ve yapılması gereken neydi ?

Bütün sınırlı olanakları kullanarak ve hâkim sınıfların olanca terörünü göze alarak, örgütlü bir mücadele gerekiyordu. Teşkilâtsız ve dağınık olan halkı teşkilâtlandırmaya ve güçlendirmeye girişmek gerekiyordu. Bütün olanaklardan faydalanarak devrimci fikirlerin ve devrimci mücadelenin tarihî gelişimini sürdürmek gerekiyordu.

Vatan Partisi girişimi ve Vatan Partisi'nin Tüzüğü ve Proğramı, böylesine güç şartlar altında bu görevlerin yerine getirilmesi zorunluluğunu yansıtmaktadır. Vatan Partisi Programı'nı bugünkü görüş ve ilkelerimizle karşılaştırırken, 1954 şartları ile 1970 şartları arasındaki farklar, bir an bile gözden kaçırılmamalıdır. Bugün yığın hareketleri her geçen gün hızlanmakta ve yoğunlaşmaktadır. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi, dünya çapında ve ülkemizde hızla yayılmaktadır. Bütün dünyada devrim dalgası kabarmaktadır. Vatan Partisi'nin kurulduğu dönemin şartları, Programı'nın özünü ve ifadesini etkilemiştir.

Vatan Partisi Tüzük ve Programı

Vatan Partisi Tüzüğü ve Proğramı, 40 sayfalık küçük bir broşür meydana getirmektedir. Bunun sekiz sayfası, Tüzüğe ayrılmıştır. 32 sayfalık ikinci bölümde, Proğram anlatılmıştır.

Tüzüğün ikinci maddesi, Vatan Partisi'nin amaçlarını özlü bir şekilde saptamıştır. Bunlar : 1) «... gerçek hürriyeti fiilen kurmak ve antidemokratik kanunları ayıklamak», 2) «Müzmin işsizlik ile azgın hayat pahası (nı) ...

(1) Vatan Partisi 29 Ekim 1954 günü resmen faaliyete geçmiştir. 1957 seçimlerine katılınca, Vatan Partisi üyelerinden 40 kişi hakkında dâvâ açıldı. İsnat edilen suç, önce «dini siyasete âlet etmek» ve daha sonra «komünizm propagandası» idi. Dâvâ, ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın Türkiye'ye ayak bastığı gün açılmıştır. Dâvânın açılmasıyla beraber, 30/12/1957 tarihinde Vatan Partisi geçici olarak faaliyetten men edildi. 2 Mart 1961'de haklarında davâ açılan Vatan Partisi üyeleri beraat ettiler. Bu beraat Yargıtay kararıyla kesinleşti ve Vatan Partisi hakkındaki faaliyeten men kararı da kaldırıldı.

köklerinden kazımak için ... iktisadî seferberliğimizi... ağır sanayi temeline dayandırmak»; 3) «Millî istihsal mücadelemizin para maddesini ... UCUZ DEVLET ve ŞUURLU TİCARET yolu ile sağlamak»; 4) «... seferberliğimizin güdücü ruhunu, başta işçi sınıfımız gelmek üzere, câhil, âlim, köylü, şehirli, bütün değer yaratan iyi niyetli vatandaşların ... TEŞEBBÜS - TEŞKİLÂT - KONTROL'ların da bulmak».

Burada ileri sürülen demokrasi - ağır sanayii kurmak - bürokrat devlet kapitalizmini tasfiye etmek - yabancı sömürüye son vermek - üretilen malların ülke çapında dağıtımını halkın menfaatine göre düzenlemek - emekçi kitleleri esas almak fikirleri Millî Demokratik Devrim proğramının önemli bir kısmını meydana getiren fikirlerdir.

Hikmet Kıvılcımlı, son yayınladığı «Anarşi Yok! Büyük Derleniş!» broşüründe şöyle demektedir: «Proletarya Partisinin Stratejisi 50 yıldanberi **doğru** çizilmiştir: Minima Programlı **Demokratik İnkilâp** Stratejisidir». Vatan Partisi Tüzüğü'nün ikinci maddesinde de özetlenen, işte bu programdır.

Bu öz, 32 sayfalık Program bölümünde daha etraflı bir şekilde işlenmiştir. Program'ın girişinde, başlıca üç ana dâvâ olduğu belirtilmektedir: «1 — Devletin kırtasiyeci ve askerci olmayışı (Tam demokrasi), 2 — Derebey artıklarının yokedilmesi (Toprak reformu), 3 — Sanayi sermayesinin ötekilerden üstün olması (Teknik yaratıcılığı)» sağlanmalıdır. Programın girişi, bu üç dâvânın aslında birbirine sıkı sıkıya bağlı bir bütün meydana getirdiğini, halkın teşkilâtlanması ve seferber edilmesi anlamında demokrasi olmaksızın sanayileşme veya toprak reformu olamıyacağını, ekonomik temeli kurulmaksızın hürriyet olmıyacağını, ortaya koymaktadır.

Bu girişten sonra, Program iki esas kısma ayrılmıştır: 1) Hürriyet, 2) İktisadiyat, kısımları. Biz bu iki ayrımdan birincisine, gerçek demokrasi, ikincisine de iktisadî bağımsızlığın sağlanması (emperyalizme bağımlılığın ve kapitalizm - öncesi kalıntıların tasfiyesi) adını verebiliriz. Bugün kullandığımız terimler bunlardır.

Hürriyet bölümünde, şu fikirler sistematik bir şekilde işlenmiştir: **«Demokrasi, millete inanmakla başlar»** (buna biz bugün kitlelere güvenmek, kitlelerin teşkilâtlı gücünü esas almak diyoruz). **«Demokrasi, fikre hürmet, halka refahla gelişir»** (bu bölümde, Anayasa'yı temel alarak demokrasiyi geliştirmek ve anti - demokratik fikir ve sınıfları teşhir etmek ilkesi işlenmiştir.) **«Hürriyetin hedefi fakir halktır». «Hürriyetin ruhu seçimdir.»** (Bu bölümde, Vatan Partisi'nin **iktidara geçtiği takdirde** seçimleri nasıl düzenliyeceği işlenmiştir. Esas fikir olarak, mebuslar üzerinde halkın tam denetiminin kurulması ve yönetimin demokratikleştirilmesi konmuştur.) **«Hürriyetin insanı: teşkilâtlı millet».** (Bu çok önemli bölümde gerçek demokrasiyi kurmak için ve korumak için halkın teşkilâtlanması gerektiği ve nasıl teşkilâtlanabileceği üzerinde durulmuştur.) Bu bölümleri, demokrasinin gerçekleştirilmesi için zorunlu olan diğer reformların (adalet, kültür, basın, ordu, dış siyaset, vb. gibi alanları kapsıyan reformların) özetlenmesi izlemektedir...

Ekonomik bağımsızlığın sağlanması ve millî ekonominin kurulması sorunlarını işleyen İktisadiyat bölümü ise şu beş kısımdan meydana gelmektedir: 1) İşsizlik meselesi, 2) Pahalılık meselesi, 3) Sanayileşme, 4) İşçi meselesi, 5) Köylü meselesi. Program, işsizlik ve pahalılık **meselelerinden hareketle,** bu meselelerin **hal yolu olarak,** sanayileşme, işçilerin teşkilâtlandı-

rılması, köylülerin teşkilâtlandırılması, tefeciliğin tasfiyesi, toprak reformu önerilerini geliştirmektedir. Bütün bu öneriler ve bu esas tekliflerin nasıl gerçekleştirileceği, Sanayileşme, İşçi meselesi, Köylü meselesi başlıkları altında açıklanmıştır. İşsizlikle mücadele, gelir ve fiat politikası, vergi politikası, kooperatifler, ziraî kombinalar, eğitim seferberliği, vb. meseleleri hep bu bölümlerde işlenmiştir.

Bu bölüm ve önerileri işleyen Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı'nı incelediğimizde, başlıca şu noktalar göze çarpmaktadır:

1) **Vatan Partisi'nin Tüzüğü, gerçekten örnek bir tüzüktür!** Bu tüzük çok kısa ve özlü tutulmuştur. Koyduğu esaslar da kolayca kavranacak ve akılda kalacak niteliktedir. Burada lüzumsuz bürokrasiye hiç bir tâviz yoktur. Parti mekanizması asgarîde tutulmuştur. Tüzükte ağırlık, militanların sahip olması gereken devrimci vasıflar üzerindedir. Devrimci eleştiri - özeleştiri, kariyerizmle mücadele, meseleleri organlar içinde tartışmak, çoğunluk kararlarına uymak, prensip tartışması esasına sadık kalmak, pratiği ilerletici tartışmalara önem vermek gibi doğru ilkeler, en basit ve güzel bir şekilde burada ifade edilmiştir. Kongrelerin, vb. anlatılmasında yine ilkelere önem verilmiş, mekanizmanın tarifi asgarîde tutulmuştur. Bu tüzükten, dil, tarz, meselenin özü açılarından ve yine **kısalık** açısından bütün devrimcilerin öğreneceği çok şey vardır.

2) Genellikle çok basit ve akıcı bir dil, işçilerin ve köylülerin kolayca anlıyabileceği bir dil, hem Tüzüğün hem de Programın üstün vasıflarındandır. Yine, çeşitli önerileri ve program maddelerini, işçilerin ve köylülerin **somut meselelerinden hareketle** koymakta büyük ustalık gösterilmiştir. Sanayileşme ve işçi ve köylü meselelerinin işsizlik ve pahalılık sorunlarından hareketle konulması, çok iyidir! Özellikle o günün ihtiyaçları ve şartları açısından bu herhalde çok önemliydi. Halkı devrimci fikirlere ve propagandaya açık hâle getirmek için bu zorunluydu. Ayrıca, her dönemde, her sosyalist, yalnız devrimci siyasî iktidar fikrini değil, aynı zamanda devrimci **programın** bütün yönlerini, işçilerin ve köylülerin somut meselelerinden hareketle koymayı öğrenmelidir! Bu açıdan da Vatan Partisi Programı'ndan öğrenecek çok şey vardır. Kitlelerin dilini konuşacak şekilde, kitle pratiği içinde yetişmeli ve yetiştirmeliyiz.

3) Vatan Partisi Programı, 1954'ün ihtiyaçlarına cevap veren, çok kısa ve özlü bir propaganda broşürüdür. Kadroların 1954'teki bilinç düzeyine ve kitle ilişkilerinin durumuna da uygun olduğunu sanıyoruz. Ama mücadelemizin **bugün ulaştığı düzey açısından**, önemli eksikleri de vardır. Bunların, **1954'te de** eksik olduğunu düşünmek, yanlış olabilir. Ama yine de **bugün** açısından bu eksikleri tesbit etmek zorundayız.

a) Bu eksiklerin başında, ülke çapında genel bir sınıf tahlilinin yapılmamış olması gelmektedir. Ülkemizin sınıf yapısı, Vatan Partisi Programı'nın çeşitli yerlerinde, bölük pörçük bir şekilde verilmektedir. Ülkede sınıfların durumunu, hâkim sınıfları ve sömürülen sınıfları anlatan, bu ikisi arasındaki mücadelenin bütünlüğünü belirten bir bölüm, **hiç olmazsa bugün** bir sosyalist partinin programında mutlaka olmalıdır. Burada kastedilen, çok uzun uzadıya ve ayrıntılı, «gayetle bilimsel» bir tahlil değildir. Mesele, sınıf mücadelesini ve çarpışan güçleri, bunların yurt çapındaki varlığını ortaya koymaktır.

b) Bir diğer eksik, ülkemizin dünya şartları içindeki yerinin konmamış olmasıdır. Kapitalist - emperyalist ülkelerle ülkemiz ve ezilen halkımız arasındaki ilişkilere ancak yer yer ve üstü kapalı bir şekilde değinilmiştir. Emperyalist sömürüden, ancak dolaylı bir şekilde bahsedilmiştir. Aslında, sosyalizm ve emperyalizm kelimeleri, Programda geçmemektedir.. Yine aynı şekilde, emekçi halkımızın bütün dünyada dostlarının kimler olduğu da belirtilmemiştir. **Bugün yapılacak bir çalışmada,** ülkemizin dünya içindeki durumunun ve dünya şartlarının tesbiti mutlaka yer almalıdır. Dünyadaki temel çelişmeler konmalıdır. Devrimci hareketin dünya çapındaki düşmanları ve dostları açıklanmalıdır. Halkımızı bu konularda da eğitmek, önde gelen görevlerimizdendir. Ama bu, asla ukalâca ve bilgiçlik taslıyan bir şekilde yapılmamalıdır. Daima Vatan Partisi Programı'nın basitliği, anlaşılırlığı, özlülüğü bize örnek olmalıdır. **Programımız, bütün bu eksikleri giderirken, daima esas olarak işçiler ve köylüler için yazılmış olmak niteliğini korumalıdır.**

c) Ülke çapında bir sınıf tahlili yapılmamış olmasına bağlı olarak, gerici siyasî iktidarın sınıf niteliği üzerinde durulmamıştır. Aynı şekilde, devrimci iktidarın sınıf niteliği üzerinde de durulmamıştır. Bu da çok önemli bir eksikliktir. Ama herhalde 1954 şartlarında bunu koymak, derhal tasfiyeye yol açardı.

Bugün bu noktaya çok dikkat etmek zorundayız. Hedefimiz; işçi sınıfı önderliğinde, emekçi halkın demokratik iktidarıdır. Bütün tahlillerimizde ve programımızda, devletin, siyasi iktidarın sınıf niteliğinin ortaya çıkarılması, ön plânda olmalıdır. Kitlelere **devrimci** fikirler aşılamalıyız. Burada, siyasî iktidar ve halkın teşkilâtlandırılması sorunu üzerinde durmayı gerekli sayıyoruz.

Devrimci Siyasî İktidar Halkın Teşkilâtlı Gücüne Dayanır

Siyasî iktidar sorunu, temelde halkı sınıf düşmanlarına karşı teşkilâtlı bir güç haline getirmek sorunudur. Hâkim sınıfların baskı ve hâkimiyet mekanizması, yalnızca merkezi iktidardan ibaret değildir. Hâkim sınıflar, ülke çapında yayılmış ve teşkilâtlanmışlardır. Ordunun ve polis teşkilâtının yanısıra, ülkenin her yerinde ideolojik, politik baskı araçları, mahallî besleme zorbaları, ekonomik tahakküm vasıtaları mevcuttur. Onun için hâkim sınıfların siyasî iktidarını yıkıp devrimci siyasî iktidarı kurmak, yalnızca merkezî iktidarı ele geçirmek değildir. Devrimci sınıflar, hâkim sınıfların baskı mekanizmasını bütün ideolojik, politik, kültürel, maddî temelleriyle yurt çapında tasfiye edebilmeli ve devrimciler halkı teşkilâtlı bir güç haline getirmelidirler. Bunun için, halkın teşkilâtı askerî gücünün, halk ordusunun yanısıra, sınıf mücadelesini ideolojik, politik, ekonomik alanlarda da yürütecek halk teşkilâtlarına ihtiyaç vardır. Proletarya partisi bütün bu yığın teşkilâtlarına öncülük ve önderlik eder; onların mücadelelerini örgütler ve birleştirir.

Vatan Partisi Programı, halkın teşkilâtlandırılması meselesini çok önemli bir sorun olarak ele almıştır. Programın **her yerinde,** ekonomik, politik, kültürel, vb. alanlarda alınacak tedbirlerin yanısıra, bu tedbirleri gerçekleştirecek olan halk teşkilâtlanmalarına da büyük yer verilmiştir. Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı, bunun yanısıra, emekçi yığınlar içinde örgütlenme mücadelesine girişmiş olan ve en kötü şartlar altında bile emekçilerle bağ-

lar kurmuş olan bu Parti'nin pratiği, halkın teşkilâtlanması meselesinin en doğru bir şekilde ele alındığını göstermektedir. Herkes, Vatan Partisi Programı'nın, demokrasiyi ve ekonomik bağımsızlığı sağlamak ve korumak için halkın nasıl teşkilâtlanması gerektiği, halkın yaratıcı gücünün nasıl harekete geçirileceği yolundaki önerilerini büyük bir dikkatle incelemelidir!

Halkın teşkilâtlandırılması konusundaki tutumumuz nedir? **Ancak proletarya partisi,** halkın teşkilâtlandırılması problemini tam ve doğru bir şekilde çözebilir. Çünkü ancak proletarya partisi, bilimsel sosyalizmi kendisine eylem kılavuzu edinerek, proleter devrimci çalışma tarzıyla, bütün halk yığınları içinde çalışır. Kitlelerden kitlelere ilkesini uygulayarak kitlelerin gerçek özlemlerini sıkı sıkıya kavrar ve sapına kadar devrimci bir çizgi izler. Ancak proletarya partisi, **siyasî iktidarı kazanma mücadelesi içinde,** geniş halk yığınlarının teşkilâtlandırılması meselesini halleder. Emekçi halkı bilinçli, teşkilâtlı bir güç haline getirir ve bu güç sayesinde iktidara gelir. Bu sağlanmaksızın, devrimci siyasî iktidarın yurt çapında kurulmasından söz edilemez.

Günümüzde 'devrimci siyasî iktidar' konusunda küçük burjuva ve burjuva devrimcisi fikirler hâlâ yaygındır. Bunların en tehlikelilerinden biri, halkın bilinçli ve teşkilâtlı desteğini sağlamak mücadelesine girişmeksizin devrim yapılabileceği ve halkın teşkilâtlandırılması meselesinin devrimden sonra halledilebileceği yolundaki görüştür. Bugün bu görüşü savunanlar, aynı zamanda sosyalist saflara girerek proletarya partisi düşmanlığı yapmaya çalışmaktadırlar. Halkı sınıf düşmanlarına karşı teşkilâtlandırma mücadelesini, bu mücadelenin yönetici çekirdeği olan proletarya partisini inşa mücadelesini örtbas etmeye çalışmaktadırlar. Bu küçük burjuva ilericileri, şunu kavramamaktadırlar: Eğer halkın, siyasî iktidarı kazanma mücadelesi içinde teşkilâtlanmış gücü yoksa, merkezî iktidar kazanılmış olsa bile eski hâkim sınıflar **yurt çapında** varlıklarını sürdürürler. Bu eski hâkim sınıfların yurt çapındaki varlığı yıkılmazsa, ya küçük burjuva devrimci iktidarını yozlaştırarak teslim alırlar, ya onu zorla devirirler. Günümüzde bütün küçük burjuva devrimcilerinin çıkmazı bu değil midir? İktidara gelen küçük burjuva devrimcileri, ileriye doğru hareketi sürdürememekte, emekçi sınıflara karşı çıkmakta ve işte bu yüzden tekrar emperyalizme teslim olmaktadırlar. Proletarya önderliği ve buna bağlı olarak halkın teşkilâtlı mücadelesi olmaksızın devrim yapılabileceğini savunanlar, halkın teşkilâtlandırılması meselesine yan çizenler, proletarya partisinin 'gereksiz' olduğunu iddia edenler, Türkiye'de Kemalizm tecrübesinden ders almalıdırlar.

Proleter devrimci hareketimiz bu meseleye çok dikkat etmeli, halkın siyasî iktidar mücadelesi içinde teşkilâtlandırılması ve bu teşkilâtlanmanın, millî demokratik devrim iktidarı sağlandıktan sonra daha yüksek düzeylere çıkartılması gerektiğini derinlemesine kavramalıdır! Bu, Türkiye'de proleter devrimci hareketi bütün küçük burjuva akımlarından, reformizmden, bu düzenin kurumlarıyla devrim yapmak iddiasında olanlardan ayıran en önemli noktalardan biridir. Halkın teşkilâtlandırılması meselesi, devrimin **kitlelerin eseri** olacağı fikrine, kitle çizgisine ve proletarya partisinin kurulması mücadelesine **sıkı sıkıya** bağlıdır.

Şu nokta üzerinde de önemle durmak gerekir: Örneğin bir TİP Tüzük ve Programı'nın tam tersine, hem de tam parlementarizmin şaha kalktığı günlerde, Vatan Partisi Programı halkın ümitlerinin parlamentarizme bağ-

lanmasından dikkatle kaçınmıştır. Mevcut olanaklardan yararlanılarak kurulan her partinin önünde, parlamentarizm batağı vardır. Ama Vatan Partisi Tüzük ve Programı, mevcut olanaklarla kurulan bir partinin devrimci olabileceğini, önemli devrimci görevler yüklenebileceğini ve yerine getirebileceğini göstermektedr. Seçim konusunda Vatan Partisi Programı, iktidara gelindikten sonra seçim sisteminde yapılacak değişikliklere ve halkın mebuslar üzerinde denetiminin nasıl sağlanacağına değinmiştir. Bu da çok önemli bir sorundur. Gerçek demokrasinin halk kitlelerinin desteğini sağlaması, devrimci iktidarın sağlamlaştırılması ve halkın güvenini kazanması sorunudur. Mebusların üretime katılmaları, emekçilerin ortalama gelir düzeyinin üzerinde gelirleri olmaması, halk teşekküllerinin mebusları sürekli olarak denetlemesi doğru ilkelerdir! Devrimci siyasî iktidar, bu ilkeleri yerleştirmek için mücadele etmelidir.

Burjuva Demokratik Devrimi ve Millî Demokratik Devrim

Vatan Partisi Tüzük ve Programı'nda, yer yer **burjuva** demokratik devrimini yapmış ülkelerin tarihî tecrübelerine ve burjuva demokratik devriminin düşünürlerine atıflar yapılmıştır. ABD'nin, Belçika'nın, İsveç'in sanayileşmesi ve burjuvazinin feodaliteyi tasfiyesi, Büyük Fransız Devrimi'nin düşünürleri yer yer örnek gösterilmiştir. Yine Vatan Partisi Programı'nda, Vatan Partisi'nin uzun vâdeli perspektiflerinden söz edilmemiş, iktidara geldikten sonra uygulayacağı programların **genel gelişme yönü** belirtilmemiştir. Bu nokta üzerinde önemle durmak gerekir.

Burjuva demokratik devrimleri, burjuvazinin önderliğinde ve geniş halk yığınlarının feodal aristokrasiye karşı burjuvazinin safında yer almalarıyla yapılan devrimlerdi. Burjuvazinin siyasî iktidarını kurdular ve kapitalizmin gelişmesini sağladılar. Demokratik devrim döneminde burjuvazi devrimciydi: Kapitalizm - öncesinin hâkim sınıflarına ve onların düzenine karşı mücadele ediyordu. İktidara geldikten sonra burjuvazi kendi üretim tarzını geliştirdi ve emekçi sınıfları ezdi. İktidara gelen burjuvazi, kendi iktidarını emekçi sınıflara karşı savunmaya girişti. Karşı - devrimci oldu. Burjuva demokratik devrimi kapitalist gelişme yolunu **açtı;** kapitalizmin gelişmesi emperyalizm aşamasına vardı. Burjuva demokratik devrimi burjuvazinin geçmişinde kaldı; burjuvazi emperyalist oldu ve yalnız kendi halkını değil, bütün dünya halklarını sömürmeye girişti.

Kapitalizmin emperyalist aşamasında, emperyalizmin sömürdüğü ülkelerde millî kurtuluş hareketleri ortaya çıktı. Emperyalizme ve emperyalizmin işbirlikçisi unsurlara karşı verilen bu mücadeleler, burjuva veya küçük burjuva devrimcilerinin önderliğinde olduğu zaman, ancak kısmî başarılar elde edebildi. Burjuva ve küçük burjuva devrimcileri, kendilerini reformizme, teslimiyete kaptırdılar; iktidara geldikten sonra emekçi halka karşı cephe aldılar; onun mücadelesini bastırmaya çalıştılar. Bu yüzden tekrar emperyalizmin ağına düştüler.

Proletaryanın, proletarya partisinin önderliğinde gelişen mücadeleler ise, zafere ulaştılar! Proletarya partisi, halkın yaratıcı gücünü harekete geçirerek emperyalizmi, yerli hâkim sınıfları ve sosyalizmin kurulmasına engel teşkil eden bütün şartları tasfiye eder. Devrimci siyasî iktidar altında, sosyalizmin ön - şartlarının hazırlanması ve sosyalizmin inşası mücadeleleri hız-

la yürütülür. Proletaryanın önderliğini yaptığı demokratik devrim, gerek tarihteki burjuva demokratik devrimleriyle, gerekse sömürülen ülkelerde burjuva veya küçük burjuva devrimcilerinin atılımlarıyla karıştırılmamalıdır. Proletaryanın önderliğini yaptığı ve köylülüğü, özellikle yoksul köylülüğü temel güç alarak, halk savaşı yoluyla başardığı devrim, Yeni Demokratik Devrim veya Millî Demokratik Devrimdir.

Millî Demokratik Devrim ile birlikte, sosyalizmin inşası da başlar. Millî Demokratik Devrim ile Sosyalist Devrim arasında bir Çin Seddi yoktur. Proletarya partisi, emperyalizme bağımlılığı, finans kapitali ve kapitalizm öncesi ilişkileri tasfiye eder ve hızla sosyalizme giden yolda ilerler. Millî Demokratik Devrim iktidarı altında, burjuvaziye ve kaptalizme karşı bütün alanlarda amansız bir mücadele yürütülür. Kapitalizmin gelişme yolu **tıkanır.** Tarihteki burjuva demokratik devrimleri millî demokratik devrime **örnek** değildir. ABD'nin de geçmişinde bir burjuva demokratik devrimi olmuş ve bu ABD toplumunun ilerlemesini sağlamıştır. Ama burjuva demokratik devrimi, çok gerilerde kalmış, ABD burjuvazisi emperyalist olmuştur. Bugün ABD'den ve diğer kapitalist ülkelerden söz ederken, esas olarak bunların bugün halkımızın düşmanı olduğunu anlatmalıyız. Burjuva demokratik devrimleri çağının kapandığını, burjuvazinin karşı - devrimci olduğunu ortaya koymalıyız. Yine aynı şekilde, Millî Demokratik Devrimi başaracak ve sosyalizme doğru giden yolda hızla ilerliyecek **güçleri,** öncü gücü, temel gücü ve yedek güçleri açıkça belirtmeliyiz. Millî Demokratik Devrim programının genel yönelimini, genel gelişme yönünü anlatmalıyız. Burjuva demokratik devrimiyle Yeni Demokratik Devrimin farklı şeyler olduğunu kavramalıyız.

Ama Vatan Partisi programının bu örnekleri vermesine yol açan şartları unutmayalım. ABD emperyalizmine övgüler yağdırıldığı bir dönemde, Vatan Partisi Programı ABD'nin demokratik devrimine atıf yapmıştır. Ve şunu unutmayalım: 50 yılı aşkın bir süredir bütün sosyalistlerin, bütün proleter devrimcilerinin, bütün ilericilerin, ve elbette, Vatan Partisi'nin sürdürdüğü mücadele sayesindedir ki, biz bugün bunları yazabilmek, anlatabilmek ve kitle içinde çalışarak söylediklerimizi gerçekleştirmek imkânına kavuştuk. Onun için, bugünkü durumumuz açısından geçmişteki tecrübeleri değerlendirebiliyoruz.

Bazı Zaaflar ve Önemli Bir Nokta

Vatan Partisi Programı'nda dış siyaset yabancı sermaye ve toprak reformu konuları eksiktir ve açıklanmaya muhtaçtır. Bürokrat kapitalizme, tekelci devlet kapitalizmine karşı mücadele ise çok iyi şekilde ele alınmıştır.

Dış siyaset ve yabancı sermaye konusunda özetle şunlar söylenmiştir: Siyasî imtiyaz ve iktisadî ayrıcalık istemediği sürece, yabancı sermayeyi kabul edebiliriz. Bizim şartlarımızı kabul eden bütün ülkelerle ve yabancı sermayeyle birlikte çalışırız.

Burada, yabancı sermaye ile yabancı ülkelerle yapılacak kredi ve yardım anlaşmaları birbirinden ayırdedilmeliydi. Yabancı sermaye denildiğinde, gelişmiş kapitalist ülkelere ait ve geri kalmış bir ülkeye yatırılmış olan sermayeyi, anlıyoruz. Yâni doğrudan yatırımları anlıyoruz. Emperyalist ülke burjuvazisine ait sermayenin mevcudiyeti, yâni o sermayenin çalışıyor ve kâr ediyor olması, sömürünün varolması demektir. Bu sermayenin sömürmek

için, iktisadî ayrıcalık veya siyasî imtiyaz istemesi şart değildir. Hattâ 20. yüzyılda yabancı sermaye, sömürdüğünü gizlemek için imtiyaz ve ayrıcalık talep etmemeye dikkat da etmektedir. Millî Demokratik Devrim iktidarı, bütün yabancı sermayeyi devletleştirmelidir. Ekonominin kilit noktalarını kapsıyan yönetici sosyalist sektörün kurulması ve emperyalizme bağımlılığın tasfiye edilmesi için bu şarttır. Millî Demokratik ekonimide yabancı sermayenin varlığına izin verilemez. Ama bizim kabul edebileceğimiz şartlarla, bütün ülkelerden kredi veya yardım alınabilir. Yalnız burada kitleleri yanıltmamak için şuna dikkat etmelidir: Proletarya partisinin kabul edebileceği şartlarla acaba emperyalist ülkeler kredi ve yardım verirler mi? Yâni emperyalist ülkeler, verecekleri paranın proletarya partisi tarafından, kapitalizmi tasfiye edecek ve sosyalizmi inşa edecek şekilde kullanılmasına razı olurlar mı? Bunu bile bile yardım yaparlar mı? Bu soruya cevap vermek, devrimimizin dünya çapındaki dostları ve düşmanları sorununa sıkı sıkıya bağlıdır. Bu sorunun cevabı verilmeden, dış siyaset ve yabancı sermaye meseleleri doğru bir şekilde konulmuş olamaz.

Toprak reformu meselesine gelince, Toprak Devrimi, yâni toprak dağıtılması ve feodal kalıntıların ve tefeci - tüccar sermayenin uzantılarının tasfiyesi, Millî Demokratik Devrim programının **özüdür, esasıdır, ana maddesidir.** Toprak Devrimi meselesinin bir sosyalist partinin programında en canlı ve en açık bir şekilde ve baş köşede yer alması gerekir. Toprak Devrimi programının geniş köylü kitlelerini heyecanlandıracak, onlardaki devrimci mücadele ateşini tutuşturacak, köylüyü şevkle mücadeleye sarılmaya sevkedecek bir biçimde konulması gerekir. Vatan Partisi Programında kır kesiminde tefeci - bezirgan unsurların tasfiyesi meselesi, ana hatlarıyla konmuş fakat âdeta kenarda kalmış ve gereken canlılıkla işlenmemiştir kanısındayız.

Bunların yanısıra, Vatan Partisi Programı çok haklı olarak bürokrat kapitalizmin, tekelci devlet kapitalizminin tasfiyesini önemli hedefler arasında saymıştır. Kemalizmin devletçilik politikası, burjuvazinin hedeflerini yansıtıyordu: Kapitalizmi devlet eliyle kurmak. Bu amaca yönelen iktisadî devlet teşekkülleri ve ekonominin bütün kilit kuruluşları, finans kapital ile içiçe geçtiler ve eninde sonunda emperyalizmin hâkimiyetinin aracı haline geldiler. Kimilerine göre Kemalizm tutarlı millî kurtuluşçuluktur ve yine bazılarına göre liberal iktisadî politikaya karşı devletçiliği savunmak, devrimciliktir. Oysa Kemalizm, iktidara geldiği andan itibaren kapitalizmi geliştirmeye çalışmış ve emekçi yığınların mücadelesini bastırmıştır. Bu tutum, eninde sonunda emperyalizme tam teslimiyete dönüşmüştür. Bunu görmemek ve Kemalizmi yalnız ileri yanlarıyla ele almak, teslimiyetçi, kuyrukçu bir tutumdur. Vatan Partisi, gerek devletçilik politikasının ve gerekse liberal iktisadî politikanın burjuvazinin değişik dönemlerde uyguladığı poltikalar olduğunu ortaya koymuş ve tekelci devlet kapitalizmiyle, emperyalizmin uzantısı bürokrat kapitalizmle mücadele ilkesini doğru bir biçimde saptamıştır.

Sonuçlar

Vatan Partisi, 1954'ün zor şartlarında devrimci görevler yüklenmiş olan, devrimci bir partidir. Tüzüğünün ve Programının özü, devrimcidir. Meselelerin en basit ve anlaşılır bir biçimde konulmuş olması, daima işçiler ve

köylüler tarafından anlaşılmak amacının güdülmüş olması, işçilerin ve köylülerin somut meselelerinden hareketle programın açıklanmasına önem verilmiş olması, lüzumsuz lâf kalabalığından ve pratik amacı olmayan sahte - bilimsellikten kaçınılmış olması, bürokratik tüzük tedbirleri yerine militan vasıfların geliştirilmesine ağırlık verilmiş olması, parlamentarizm hayallerine tâviz verilmemiş olması, halkın teşkilâtlandırılması sorunun ön plânda yer alması, bürokrat kapitalizmle mücadelenin doğru değerlendirilmiş olması, Tüzük ve Programın çok kuvvetli ve ağır basan yanlarıdır.

Bu kuvvetli yanlarına karşılık, genel sınıf tahlili, dünya şartları, siyasî iktidarın sınıf niteliği ve devrimci iktidarın sınıf niteliğinin ne olacağı konuları eksik kalmıştır. Bu konular eksik kaldığı içindir ki, burjuva demokratik devrimi ile Millî Demokratik Devrim veya Yeni Demokratik Devrim ayrılığı açıkça konamamış, dış siyaset, yabancı sermaye ve toprak reformu meseleleri de eksik kalmıştır.

Bu yazıda Vatan Partisi Tüzük ve Progaramını incelemeye çalıştık. Bu çalışmanın da hatalı ve eksik yanları bulunacaktır. Vatan Partisinin Tüzük ve Programını ve bütün devrimci tarihimizi arkadaşlar incelemeli ve fikirlerini açıklamalıdır. Vatan Partisi Tüzük ve Programı konusundaki çalışmamızın değerlendirilmesi için arkadaşlar bu Tüzük ve Programı okumalıdır. Vatan Partisi Tüzük ve Programının Tarihi Maddecilik yayınları tarafından yeniden yayınlanacağını öğrenmiş bulunuyoruz.

PROGRAM ÇALIŞMA KOMİTESİ

HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİN BAYRAĞI

İŞÇİ-KÖYLÜ
GAZETESİ

23. SAYI ÇIKTI !

Abone : Yıllık 10 lira.

Adres : Adakale Sok. 28/1, Yenişehir - Ankara

BÜTÜN DEVRIMCİLER !
BÜTÜN TİP'LİLER !

Bütün devrimcilerin bugün en derinden duydukları ihtiyaç bilimsel Sosyalizmin halkımıza kurtuluş yolunu gösteren ilkeleri etrafında sağlam bir birlik kurmak; böyle bir birlik temeli üzerinde halkımızın devrimci mücadelesinin bugünkü ihtiyaçlarını karşılayacak ve bu mücadeleyi daha ileri biçimlere ulaştıracak bir siyasal teşkilâtlanmayı gerçekleştirmektir.

Siyasi teşkilâtlanma söz konusu olduğu zaman TİP'in hatıra gelmesi kaçınılmazdır. Son ay içinde yapılan TİP Ankara İl Kongresi dikkatlerin tekrar TİP üzerinde toplanmasına yol açmıştır. Bir saray darbesiyle işbaşına gelmiş olan Aren - Boran kliğinin partiyi yozlaştırmak için gösterdiği gayretler TİP'i çöküşe götürmektedir. İlkesiz Birlik Cephesinin yöneticileri de mücadele metodu olarak, «Oportünizmi açığa çıkaralım, ideolojik mücadeleyle yıkalım» şiarımızın yerine, zorbalığı geçirerek. TİP'teki devrimci mücadelenin çıkmaza sürüklenmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. TİP tecrübesinden devrimci hareketimiz birçok dersler çıkarabilir.

TİP'te Bugün Durum Nedir ?

Önce şunu tespit edelim : TİP, parti içinde demokrasiyi ve parti tüzüğünü tamamen rafa kaldırmış olan, hileli yollarla ve sırasında zorbalığa baş vurarak partinin başında tutunmaya çabalayan Aren - Boran kliğinin oportünist - zorba yönetimi altındadır. Aren - Boran kliği, bugün partide uyguladığı yöntemlere Aybar'la birlik olduğu sırada da başvurmuştur. Ancak TİP içindeki devrimcilerin mücadelesi, 1968 sonlarından itibaren oportünist yönetici kliklerin zorba yönetimlerine ağır darbeler indirmişti. Aren - Boran kliği, İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin TİP içindeki devrimci mücadele-

yi de bölen ayrılıkçı tutumlarından geniş ölçüde yararlanarak, partinin tüzüğünü kendi klik çıkarları doğrultusunda gerici bir biçimde uygulayarak, tüzüğün parti üyelerine sağladığı ve parti içinde demokrasinin esasları olmaları gereken hakları gasbederek, TİP'te tekrardan oportünist - zorba yönetimini kurabilmiştir. TİP'in bugün içinde bulunduğu durumu ortaya çıkaran temel gerçeklerin başında Aren - Boran kliğinin oportünist - zorba yönetimi gelmektedir. TİP'te Aren - Boran zorbalığının geçmişteki ve bugünkü hedeflerine ve hareket tarzına bir göz atalım.

Oportünist Yönetici Kliğin TİP'i Hurdaya Çıkarma Faaliyeti

Aren - Boran kliğinin Aybar'ın beraber çalıştığı dönemde uygulamayı denediği zorba yönetim, esas olarak, **TİP'in devrimci doğrultuda gelişmesini engellemek amacını gütmekteydi.** TİP üyelerinin devrimci fikirlerle temasa gelmelerinin ve devrimci çalışma tarzını kavramalarının önlenmesine çalışılıyordu. Güdülen amaç, TİP'in sınıf mücadelesinde devrimci bir silah haline gelmesinin önlenmesi ve TİP'in hurdaya çıkarılmasıydı. Bu hedefe şu yollarla varılmaya çalışılmıştır :

TİP oportünist yönetici kliği, halkımıza ve devrimcilere hedef olarak reformizmi, mücadele yolu olarak parlamentarizmi göstermiştir. Reformizmin ve parlâmentarizmin geniş propagandası yapılmış, devrimci hedeflerin ve devrimci mücadele yollarının gösterilmesine amansızca karşı çıkılmıştır. Aybar - Boran - Aren oportünist kliği, refomizmi ve parlamentarizmi yayarak, halkımızın devrim ihtiyacını körletmeye ve halkımızın devrim yoluna girmesini engellemeye çalışmıştır.

Bu kliğin reformizminin özü kısaca şöyledir : Mevcut şartlar içinde Türkiye'de iktisadî kalkınma sağlanamaz. Milli gelir artırılamaz. Sosyal adalet sağlanamaz. Zira bugün fonlar özel müteşebbislerin elinde toplanmaktadır. Özel müteşebbisler ise israfçı ve lüks tüketime eğilimlidirler. Ellerinde toplanan fonları yatırıma değil, kendi özel lüks tüketimlerine harcarlar... Devlet ekonomiye plânlı müdahalelerle özel müteşebbisleri yatırıma zorlamamakta, yaptıkları yatırımlara yön vermemektedir. Bunun için bir iktidar değişikliği gereklidir. TİP, mevcut siyasal teşkilâtlanmanın çerçevesi içinde iktidara gelerek israfa son verecek, çeşitli yapısal değişikliklerle (reformlarla) fonların yatırıma ayrılmasını sağlayacak, devletin plânlı müdahalesiyle yatırımlara yön verecektir. Değer kanununun fonların akmasına sebep olduğu ve ekonominin bütünü bakımından israf sayılması gereken spekülâtif faaliyetler de böylece önlenmiş olacaktır.

TİP oportünist yönetici kliğinin esas noktalarını kısaca özetlediğimiz bu reformist fikirleri TİP programının savunulmasında başvurulan ppropaganda ve ajitasyonun da esasını meydana getirmiştir. Yukardaki fikirlerin nasıl reformist fikirleri TİP programının savunmasında başvurulan propagankımızın geniş kesimleri kavrayabilmektedir. Yaymaya çalıştıkları reformist fikirler, sonraları, CHP'nin «Düzen Değişikliği Programı» nda yer almıştır. Bu reformist fikirlerin bir kısmı hatta Demirel iktidarının son iktisadî kararlarının esasını teşkil etmektedir. Son on yıl içinde iyice palazlanan yerli tekelci sermaye ve Amerikan emperyalizmine bağımlı uluslararası iktisadî kuruluşlar, Türkiye'de kaynakların dağılımında değişiklik istemektedir. Bu

güçler, iktidarları eliyle, kaynakların daha büyük miktarlarda belli ellerde birikmesini ve halkın menfaatları bakımından yararlı olmasa da, burjuva iktisadı açısından üretken sayılması gereken fizikî yatırımlara yöneltilmesini sağlayacak iktisadî tedbirlere başvurmuşlardır. Uluslararası tekelci sermaye, böylece, Türkiye'deki yerli kolunu daha da güçlendirmenin yanı sıra, artacak olan fizikî yatırımlar sayesinde belirli bir sanayileşme görüntüsünü yaratabilmeyi ummaktadır. Oportünizmin emperyalizmin iktisat teorisine dayanarak şekillendirdiği fikirlerinin TİP programında yer alan ilerici esaslarla süslense dahi, burjuva reformizminden başka bir şey olmadığını, hatta uluslararası ve yerli tekelci sermayenin, Türkiye'deki iktisat politikalarında bu fikirler sistemine dahil esasları uygulamaya koyabildiğini Türkiye pratiği göstermektedir. Oportünist TİP yöneticilerinin reformizmini en açık olarak gösteren bu fikirleri yeni baştan hatırlamakta yarar vardır.

Aybar - Boran - Aren kliğinin reformizmi doğal olarak parlamentarizmle atbaşı gitmiştir. Bu klik daima mevcut siyasal teşkilâtlanma çerçevesinde iktidar hedefini göstermiştir. Tekelci sermayenin baskı aracı olan mevcut devlet mekanizmasını kullanarak toplum yapısının değiştirilebileceği safsatasını yaymaya çalışmıştır. Mevcut sosyo - ekonomik yapının iskeletini değiştirecek devrim yoluna girmeden (ki, Aren'in **Yön**'de yayınlanan, 1968'de TİP'in Olağanstü Kongresinde Aybar tarafından okunan bir yazısında bu yola girmenin «insancıl» olmayacağı ileri sürülmektedir) «iktisadî kalkınma» ve «sosyal adalet» hedeflerinin gerçekleştirilebileceği safsataları ileri sürülmüştür. Devrimci harekete «iktisadî kalkınma» ve «sosyal adalet» hedeflerinin gösterilmesi, reformist bir tutumdur. Halkımızın devrimci mücadelesinin esas hedefi, işçi sınıfı önderliğinde halkın devrmci iktidarını kurmaktır. Bunun yolu ise parlamentarizm değil, devrimci mücadeledir. Emperyalizme ve onun hakimiyetine yataklık edenlerin şiddetine karşı halkın devrimci mücadelesidir. «İktisadî kalkınma», yani devrimci ifadeyle üretim güçlerinin geliştirilmesi, halkın devrimci iktidarının görevidir. «Sosyal adalet» hedefi ise, Batıda sosyal demokratların sınıflararası pazarlık sahtekârlıklarının fikri dayanağından başka birşey değildr. «Sosyal adalet» fikri, gelirin ve imkânların bölüşümünde daha «adaletli» olunması anlamında kullanılmaktadır. Neye göre daha «adaletli»? Hangi sınıfın ölçülerine göre daha adaletli? «Sosyal adalet» i savunmak, sınıflar üstü mutlak bir adalet olabileceği gibi bir burjuva fikri yaymak demektir. Bu anlayış, çağdaş toplumda temel sınıflar arasında kendine hakem rolü arayan küçük burjuvazinin «sınıflararası uzlaşma» fikrine dayanmaktadır. «İktisadî kalkınmayı» ve «sosyal adalet»i hedef olarak gösteren hareketler, burjuvaziye, günümüzün Türkiye'sinde ise yerli ve yabancı tekelci sermayeye teslimiyet politikasını yürüten hareketlerdir.

Oportünist yönetici klik TİP saflarında ve halkımız arasında bu reformist parlamentarist fikirlerini, devrimci fikirler tarafından çürüğe çıkarılmaktan koruyarak rahatça yayabilmek umuduyla, şu anti - demokratik zorba usullere başvurmuştur :

(1) Bütün parti kademelerinde yönetici durumunda bulunanlara sonsuz hak ve yetkiler tanıyan, üyelerin girişkenliklerini hiçe indiren, kişiliğini yozlaştırarak yönetici kliğin her emrine uyan kuklalar haline getirmeyi amaç güden zorba bir yönetim uygulanmıştır. TİP'in proletarya partisi olduğu iddialarına dayandırılmak istenen demokratik merkeziyetçilik lafazanlığı, gerçek-

te demokratikliği hasıraltı edilmiş koyu zorba bir merkeziyetçiliği perdelemek için kullanılmıştır. İlerde göstereceğimiz gibi eylemsizliğin felsefesinin yapıldığı bir sırada, TİP'in «eyleme dönük bir parti» olduğu, bu nedenle yukardan tebliğ edilen «kararların tartışılamıyacağı» üyelerin sadece «bu kararları öğrenmek ve uygulamakla görevli bulundukları» iddia edilmiştir.

(2) TİP üyelerinin ideolojik eğitiminde yönetici kliklerin oportünist fikirlerini ifade eden parti belgeleri (Tüzük ve program, parti kararları, vb.) esas alınmaya çalışılmıştır. Devrimci yayınlar parti içinde yasaklanmış, bu yayınları takip eden üyeler baskı altına alınmıştır. Bilimsel sosyalizmin temel eserlerinin TİP üyeleri tarafından okunarak kavranmasının önüne çeşitli engeller çıkarılmıştır. TİP üyelerinde Marksizm - Leninizme karşı önüne geçilmesi güçleşen bir ilginin ortaya çıktığı sıralarda, Marksizm - Leninizmin temel eserlerinin tek taraflı olduğu ileri sürülerek, Proudhon gibi ütopik sosyalistlerin ve benzerlerinin eserlerinin de mutlaka bu temel eserlerle birlikte okunmasının gerekli olduğu şeklinde tavsiyeler ortaya atılmıştır. Sosyalizme düşman olan böyle bir tutumla üyeler arasında gelişen devrimci eğilimler dolaylı biçimlerde bastırılmak istenmiştir.

(3) TİP'e hâkim olan zorba yönetim, yayın yasaklarıyla da yetinmemiştir. TİP üyelerinin uyanışını hızlandıran devrimci üyeler parti içinde tecrid edilmeye çalışılmıştır. Üyelerin devrimci üye arkadaşlarıyla temasları yasaklanmıştır. Bu tedbir yetersiz kaldığı zaman, uydurma bahanelerle, birçok hallerde ihbar niteliğindeki ithamlarla devrimci üyeler partiden ihraç edilmiştir. TİP üyelerinin parti içindeki devrimcilerle olduğu kadar, parti dışındaki devrimcilerle de temasları engellenmeye çalışılmıştır.

(4) Giderek tamamen TİP'in dışına kayan devrimci mücadelenin devşirdiği devrimci kadrolar, tüzük hükümlerinin oportünist yönetici kliğin çıkarları doğrultusunda gerici bir biçimde yorumlanması ve uygulanmasıyla TİP'e alınmamışlardır.

(5) TİP üyeleri devrimci fikirlerden ve devrimcilerden olduğu kadar gelişen devrimci mücadeleden de uzak tutulmaya çalışılmıştır. Devrimci mücadelenin yiğit militanları olabilecek TİP üyelerini kitle halinde sınıf mücadelesinin dışında tutabilmek için eylemsizliğin felsefesi yapılmıştır. Bu konuda yayılmaya çalışılmış olan gerici fikirler şunlardır : TİP'in mücadeleye girmesi **kapatılmasına yol açabilir!** Mücadele etmiyelim **faşizm gelir!** Ünlü «Partiyi kapatabilirler» teorisi, ünlü «faşizm gelir» teorisi, TİP üyelerinin hâkim sınıfların icazet sınırları içinde kalmaya razı edilebilmeleri için geliştirilmiştir. Bu gibi fikirlerle sınıf mücadelesinin dışında tutulmaya çalışılan bir partinin, olsa olsa hâkim sınıflara «demokratik» bir görünüş sağlamaya yarayacağı, fakat halkımızın devrim ihtiyacına cevap veremiyeceği gerçeği, her çareyle gözlerden kaçırılmak istenmiştir.

TİP oportünizminin gerici zorbalığı, TİP üyeleri arasında devrimci düşüncenin hızla yayılması üzerine, TİP'in içindeki devrimci gelişmeyi önleme hedefine ulaşamamıştır. Oportünist klik, TİP içinde halkımızın devrimci uyanışını oportünizme saptırabileceğini hayal etmiştir. Bu klik, TİP'i gerici sınıfların hakimiyetinin aracı haline getirmeye çalışmıştır. TİP'nin aynı zamanda bir ilerici yanının olması, halkımızın devrimci mücadelesine olumlu katkılar da yapmış bulunması bu temel gerçeği görmemizi engelleyemez. Oportünizm, devrimci mücadeleyi yozlaştırabilmek umuduyla devrimcilik tasla-

mak zorundadır. TİP'in ilerici yanı onun devrimcilik taslayan oportünist yöneticilerinden değil, içindeki devrimci unsurlardan gelir. Oportünist kliğin yönetimi altındaki TİP, halkımızın uyanık ve mücadeleye hazır unsurlarını bir araya getirdiği için, anti - emperyalist mücadeleye olumlu katkılarda da bulunmuştur. Gene aynı sebepten TİP'te toplanan devrimci niyet sahibi çoğunluk, oportünist yönetimin gerçek yüzünü görmüştür.

TİP'i Anarşizme Batıran Oportünist Kliklerdir

Devrimciler TİP içinde oportünizme karşı uzun bir mücadele vermişlerdir. Bu mücadele 1966'dan itibaren Aybar - Boran - Aren kliğinin maskesini düşürmeye başlamıştır. Bu oportünist klik ise, özellikle 1966'dan itibaren, sahte devrimci görünüşünü devam ettirebilmek için, devrimci fikirlere, devrimcilere, devrimci mücadeleye, bilimsel sosyalizmin temel eserlerine açıkça saldırıya geçmiştir. Ne var ki, devrimciliğe karşı girişilen saldırılar, ne kadar devrimci görünen biçimler içinde yapılırsa yapılsın, oportünizmin gerçek yüzünü maskeleyemez. Devrimcilerin daha da şiddetlenen mücadeleleri karşısında tam tersine sonuçlar verir. Oportünizmi daha da açığa çıkartır. TİP'te de böyle olmuştur. Bir yandan yurdumuzda gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesi içinde devrimcilerin yaptıkları çalışmalar, öte yandan «oportünizmi açığa çıkartalım, ideolojik mücadeleyle yıkalım» şiarımızın TİP içinde uygulanması, 1968 sonlarında Aybar - Boran - Aren kliğini çökertmiştir. 1968 sonlarında bu oportünist klik, TİP üyelerinin uyanışı karşısında tutunamıyarak parçalanmış, Aybar'a karşı sahte Aren - Boran muhalefeti ortaya çıkmıştır. TİP'teki devrimci muhalefetin daha da şiddetlenen ve günden güne güçlenen mücadelesi karşısında 1969 sonlarında iki oportünist klik birden çöküş noktasına gelmiştir. Bu tarihte devrimci muhalefet İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde ve yurdun birçok yerlerindeki TİP örgütlerinde yönetimi kazanmıştı. Diğer TİP örgütlerinde de mücadele hızla ilerlemekteydi. Halkımızın toplu olarak bulunduğu bütün örgütlerde, bunların en gerici olanlarında dahi çalışmanın gerekliliğini bize emreden Leninist ilkeyi kavrayamamış olan İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinden bir kısmının TİP'teki mücadeleyi küçümsemelerine, bu mücadeleye yan çizmelerine rağmen, diğer bir kısım İlkesiz Birlikçilerin bu mücadelede «aktif ideolojik mücadele» nin esas alınması gereğine yan çizerek, zorbalığı öne sürmelerine ve başıbozuk tutumlarıyla yer yer bu yola sapmalarına rağmen, 1969 sonlarında TİP'te devrimci mücadele önemli başarılar kazanmıştır.

1969 sonlarında saflar ayrıldıktan sonra İlkesiz Birlikçiler TİP'teki mücadelede de ayrılıkçı tutumu benimsemişlerdir. Bu konudaki bütün uyarmalarımıza karşı olumsuz tutum takınmışlardır. İlkesiz Birlik Cephesinin yöneticileri TİP oportünizmine karşı devrimci mücadeleyi daima ellerinin ucuyla tutmuş oldukları için, nasıl elde edildiğini bilmedikleri kazançların nasıl korunup geliştirilebileceğini de bilemezler. Onların TİP'teki mücadelede de ayrılıkçılığa sapmaları, mücadele - ikna ilkesinin ve aktif ideolojik mücadelenin önemini kavramamış olmaları, TİP'teki devrimci kazançların önemli ölçüde heder olmasına yol açmıştır. TİP içinde devrimci yönde gelişen durum, esas olarak Aren - Boran oportünizminin yolsuzluğa, tüzüğü açıkça çiğnemeye zorbalığa dayanan davranışları ve İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin hataları nedeniyle tersine dönmüştür. Halkımızın devrimci mücadelesinin

te demokratikliği hasıraltı edilmiş koyu zorba bir merkeziyetçiliği perdelemek için kullanılmıştır. İlerde göstereceğimiz gibi eylemsizliğin felsefesinin yapıldığı bir sırada, TİP'in «eyleme dönük bir parti» olduğu, bu nedenle yukardan tebliğ edilen «kararların tartışılamıyacağı» üyelerin sadece «bu kararları öğrenmek ve uygulamakla görevli bulundukları» iddia edilmiştir.

(2) TİP üyelerinin ideolojik eğitiminde yönetici kliklerin oportünist fikirlerini ifade eden parti belgeleri (Tüzük ve program, parti kararları, vb.) esas alınmaya çalışılmıştır. Devrimci yayınlar parti içinde yasaklanmış, bu yayınları takip eden üyeler baskı altına alınmıştır. Bilimsel sosyalizmin temel eserlerinin TİP üyeleri tarafından okunarak kavranmasının önüne çeşitli engeller çıkarılmıştır. TİP üyelerinde Marksizm - Leninizme karşı önüne geçilmesi güçleşen bir ilginin ortaya çıktığı sıralarda, Marksizm - Leninizmin temel eserlerinin tek taraflı olduğu ileri sürülerek, Proudhon gibi ütopik sosyalistlerin ve benzerlerinin eserlerinin de mutlaka bu temel eserlerle birlikte okunmasının gerekli olduğu şeklinde tavsiyeler ortaya atılmıştır. Sosyalizme düşman olan böyle bir tutumla üyeler arasında gelişen devrimci eğilimler dolaylı biçimlerde bastırılmak istenmiştir.

(3) TİP'e hâkim olan zorba yönetim, yayın yasaklarıyla da yetinmemiştir. TİP üyelerinin uyanışını hızlandıran devrimci üyeler parti içinde tecrid edilmeye çalışılmıştır. Üyelerin devrimci üye arkadaşlarıyla temasları yasaklanmıştır. Bu tedbir yetersiz kaldığı zaman, uydurma bahanelerle, birçok hallerde ihbar niteliğindeki ithamlarla devrimci üyeler partiden ihraç edilmiştir. TİP üyelerinin parti içindeki devrimcilerle olduğu kadar, parti dışındaki devrimcilerle de temasları engellenmeye çalışılmıştır.

(4) Giderek tamamen TİP'in dışına kayan devrimci mücadelenin devşirdiği devrimci kadrolar, tüzük hükümlerinin oportünist yönetici kliğin çıkarları doğrultusunda gerici bir biçimde yorumlanması ve uygulanmasıyla TİP'e alınmamışlardır.

(5) TİP üyeleri devrimci fikirlerden ve devrimcilerden olduğu kadar gelişen devrimci mücadeleden de uzak tutulmaya çalışılmıştır. Devrimci mücadelenin yiğit militanları olabilecek TİP üyelerini kitle halinde sınıf mücadelesinin dışında tutabilmek için eylemsizliğin felsefesi yapılmıştır. Bu konuda yayılmaya çalışılmış olan gerici fikirler şunlardır : TİP'in mücadeleye girmesi **kapatılmasına yol açabilir!** Mücadele etmiyelim **faşizm gelir!** Ünlü «Partiyi kapatabilirler» teorisi, ünlü «faşizm gelir» teorisi, TİP üyelerinin hâkim sınıfların icazet sınırları içinde kalmaya razı edilebilmeleri için geliştirilmiştir. Bu gibi fikirlerle sınıf mücadelesinin dışında tutulmaya çalışılan bir partinin, olsa olsa hâkim sınıflara «demokratik» bir görünüş sağlamaya yarayacağı, fakat halkımızın devrim ihtiyacına cevap veremiyeceği gerçeği, her çareyle gözlerden kaçırılmak istenmiştir.

TİP oportünizminin gerici zorbalığı, TİP üyeleri arasında devrimci düşüncenin hızla yayılması üzerine, TİP'in içindeki devrimci gelişmeyi önleme hedefine ulaşamamıştır. Oportünist klik, TİP içinde halkımızın devrimci uyanışını oportünizme saptırabileceğini hayal etmiştir. Bu klik, TİP'i gerici sınıfların hakimiyetinin aracı haline getirmeye çalışmıştır. TİP'nin aynı zamanda bir ilerici yanının olması, halkımızın devrimci mücadelesine olumlu katkılar da yapmış bulunması bu temel gerçeği görmemizi engelleyemez. Oportünizm, devrimci mücadeleyi yozlaştırabilmek umuduyla devrimcilik tasla-

mak zorundadır. TİP'in ilerici yanı onun devrimcilik taslayan oportünist yöneticilerinden değil, içindeki devrimci unsurlardan gelir. Oportünist kliğin yönetimi altındaki TİP, halkımızın uyanık ve mücadeleye hazır unsurlarını bir araya getirdiği için, anti - emperyalist mücadeleye olumlu katkılarda da bulunmuştur. Gene aynı sebepten TİP'te toplanan devrimci niyet sahibi çoğunluk, oportünist yönetimin gerçek yüzünü görmüştür.

TİP'i Anarşizme Batıran Oportünist Kliklerdir

Devrimciler TİP içinde oportünizme karşı uzun bir mücadele vermişlerdir. Bu mücadele 1966'dan itibaren Aybar - Boran - Aren kliğinin maskesini düşürmeye başlamıştır. Bu oportünist klik ise, özellikle 1966'dan itibaren, sahte devrimci görünüşünü devam ettirebilmek için, devrimci fikirlere, devrimcilere, devrimci mücadeleye, bilimsel sosyalizmin temel eserlerine açıkça saldırıya geçmiştir. Ne var ki, devrimciliğe karşı girişilen saldırılar, ne kadar devrimci görünen biçimler içinde yapılırsa yapılsın, oportünizmin gerçek yüzünü maskeleyemez. Devrimcilerin daha da şiddetlenen mücadeleleri karşısında tam tersine sonuçlar verir. Oportünizmi daha da açığa çıkartır. TİP'te de böyle olmuştur. Bir yandan yurdumuzda gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesi içinde devrimcilerin yaptıkları çalışmalar, öte yandan «oportünizmi açığa çıkartalım, ideolojik mücadeleyle yıkalım» şiarımızın TİP içinde uygulanması, 1968 sonlarında Aybar - Boran - Aren kliğini çökertmiştir. 1968 sonlarında bu oportünist klik, TİP üyelerinin uyanışı karşısında tutunamıyarak parçalanmış, Aybar'a karşı sahte Aren - Boran muhalefeti ortaya çıkmıştır. TİP'teki devrimci muhalefetin daha da şiddetlenen ve günden güne güçlenen mücadelesi karşısında 1969 sonlarında iki oportünist klik birden çöküş noktasına gelmiştir. Bu tarihte devrimci muhalefet İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde ve yurdun birçok yerlerindeki TİP örgütlerinde yönetimi kazanmıştı. Diğer TİP örgütlerinde de mücadele hızla ilerlemekteydi. Halkımızın toplu olarak bulunduğu bütün örgütlerde, bunların en gerici olanlarında dahi çalışmanın gerekliliğini bize emreden Leninist ilkeyi kavrayamamış olan İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinden bir kısmının TİP'teki mücadeleyi küçümsemelerine, bu mücadeleye yan çizmelerine rağmen, diğer bir kısım İlkesiz Birlikçilerin bu mücadelede «aktif ideolojik mücadele» nin esas alınması gereğine yan çizerek, zorbalığı öne sürmelerine ve başıbozuk tutumlarıyla yer yer bu yola sapmalarına rağmen, 1969 sonlarında TİP'te devrimci mücadele önemli başarılar kazanmıştır.

1969 sonlarında saflar ayrıldıktan sonra İlkesiz Birlikçiler TİP'teki mücadelede de ayrılıkçı tutumu benimsemişlerdir. Bu konudaki bütün uyarmalarımıza karşı olumsuz tutum takınmışlardır. İlkesiz Birlik Cephesinin yöneticileri TİP oportünizmine karşı devrimci mücadeleyi daima ellerinin ucuyla tutmuş oldukları için, nasıl elde edildiğini bilmedikleri kazançların nasıl korunup geliştirilebileceğini de bilemezler. Onların TİP'teki mücadelede de ayrılıkçılığa sapmaları, mücadele - ikna ilkesinin ve aktif ideolojik mücadelenin önemini kavramamış olmaları, TİP'teki devrimci kazançların önemli ölçüde heder olmasına yol açmıştır. TİP içinde devrimci yönde gelişen durum, esas olarak Aren - Boran oportünizminin yolsuzluğa, tüzüğü açıkça çiğnemeye zorbalığa dayanan davranışları ve İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin hataları nedeniyle tersine dönmüştür. Halkımızın devrimci mücadelesinin

bundan zarar görmüş olduğu açıktır.

İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri halkımızın devrimci eğitimine hiç bir zaman önem vermemiştir. İdeolojik eğitimle ve sınıf mücadelesine katmayla TİP üyelerinin devrimci kişiliklerinin geliştirilmesi, ilkesiz birlikçilerin her zaman hakir gördükleri bir çalışma tarzı olmuştur. İlkesiz Birlik Cephesinin yöneticileri, küçük burjuva nitelikleri gereği, ancak bu yollarla saflara kazanılabilecek TİP üyelerinin gerçek bir kazanç demek olacağını anlıyamamıştır. Bunlar, daima ultimatomculuğu, kırıp dökmeyi, baskını TİP'teki mücadelenin metodu saymıştır. Zorla «yola getirilen» unsurların ideolojik birlikten yoksun, belkemiksiz bir kalabalık meydana getireceği açıktır. Fakat İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri zaten ideolojk birliğe önem vermemektedir. Kıvılcımlı meselenin esasını ortaya koymaktadır : «Çoğu yapma **soyut kavram** kavgası ortalığı kırıp geçiriyor. İşçiyi, köylüyü, aydını, genci : bilimcil **eleştirici** ve yoldaş topluluğu ile **iknâ** yolu dururken : **«Dayak atarak kazanmak»** 'metodu' ciddi ciddi uygulanıyor. Şaşkınlık ve panik derinleşiyor. Gene de dayakla boyun eğecek kimsenin ya kişiliksiz bir karakter yoksulundan yahut hesaplı bir ajan provokatörden başka bir şey olamıyacağı düşünülemiyor. Başına bir 'efendi' koyacak ödleğin, züğürt sosyaliste kul olmaktansa, Finans - Kapitale kendisini satabileceği akıl edilemiyor.» (**Anarşi Yok! Büyük Derleniş!**, Tarihsel Maddecilik Yayınları, s. 19 - 20.)

İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin «küçük burjuvazi kuvvete tapar görüşü, başıbozukluk ve zorbalığı mücadelenin esas silâhı kabul eden anarşizan. eğilim, «oportünizmi dayakla yola getirme» olarak özetledikleri gene oportünist bir tutumu geliştirmiştir. Bu tutum, TİP'in bugün içinde bulunduğu anarşik ortamı yaratan gerçeklerin ikincisidir. Her iki küçük burjuva akımı, işi çığırından çıkarmıştır. Bu tutumlar örgüt ve organlar içinde yürütülen mücadeleyi dinamitlemiştir.

Aren - Boran Kliği Sosyalizmin Düşmanıdır

Bu iki küçük burjuva akımdan Aren - Boran kliğinin TİP'teki son tutumu ve davranışlarını da etraflıca gözden geçirmeliyiz.

Bir zamanlar Aren - Boran oportünizmi, Aybar'la birlikte TİP'teki devrimci uyanışı önlemeye çalışmıştır. Maskelerinin düşmesinden sonra, bugün Aren - Boran oportünistleri, tepeden inme ele geçirdikleri TİP yönetiminin sağladığı imkânları tamamen gerici amaçlarla kullanarak TİP'i büsbütün battal etmeye, ne pahasına olursa olsun TİP'in Türkiye'de devrimci bir etki yapmasını önlemeye çalışmaktadırlar.

Sınıf mücadelesiyle lafta da olsa herhangi bir ilişkisi kalmamış olan Aren - Boran kliği, TİP yönetimine sıkı sıkıya yapışmıştır. Yönetimde kalarak TİP'i yozlaştırma görevlerini başarabilmek için hiç bir devrimcinin, hiç bir partilinin kabul edemiyeceği şu yollara başvurmaktadır :

(1) Usûlüne göre yapılmış meşrû kongreler birer bahaneyle geçersiz kılınmaktadır. Tayinle oportünist unsurlardan geçici yönetim kurulları kurulmaktadır. Üye tasfiyelerine gidildikten ve aşağıda açıklanan diğer yollara başvurulduktan sonra yeniden toplanan kongrelerde Aren - Boran kliği, kendine bağlı, fakat parti tabanından ve devrimci mücadeleden kopuk unsurları yönetim kurullarına ve delegeliklere seçtirmektedir. Oportünist kliğin dev-

rimciler ve kendisine karşı olan partililer tarafından kazanılmış bütün kongreleri aynı usûlsüzlükle tüzüğü çiğneyerek yenileyeceği anlaşılmaktadır.

(2) Kongreler **kaçak** olarak yapılmaktadır. Aren - Boran oportünizmi imkân bulduğu her yerde kongreleri habersizce yapmaktadır. Devrimci TİP'lilerin kongrelerin yer ve zamanını öğrenmemelerine, hiç olmazsa geç öğrenmelerine çalışılmaktadır. Aren - Boran kliği, kongre hazırlıklarını el altından yapmakta, TİP'li devrimcileri ve TİP'in dürüst üyelerini olup bittilerle karşı karşıya bırakmaktadır.

(3) Aren - Boran kliği, açılmış bir kongreyi kaybedeceğini görünce, kargaşa çıkararak geri bırakılmasını sağlamaya çalışmakta, daha sonra hileli tedbirler alarak kongreyi tekrarlamaktadır. Ankara'da Çankaya, Altındağ ilçe kongreleri bunun örnekleridir. Başka örnekler de vardır.

(4) Oportünist yöneticiler bütün kongreleri dinleyicilere ve delege olmayan TİP üyelerine kapatmışlardır. Siyasî propaganda ve ideolojik eğitim zemini haline getirilmesi gereken kongreler, üç - beş kişinin önünde yapılmaktadır.

(5) Kongrelerin TİP'in devrimci ve dürüst üyelerinden, halkımızdan ve TİP üyelerinden kaçırılmasının yanı sıra, salona alınan delegeler üzerinde de pazubentli sözde güvenlik görevlileriyle baskı yapılmaktadır.

(6) Parti binaları ya kapalı tutulmakta yahut pek az açılmaktadır. Parti kademelerinde faaliyet hemen hemen tamamen durmuştur. Bazı ilçelerde Aren - Boran oportünistlerine karşı olan üyeler parti binalarına zor kullanarak alınmamaktadır. Aren - Boran oportünizmi bu yolla üyeleri partiden soğutmayı, dağınık ve mücadeleye ilgisiz hale getirebilmeyi ummaktadır. Üyelerin buluşup görüşmeleri, TİP'in içinde bulunduğu duruma elbirliğiyle çare aramaları, Aren - Boran kliğine karşı mücadele açmaları önlenmeye çalışılmaktadır.

Aren - Boran oportünizmi, bu yollarla TİP'de sosyalizmi son zerresine kadar tasfiye edebilmek umudunu beslemektedir.

Aren - Boran oportünizminin yönetici çekirdeği ile kumanda altında tutabildiği az sayıdaki unsur arasında çelişme olmadığı düşünülmemelidir. Tersine, mevcut olan çelişme somut olarak teşhis edilmelidir. Aren - Boran kliğinin gücünü meydana getiren az sayıdaki unsura sabırla reformizmin ve parlementarizmin gerici niteliği anlatılmalı, halkımızla devrmci mücadele içinde kaynaşmanın önemi gösterilmelidir. Aren - Boran oportünizmini can damarından vuracak olan mücadele yolu budur.

Ankara İl Kongresi Başıbozuk Yıkıcılığın Sonucudur

Aren - Boran kliği, her tarafta olduğu gibi, Ankara İl Kongresinde de tüzüğü pervasızca çiğnemiş, çeşitli hile ve yolsuzluklara başvurmuştur. Altındağ İlçe Yönetim Kurulu usulsüz olarak feshedilmiş, daha sonra yapılan kaçak kongrede usulsüz olarak yönetim kuruluyla birlikte delegeler de yeniden seçilmiştir. Çankaya ilçesinde ise, delegelerden bazıları kongreye bir gün kala ihraç edilmiştir. Polatlı'da altı kişiyle kongre toplanmış ve bu altı kişiye otuz delege seçtirilmiştir. Oportünist klik, kaybedeceğini bildiği Şereflikoçhisar kongresini toplamaya cesaret edememiş, Ankara İl Kongresi ilçe kongreleri tamamlanmadan yapılmıştır. Kongre delegelere son anda haber

verilmiştir. Böylece Ankara'da bulunmayan il delegelerinin önemli bir kısmının kongreye katılmaları engellenmiştir. Oportünist kliğin hesapları bu kadar incedir. Kongre salonunun girişi devrimcilere karşı kışkırtılmış bilinçsiz TİP'lilere ve bazı silâhlı zorbalara tutturulmuştur. Saat dokuzda başlayacağı bildirilen kongre vaktinden çok önce başlatılmıştır. Saat dokuzu yirmi geçe faaliyet raporları üzerindeki müzakereler tamamlanmıştır. Böylece delegeler oportünist klik tarafından olup bittiyle karşı karşıya bırakılmışlardır. Kongre salonunun kapısı tahtalar, masalar, sandelyelerle tahkîm edilmiştir. Birçok delege giriş kapısının bu durumunu görünce kongrenin yapılmadığını sanarak geri dönmüştür. Salona ancak oportünist kliğin arka sokaktaki giriş kapısını açık tuttuğunu tesadüfen öğrenebilen delegeler girebilmiştir. Ankara İl Kongresi bu şartlar içinde yapılmıştır. Buna rağmen, Amen - Boran kliği bir kısmı partililerce tanınmayan 32 kişiden oy alabilmiştir. Ve bu oylarla gûya kongreyi kazanmıştır. Devrimcilerin sabırlı çalışmalar ve mücadelelerle kazandıkları Çankaya İlçesinin tek başına 36 delegesinin bulunduğu, buna Altındağ ve Merkez İlçe delegelerinin de eklenmesi gerektiği hatırlanırsa, oportünist kliğin TİP Ankara üyelerinin iradesini hiçe saydığı anlaşılabilir.

Öte yandan, kongreden umudu kesenlerin TİP Genel Merkezine saldırıları, yazı, teksir ve telefon makinalarını alıp götürmeleri kesinlikle karşısında olduğumuz bir tutumdur. Biz bu gibi hareketlerden devrimci mücadelenin zarar göreceğini daima hatırlattık. Dergimizin 21. sayısındaki **«Halkımıza ve Bütün Devrimcilere»** başlıklı bildirimiz zorbalık ve yağmacılığa karşı tavrımızı açıkça ifade etmektedir. Bu bildiride bütün anti - emperyalist ve demokratik güçlere yönelen her türlü zorbalığı açıkça ve şiddetle kınadık. Zorbalığın asla ideolojik mücadelenin yerine geçirilemiyeceğini belirttik. Oportünizmi nasıl yıkabiliriz? Döverek «bilinçlendirme», döverek «oportünizmi yıkma», oportünizme karşı mücadelenin yolu olamaz. Bu, eleştirici, düzeltici ve yığınları devrimci mücadeleye kazanmayı hedef alan anlayış değildir. Bu, başıbozuk yıkıcılıktır. «Oportünizm nasıl yenilir? Oportünizmi suçlamak, hatta kurşunlamak da yetmez. Oportünizm devrimciler forumunda, halkın gönlünde **ideolojik** ve **teorik** anlamıyla yenilgiye uğratılmalıdır. Yoksa o, yedi başlı masal ejderhası gibi, her kesildikçe yeniden hortlayabilir.» (Hikmet Kıvılcımlı, **Anarşi Yok! Büyük Derleniş!**, s. 26.)

Hikmet Kıvılcımlı'nın en anlaşılır biçimde ifade ettiği ve bugüne kadar daima savunup uyguladığımız bu apaçık gerçek ortada dururken, Aren-Boran kliği olsun, İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri olsun, acaba neden zor kullanmaya girişmektedirler ? Onların bu davranışları proleter devrimcilerine karşı ideolojik alanda mücadeleye cesaretleri bulunmamasından ileri gelmektedir. Onlar ideolojik mücadelede yenik düşeceklerini peşinen kabul etmekte oldukları için, daima devrimci fikirleri zor kullanarak bastırma yoluna sapmaktadırlar. Kendi aralarındaki çatışmada ise ideolojik mücadeleye zaten yer yoktur. Alışık oldukları silâhla birbirlerini yıkmaya çalışmaktadırlar. Ne var ki, devrimci fikirler zorbalıkla bastırılamaz. Devrimci fikirlere karşı zorbalığa başvuranlar aslında kendi ideolojik perişanlıklarını açığa çıkarmış olmaktadırlar. Bu, onları proleter devrimcilerine karşı yeni yeni saldırılara, tertip ve hilelere başvurmak zorunda bırakmakta, bu ise saldırganların ideolojik yenilgilerini herkesin apaçık görmesini sağlamaktadır. Ayağı kayıp bu yolda girmiş olan küçük burjuva unsurlar, genellikle, sahte devrimcilik maskelerinin düştüğünü halkımızın görmesini önleyebilmek umuduyla, bütün

devrimci hareketin kökünün kurutulmasını istemeye, bunun için gayret göstermeye başlamaktadırlar. Ve bu noktada, emperyalizmle, onun en gerici, en zorba, en faşist unsurlarıyla birleşebilmektedirler. Sözde sosyalist, davranışta faşist olan bu unsurlar sosyal faşistlerdir. Bu, yurdumuzda proleter devrimcilere karşı zor kullanmayı meslek edinen ve bundan vazgeçmeyenlerin kaçınılmaz sonudur.

TİP ve Sosyalist Kurultay

TİP deneyinden hangi dersleri çıkarabiliriz?

TİP deneyi bize oportünizme karşı mücadelenin ilkelerini öğretmiştir. Biliyoruz ki, oportünizmi sınıf mücadelesinin mihenk taşına vurabilirsek çökertebiliriz. Devrimi içtenlikle arzulayan bütün dürüst unsurlar, oportünizmin gerici yüzünü ancak sınıf mücadelesi içinde görebilirler. Bunun için bütün gücümüzle sınıf mücadelesini şiddetlendirmeliyiz. Bütün dürüst unsurları sınıf mücadelesine katmalıyız. Oportünizm, sınıf mücadelesiyle atbaşı yürütülen aktif ideolojik mücadeleyle çökertilebilir. Devrimi içtenlikle arzulayan dürüst unsurlar, sınıf mücadelesinde kazandıkları deneyleri hangi ideolojik görüşün en doğru olarak ifade ettiğini kavramaktadırlar. Bundan sonra devrimci teorinin öğrenilmesi onlar için bir ihtiyaç haline gelmektedir.

TİP deneyi reformizm ve parlamentarizmin gerici yüzünü daha açık olarak kavramamızı sağlamıştır. Oportünizme, reformizme ve parlamentarizme karşı mücadele, halkımızın ancak devrim yoluyla kurtuluşa ulaşabileceği gerçeğinin geniş saflarda kavranmasını sağlamıştır. Doğrular, ancak yanlışlarla mücadele içinde kavranır! TİP deneyi emperyalizmin ve uşaklarının zorbalığına ancak halkın devrimci mücadelesiyle son verilebileceği gerçeğinin toplumumuzun pratiğinde açıkça görülmesini sağlamıştır.

Parti ve organlar içinde devrimci fikirleri savunma imkânlarının tamamen ortadan kaldırıldığı bir ortamda Aren - Boran kliğinin toplamaya hazırlandığı TİP Genel Kongresi Türkiye'deki sosyalist hareketi temsil kaabiliyetine sahip olmayacaktır. Bu kongre TİP tabanını da temsil edemez. Tüzük açıkça çiğnenerek, çeşitli tertip ve hilelerle seçilen Aren - Borancı delegelerin hiç bir temsil gücü yoktur.

Sosyalist hareketi dağınıklıktan kurtaracak, bilimsel sosyalizmin ilkeleri etrafında birliğin temellerini atacak, devrimci partiye yolları açacak olan sosyalist hareketin gerçek kongresine ihtiyaç var. Ancak sosyalist hareketi gerçekten temsil eden bir kongre halkımızın devrimci mücadelesine yön verebilir. Ancak bütün proleter çevrelerin temsil edileceği demokratik bir kongre halkımızın devrimci mücadelesine önderlik edecek kadroları ortaya çıkarabilir. Ancak bütün devrimcilerin temsil edileceği demokratik bir Kurultay, hareketimizin dağınıklık ortamında rutubetli ve karanlık köşeler bulabilen hastalıkların kökünü kazıyabilir. Aren - Boran oportünizminin danışıklı dövüşü değil, zorlu sınıflar güreşi! Aren - Boran oportünizminin kongresi değil, SOSYALİST KURULTAY!.

Bütün devrimciler! Bütün TİP'liler! Sosyalist Kurultay için çalışalım. Halkımızın kurtuluş yollarını tartışacağımız devrimci hareketin gerçek Kurultayını toplayalım. Oportünizme ve bütün yanlış fikirlere öldürücü darbeyi indireceğimiz SOSYALİST KURULTAY'da bir araya gelelim. Aren - Boran oportünizminin kongresine SOSYALİST KURULTAY'ın gürzünü indirelim!

Halkımızın devrimci mücadelesinin önüne kurulmak istenen bentleri yıkacağız. Oportünizmi ve yanlış fikirleri yıkacağız. Bölücülüğü yıkacağız. Sosyalist hareketin dağınıklığına son vereceğiz. Bilimsel sosyalizmin ilkeleri etrafında devrimcilerin birliğini kuracağız. Halkımızın devrimci hareketine önderlik edecek devrimci bir partiye ihtiyaç var. Harcını ve hamurunu bütün devrimcilerin, bütün dürüst TİP'lilerin elleri ve terleriyle kardıkları devrimci partiyi kıyasıya bilimsel tartışmayla, gönül birliği ve kavga arkadaşlığıyla yaratacağız. Bunun için SOSYALİST KURULTAY!

TİP İzmir Karşıyaka ilçesi SOSYALİST KURULTAY kararı aldı. TİP Tarsus İlçesi SOSYALİST KURULTAY kararı aldı. Akhisarlı devrimciler SOSYALİST KURULTAY istiyor. Türkiye'nin her yanında halkımız ve devrimciler SOSYALİST KURULTAY istiyor.

Bütün TİP'liler!

Aren - Boran kliği partimizi işlemez hale getirdi. İl teşkilâtlarımızı, ilçe teşkilâtlarımızı battal etmek istiyor. TİP il teşkilâtları, ilçe teşkilâtları bizimdir. Onları kurup yaşatan TİP'lilerindir. Teşkilâtlarımıza sahip çıkalım. İller, ilçeler olarak toplanalım. Üye arkadaşlarımıza SOSYALİST KURULTAY'ı anlatalım. SOSYALİST KURULTAY'a katılma kararı alalım .Bizi birbirimizden ayırıp dağıtmak isteyen oportünist klikle bağlarımızı koparalım. SOSYALİST KURULTAY'da birleşerek devrimci bağlarımızı çelikleştirelim. Oportünist kliğin TİP kapılarını yüzlerine kapattığı bütün devrimcilerle bir olmalıyız. Partili, partisiz devrimciler bir araya gelmeliyiz. Bunun için SOSYALİST KURULTAY!

Bütün devrimciler!

Çelik gürz olmayınca kılıç kırılır. düşmana neyle vurulur?

Demiri katıksız, suyu yaman verilmiş çelik gürzümüz, devrimci partimizdir.

Kişi yiğitliği sel suyudur, akar gider. Bölük yiğitliği nehir suyudur, dağları deler geçer. Kişi yiğitliği zorlanır, soluğu kesilir. Bölük yiğitliği düşman ezer.

Bölüğümüz devrimci partimizdir.

Devrimci partimiz için SOSYALİST KURULTAY!

TİP Karşıyaka İlçesi Bildirisi

Partimizin 13 Eylül Pazar günü yapılan Ankara İl Kongresinde çıkan olaylar üzerine görüşlerimizi açıklamayı faydalı bulduk. Demokratik merkeziyetçi esaslara uyulması gereken partimizde öteden beri oportünist yöneticiler parti içi demokrasiyi kaldırmıştır. Tüzük ve yönetmelikler açıkça çiğnenmektedir. «DEMOKRATİK DEVRİMCİ» dedikleri üye arkadaşları partiden atmak, üye olmak istiyenleri almamak, usulsuz kongrelerle kendine yakın olanları seçtirmek, yöneticilerin doğal metodları haline gelmiştir. Partimizin tarihine kara bir leke olarak geçecek olan üyelere kapalı kongre yapmak da, bu oportünist yöneticilerin işidir. Yıllardır partiye gönül vermiş olan üye arkadaşları kongreye almamak, onların kongreyi izlemek ve seçilmek hakkını elinden almak hiç bir gerekçeyle açıklanamıyan en büyük suçtur.

ARKADAŞLAR! Bütün bu tüzük dışı davranışlar, kapalı kongreler, bir avuç oportünistin parti yönetimini bırakmamak için giriştikleri oyunlardır. Çünkü parti yöneticileri çok öncelerden beri oportünizmi temsil etmektedirler. Oportünizm işçi sınıfının mücadelesi içine sızan ve mücadeleyi hedefinden saptırıp yozlaştıran bir küçük burjuva akımıdır. Hatırlarsınız, aynı yöneticiler yakın zamana kadar bilimsel sosyalizmi açıkça red ve inkar ettikleri, bunları kitaplarında bile yazdıkları halde şimdi metodu değiştirip keskin sosyalist lâflarla karşımıza çıkıyorlar. Ama pratikte her zaman işçi ve köylülerin mücadelesinin gerisinde hatta karşısında yer alıyorlar. Bilimsel sosyalizmin T. İ. P.'de yayılıp gelişmesine engel olmak için kongre kapılarını üyelere ve halka kapatıyorlar.

Buna karşılık Ankara'da olduğu gibi Genel Merkezi basmak, yöneticileri dövmek temelden yanlış bir takım fikir ve eğilimlerin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu yanlış fikirlere sahip olanlar oportünizme karşı mücadelede ideolojik mücadeleyi ihmal ederek şiddet metodlarıyla oportünizmin yıkılacağını sanmaktadırlar. Oportünizme karşı yanlış mücadele metodlarını sistemleştirerek, zor ve şiddet metodlarını eylem biçimi haline getirenler proleter devrimcilerini temsil edemezler. Proleter devrimcilerinin oportünizme karşı mücadele metodu, aktif ideolojik mücadeledir. Amaç, aktif ideolojik mücadeleyle parti üyelerini oportünist düşüncenin etkisinden kurtarmak oportünist yöneticileri tasviye ederek, partimizi devrimci, sosyalist bir yönetime kavuşturmaktır. Bunun için biz en geniş tartışma ortamından yanayız, bunun için aktif ideolojik mücadeleden yanayız. Oportünizmin her türlü oyunlarına karşı mücadele edelim. Oportünizme karşı mücadelede her türlü yanlış eğilimlere karşı uyanık olalım. Doğru devrimci fikirlerin yayılması için, gerçeklerin ortaya çıkması için çalışalım. Gerçekler halktan yanadır. Yalnız gerçekler devrimcidir.

T. İ. P.
KARŞIYAKA İLÇESİ YÖNETİM KURULU
BAŞKAN
AYTEN OKAN

çin halk cumhuriyeti kızıl bekçiler

1966 ortalarından beri, Çin'de bir «kızılca kıyamet» koptu. Yumruklarını sıkmış çoluk çocuk «Kızıl Bekçiler», sokaklara «Kültür İhtilâli» taşırıyorlar. Kapitalist dünyada da «Asli gençlik» var; süzme salon züppeliğidir, bitli bitnik adlı ekzistansiyalizm var, alafranga dervişliktir. İki olay hiç benzeşiyor mu ? Kapitalizm; Çin olaylarına bakınca, kendisini aynada görüyormuşça bir sevince kapıldı. «Asi Gençlik» nasıl, Emperyalizm çağındaki Kapitalizmin yozlaştırıcı bir Kıyamet alâmeti ise, «Kızıl Bekçiler» hareketi de tıpkı öyle, «Sarı» dünyanın çöküş alâmeti olamaz mı ?

Çin'deki olayları kavramak için, 1917'denberi köprülerin altından geçmiş suları hatırlamalıyız. Sovyetler Birliği, kendi şartları içinde tek başına bir Sosyalizm dünyası yaratmak zorundaydı. Orada, Partinin demir disiplini, yığınların insiyatifini, bütün isteklere, teşviklere rağmen, kimi zamanlar, çoğu burjuvalarca alay konusu edilecek kertede otomatlığa doğru yaklaştırmıştı. Kapitalizm sırasında grevler, gösteriler, ve ilh. sınıf savaşının kaçınılmaz ve anlaşılır biçimleriyle. Sovyetler Devrimi başarıya ulaşınca, artık yığınlar, kendi iktidarlarına karşı, işçiler işçi sınıfına karşı savaşa mı geçeceklerdi ?

Öyle bir davranış, güç israfı ve anarşi yaratabilirdi. Parti, çalışan sınıfların en bilinçli öncü örgütü idi. Parti buyuracak, Sendika ve benzeri örgütler ayarlıyacak, yığınlar uygulıyacaklardı.. Stalin çağında, Parti disiplini, Parti'nin başına geçenleri «Proletarya Diktatörlüğü»nün etiyle, yaşıyan üstün insanları durumuna dek çıkarttı. Burjuva Toplumunda Devlet insanüstü idi. Sovyetlerde Parti, Devlet içinde bir Devlet oldu. Çivi çiviyle sökületeceği için, Tarihsel görevi Devleti kaldırmak olan Sosyalizm, Devlete karşı kuşkusunu, Parti'yi Devlet üstüne çıkarmakla tatmin etti. Bu yol Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan Devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Hâlâ, kolay kolay kurtulunamamış bulu-

nan «KİŞİ TAPINCI» hastalığı yayıldı. Böylece, Sovyetler Sosyalizminde yığınların insiyatifi (Teşebbüs gücü) Partinin demir disiplini çerçevesinde, liderlerin ÇELİK (Stalin) leşmesi biçiminde kendini göstermekle yetindi.

Sovyetlerde, burjuva uzmanlarını kullanma zarureti, ikinci hastalığa karmakta gecikmedi: BURJUVA AYDINLARININ KÜLTÜR İMTİYAZLIĞI!... Gerçi prensip olarak, herşey gibi, kültür de kamulaştırılmıştı, yığınlar içinde. Ama, yığınlar kültürlüleşinciye değin, «kültürlü» aydınlardan ihanete kaçmıyanlar, çeşit çeşit imtiyazlarla doyurulup, (İslâmlıkta parayla müslüman olan Müellifetül - kulûb kişileri gibi) satın alındılar ve imtiyazları ölçüsünde Üst - İnsan durumunda pöhpöhlendiler. Yüksek ücret onların, lüks konfor onların, geniş ün, parlak şeref onlarındı. Kapitalizm en ufak orijinallik gördüğü aydını, kendi atmosferine sokar sokmaz «Büyük Adam» yapmıyor muydu? Bilimde geri kalmak: Emperyalizme yenilmek; Devrimi kurban etmekti. Burjuva aydınına Kapitalizmde sağlanan üstünlük, Sovyetlerde de sağlanmalıydı. Bir şairin, bir sanatkârın, bir bilginin «Sovyet milyoneri» kesilmesi yadırganmadı.

Aydını imtiyazlandırmada, bir «Sosyal fayda mülâhazası» da öne sürülebilirdi. Kültürlülere imtiyazlar sağlamak, alt yığınlarda kültür imrenişi ve özenişi yaratabilirdi. Burjuva ilericiliği böyle olmuştu. Ama, aydınlarda da, burjuva kültürüne has, o halka yukarıdan bakış eğilimini kışkırtmaktan geri kalmıyabilirdi. «Doktor Jivagolar» ve daha niceleri uyduruk kahramanlar değillerdi. Kültür denince, akla Burjuva kültüründen başka şey gelemez miydi? Yarım yüzyıllık Sovyet kültüründe Bilim, nükleer gücü az kalsın Kapitalizme kaptırıyordu. Sanatta, kaç tane yeni Gorki yetişti? Gorki, ömründe «Alt dip» çamuruyla verem olduğu ölçüde Gorki olmuştu. O, sözcüğün özel anlamıyla bir «Aydın» mıydı? Pek söylenemez. Gorki'nin topuğuna varamıyan nice Sovyet yazarı, bir zaruret gereği kendilerine bağışlanan burjuva imtiyazları ile tavuslaştıkça, kendisini bir Gorki yerine koydu. Şiir onların, roman onların, konfor onlarındı. Burjuva aydınlarını andıran kültür imtiyazlıları öylesine şımartıldılar ki, ortaya **aydın kişi Tapıncı** diyebileceğimiz, bir kültür anomalisi, aydın urlaşması, iktidar rahatlığına kanıksamış kadrolar türedi. Kültür sanki yığınlar dışında, aydınlara has, yığınlara zıt bir olay mıydı?

Çin, İhtilâlden beri, aydın kadrolarında beliren iktidar hastalığını (iki Sovyet hastalığını) ortadan kaldırıyor. Sovyet Sosyalizminde; ya Parti cihazı **kişi tapıncı** ile bir gün kaskatı kesilirse, onu kim düzeltecekti? Stalin'in son günlerinde başa gelenler bir az böyle oldu. İngiliz tilkileri: «Neye Stalin'i sağlığında tenkit etmedin?» dedikleri vakit, Kruşçof'un «Sıkı mıydı?» karşılığını verişi Kişi Tapıncının nerelere varabileceğini anlatır. Gene Sovyet Sosyalizminde Aydın tapıncı var. Şair, Romancı, sanatkâr gibi, epeyce sade suya imtiyaz almış parlak kişiler, kültür dünyasını kendi kastlarının geçim dünyası haline getirirlerse, onları kim düzeltecekti? Binlerce himaye, teşvik altında bile, Gorkilerin bir türlü gereği denli aşılamaması bunu gösterdi.

Çin, gerek Partinin (Komünist Partisinin), gerek Devletin (Sosyalist Devletin), gerekse kültürlü «Yüksek kişilerin» (Parti - Devlet - Kültür adamlarının) yozlaşmalarına karşı: **yığınların** ve halk içinde en az kaşarlanmış, en temiz, en fedakâr, en enerjik olan gençlerin dinamizmini ve teşebbüs kabiliyetini harekete getiriyor.

Bu davranışı batılı Emperyalist bilginler anlıyamaz. Uçkur peşkir edebi-

yatçıları alaya alabilir. Sosyalistlerin bile, bıyık altından sırıtmaları mümkündür. Partiyi kim düzeltecek ? Gene Parti. Devleti kim düzeltecek ? Gene Devlet. Aydını kim düzeltecek ? Gene sayın aydın... Bu bir hayli totoloji oluyordu. Her hâlde, hayatın gerçek tepkisi olamıyordu. İnsan zaafları, kişi kayırmalarını kaçınılmaz kılıyordu.

Çin ne yapıyor ? Parti, Devlet, Ordu ve Aydınlar içinde bir kabuklaşma, yozlaşma mı belirdi ? O yozlaşmayı yığınlar düzeltebilir diyor. Partiyi, Devleti, Kültürlüyü yoktan var eden güç yığınların tutumu olmadı mı ? Memuru, aydını, askeri doruğa yükselten yığınların ta kendisidir. Parti, Devlet, Aydın sapıtırsa, çıktığı yumurtayı beğenmezse, burjuva nankörlüğüne kapılıp, kerameti kendinde bulur, kendini bulunmaz hint kumaşı sayarsa, ona karşı gelecek en tabiî güçlerin en gür kaynağı, **halk yığınları** ve nasırlaşmamış gençlik olabilir.

Çin, kapıkulu ruhlu «Devletlûları» (büyük memurlar) ve «Kültürlûları» (Aydınlar), Mao'nun koyduğu prensipler sayesinde iktidara geçer geçmez, Mao'dan yakalarını kurtarmıya özendiler. Kapıkulluğunu felsefeleştirmiş Konfüçyüs ülküsüne kaydılar. Oysa Mao, kişi olmaktan çıkmış, yeni bir devrim anlayışıydı. 1959 yılı Mao'culuğu **«Düzeltme : Revizyonizm»** hevesleri, Mao'nun yerine Liu ve Teng'in geçirilmesinden cesaret buldu. Bu. Mustafa Kemal'in hastalığında Bayar Finans - kapital hizbinin iktidarı alışına benziyordu.

Çin halkının adam ettiği bir avuç parlak yazar, suyun başını kesmiş general, Siyasî polis, hatta Kızıl Milis ve Belediye polisi gibi aydın ve kapıkulu kodamanlar, Sosyalizm demek biz demekiz, demiye başladılar. Kömünist Partisi liderleri, ekonomi sektörü ve Sendika kodamanları bu revizyonizmi sinsice destekliyorlardı. «Yaşasın Mao !» perdesi ardında, Mao'nun prensiplerini kendi küçük burjuva büyüklük deliliklerine sapıttırmak istiyorlardı. Sovyet tecrübesi onlara hiç bir ders vermemişe benziyordu. «Çingeneye Padişahlık vermişler, ilkin babasını asmış» dedikleri durumdu bu.

Sovyetlerin 21 inci Parti Kongresinde alınmış 1959 Ocak kararlarını kendilerine siper eden Çin kapıkulları, **«Kızıl Bayrak»** gazetesinin yazdığı gibi : **«Mao Tse Tung'ca güdülen Merkez Komitesini devirme amacı ile tüm revizyonist bir Program»** kotarmışlardı. Parti liderleri ve Parti yazarları, bir Komünist asilzadeliği estiriyorlardı. Oysa karşısına Parti de çıkarılsa, Mao gürültüye pabuç bırakacak insan değildi. Daha 1942 yılları : **«Yennan'da Edebiyat ve güzel sanat konuşmalarına karışmalar»** yazısında, Kalem ve Parti efendilerine yumruğunu indirmişti. Bu efendiler, **«Partili»** olmayı, kendileri için dokunulmazlık sağlıyan bir asalet rütbesi sanıyorlardı. Mao o gibilere diyordu ki :

«Bir çok Parti üyeleri, ancak teşkilât bakımından, o da tam olmıyarak, hatta ideoloji (fikir) bakımından hiç te öyle olmıyarak, Parti üyesidirler... Bizim vazifemiz onlara şöyle bağırmakdır : Sizin ardınızdan gitmek Büyük Arazi ve Emlâk sahiplerinin ve büyük Burjuvazinin ardından gitmek olur. Bu durum Partiyi öldürme tehlikesini göze almaktır !»

Fikret, Türkiye için : **«Kanun diye, kanun diye, kanun tepelendi» demişti. Çin «Kültürlû - Partilû - Devletlû»** ları da : Parti diye, Mao diye, Partiyi ve Mao'yu tepelemek istiyorlardı. Bu efendiler nasıl tenkit edileceklerdi ? Kıllarına dokundurmamak için 90 dereden bulanık sular getirip,

karşısındakileri lâf gerizinde boğmanın esnafıydılar. Onlar lâfla tenkit edilemezlerdi. Stalin usulü gizli polis tenkilleri de müzeye kaldırılmıştı. Zaruret değildi. Çin, milyara yaklaşan bereketli nüfusuna yakışır insancıl metotlarını, sapıkları tenkit alanında dahi başarıyla uyguluyor.

«Sosyalist» sözcüklerle, küçükburjuva davranışlarını haklı çıkartma demagojisi, Çin'in tanımadığı oyun değildi: **Kurtuluştan beri bir yıl, bir ay, bir gün geçti mi ki, kültür cephesinde sınıf savaşı kendini göstermemiş bulunsun?»** diyor **Jie Fangjun** (4 Mayıs 1966 günlü «Kurtuluş Ordusu» gazetesi). Bu savaş gerçek DEVRİMCİ TENKİT ile yürütülebilirdi. Devrim, kürsü sosyalizminin horoz dövüşü değil, kıyasıya YIĞINLARIN DAVRANIŞI'dır. Sapıklara karşı gösterilecek davranış: «YIĞINLARIN TENKİDİ» olabilirdi. Ve halk yığınları, onlarca yıldanberi, maddî üretim araçlarını elde etmeyi nasıl bildilerse, şimdi **«Artistik üretim araçlarını»** ele geçirmeyi de başaracaklardı. **«Sosyalist kültür alanını kaplamak işçilere, köylülere ve askerlere düşüyor»** («Çin Edebiyatı» no. 3 ,1966) idi. Kimi yanlışlar mı olurdu? Herhâlde «Kültür» göklerinde süslü tavus kuşları gibi kabaran beyciklerin kıvırdıkları yanlışlardan daha çok, daha pis ve daha kısır ve kancıkça olamazdı yığınların yanlışları. Davranışın akışıyla, denize katılan kirli ırmak gibi kendiliğinden durulurdu. Sosyalizm yığınlara inanmaktı.

İşte buna «Devletlû - Kültürlû» kapıkulları gelemiyorlardı. Gerekince ellerine kızıl kaplı Marx - Lenin deyişlerini tanık tutarak SABOTAJ yapıyorlardı. Pekinde çıkan «HALK Gazetesi» yazıyor: **«En son öylesine oldu ki, büyük işletmelerle, fabrikalar, kimi hatta çoğu Kızıl Milisler, üretimi durdurarak, tuttukları mevzileri bırakarak kaçtılar.»** 10 Ocak günü Pekin radyosu açıkladı: Mao'nun çizdiği yola içerliyen «Yetkili» lerin kışkırtmasiyle Seçuen'in başkenti Cengtu'da işçiler işi durdurdular. O yüzden, bir çok belediye polis merkezleri kapandı. Binlerce kişi tutuklandı.

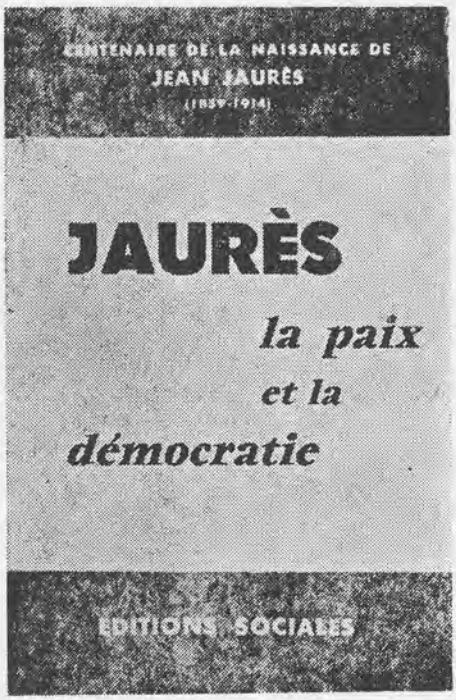
1942 yılları, Çankayşek'çi Kuomintang partisinin ihanetlerine karşı, Japon saldırısına karşı tek cephe kurulmuştu. Bu cepheye her katılanın sosyal içi kestirilemezdi. Bunlar, iktidar rahatlığına kavuşur kavuşmaz Konfüçyüs'ü Marx'la harman edip kaşarlanmış halk düşmanlıklarını «Devletlû» ve «Kültürlû» hazretlerinin maskesi altında haklı çıkarmak derdine düştüler. Bir çeyrek yüzyıl sonra Çin Millî Kurtuluş ruhunu yozlaştırabilecek olan o küçük burjuva ve burjuva kabuğunu yırtıp atmak gerekti.

Kültür İhtilâli deyince, tatlı su sosyalistleri onu bir edebiyat ve güzel sanat hevesi sandılar. Kültür ihtilâli: **EKONOMİDE** verimi baltalıyan, **Politikada** halka yukarıdan bakan, **kültürde**: küçük burjuva duygusallığının kendini beğenmiş mistisizmine sapan kapıkulluğunu **YIĞIN ateşile** yakıp yıkamaktır.

SOSYALİST, Sayı: 2 (7.2.1967), s. 3.

YALANCININ MUMU YATSIYA KADAR YANAR

Dergimizin 8 - 22. sayısında, Mihri Belli'nin işçi sınıfına burjuva milliyetçiliğini aşılama çabası içinde her yola başvurduğunu, Jean Jaures'in ünlü bir sözündeki «yurtseverlik» kavramını «milliyetçilik» şeklinde değiştirdiğini belirtmiştik (s. 270):

Mihri Belli **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin 23. sayısındaki yazısında, milliyetçi ve revizyonist görüşlerinde ısrar etiği gibi, bu **tahrifinde** de ısrar etti. Şöyle dedi : «Jaures'in bu sözü, özüne bağlı kalınmakla birlikte, biraz açıklanarak, serbestçe çevrilmiştir. Fransızca aslı şöyledir: **'Un peu de nationalisme vous éloigne de l'International, beaucoup vous y approche. Un peu d'internationalisme vous éloigne du nationalisme, beaucoup vous y approche.'»** (s. 361) Mihri Belli bu sözü nereden aldığını göstermedi, çünkü gösteremezdi.

Bu sayfada Jean Jaures'in 100. doğum yıldönümü dolayısıyla ünlü Editions Sociales yayınevinin yayınladığı **Jaures : Barış ve Demokrasi** adlı Jaures'in en ünlü yazılarını derleyen kitabın kapağının ve 14. sayfasının klişelerini bulacaksınız. Kitabın 12. sayfasında başlayan «La lutte pour la paix, inséparable de la lutte pour l'independance nationale» (Barış için savaş, millî bağımsızlık için savaştan ayrılamaz) başlıklı yazı 14. sayfada son bulmaktadır. 14. sayfanın ortalarına doğru Jaures'in ünlü sözünün aslı yer almaktadır :

«On pourrait presque dire : Un peu d'internationalisme éloigne de la patrie; beaucoup d'internationalisme y ramène. Un peu patriotisme éloigne de l'Internationale; beaucoup de patriotisme y ramène.»

Türkçesi şudur :

«Şöyle denilebilir : Enternasyonalizmin azı, vatandan uzaklaştırır; enternasyonalizmin çoğu, oraya götürür. Yurtseverliğin azı, Enternasyonal'den uzaklaştırır; yurtseverliğin çoğu, oraya götürür.»

Mihri Belli, Jean Jaures'e ait bu ünlü sözü **tahrif** etmiş, daha sonra da bu tahrifi örtbas etmek için, kendi uydurduğu sözü Fransızca olarak yeniden yazmıştır. **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin dilediği zaman tırnak («.....») açarak sözlerimizi tahrif ettiğini daha önce bir çok örneklerle açıklamıştık. Mihri Belli, bu uğraşıyı uluslararası alana da sıçratmıştır ! Galiba onun «enternasyonalizmi» de budur !

> se realisera, c'est servir la patrie elle-même. Internationale et patrie sont désormais liées. C'est dans l'Internationale que l'indépendance des nations a sa plus haute garantie, c'est dans les nations indépendantes que l'Internationale a ses organes les plus puissants et les plus nobles. On pourrait presque dire . Un peu d'internationalisme éloigne de la patrie , beaucoup d'internationalisme y ramène. Un peu de patriotisme éloigne de l'Internationale ; beaucoup de patriotisme y ramène.
>
> Pour la nation aussi, il y a un intérêt vital à ce que tout malentendu entre elle et le socialisme soit dissipé. Un pays qui ne pourrait pas compter, aux jours de crise où sa vie serait en jeu, sur le dévouement national de la

MARKSİZM-LENİNİZM - MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ BÜTÜN İNSANLIĞIN MALIDIR

Emperyalizme karşı mücadele, revizyonizme karşı mücadeleyle birlikte yürütülmedikçe, ikiyüzlülükten ibarettir.

Lenin

Bizler, uluslararası tekelci sermayenin ve yerli ortaklarının baskı ve sömürüsü altında yaşayan bir halkın çocuklarıyız. Bütün dünyada olduğu gibi yurdumuzda da, hakim sınıflar sosyalizmin halk yığınlarına ulaşmasını engellemek için her çareye başvurmuşlardır ve başvurmaktadırlar. Gericiler, halklara baskı ve sömürüden kurtuluş yolunu gösteren proleter devrimci düşüncenin yığınlar tarafından kavranarak, hayatı değiştiren maddî bir güç haline gelmesinin önüne geçmek çabası içindedirler. Tarihte sömüren sınıflar, halkların insan düşüncesinin ve bilimin bütün ilerlemelerinden yararlanmalarını daima önlemeye çalışmışlardır. Bunu baskı ve terör yoluyla yaptıkları gibi, halkları gerici ideolojilerin cenderesine hapsederek de başarmaya çabalamışlardır. Halkımızın üzerine kara bulut gibi çökertilen hakim sınıfların gerici ideolojileri yanında, sosyalizm kisvesi altında bütün oportünist ve revizyonist görüşler de bu çabaya hizmet etmiştir.. Marksizm - Leninizmin halkımız tarafından öğrenilmesine karşı en amansız saldırılar **milliyetçilik** bayrağı altında yapılmıştır. Milliyetçi düşünceyi savunanlar, Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung gibi büyük ustaların devrimci teorilerinin **Türk** damgasını veya **Türkiye** patentini taşımadıkları için reddedilmesi gerektiğini iddia etmişlerdir. Bunlara göre bizim kendi milletimize has ve Türkiye şartlarına uygun bir düşüncemiz olmalıdır ve milletimizi ilerletecek olan düşünce de budur. Marx'ı ve Sosyalizmin diğer ustalarını «yabancı markalı» olduğu iddiasıyla reddeden ve Marksizm - Leninizme yıllarca «kökü dışarda» gerekçesiyle saldıran hakim sınıflar, halkımızı uluslararası tekelci sermayenin hakimiyeti altında tutmak için her çeşit baskı ve teröre de başvurmuştur. İşbirlikçi burjuvazinin yaydığı bu gerici - milliyetçilikle, millî burjuvazi ve küçük burjuvazinin ilerici - milliyetçiliğinin ortak olduğu nokta, proletarya düşüncesinin evrenselliğini inkâr ve «ithal malı» olduğunu ileri sürerek bilimsel sosyalizme karşı mücadele etmek olmuştur. Bu mücadele farklı biçimlerde yürütülmüştür. Hakim sınıflar proletarya düşüncesine karşı doğrudan doğruya terör uygularken, sosyal demokrat, oportünist ve revizyonist akımlar da, bütün oklarını bilimsel sosyalizmin evrenselliğine ve proletarya enternasyonalizmine yönelterek bu mücadeleyi sür-

dürmüşlerdir. Sosyal demokratlara göre, bizim kemalizmimiz vardır ve bize başka teori gerekmez. Oportünizm ise, «Türkiye'ye özgü Sosyalizm» teorisini savunarak proletarya düşüncesine sinsi veya açık olarak saldırmıştır. Aydınlık Sosyalist Dergi revizyonistlerine gelince, çağımızın Marksizm - Leninizmi olan Mao Zedung düşüncesini ve proleter enternasyonalizmini reddedip, Marksizm - Leninizmin aynı zamanda «devrimci milliyetçilik» olduğunu yaymaya çalışarak, proleter devrimci mücadelemize karşı bir küçük burjuva muhalefeti yürütmektedir.

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Ortak Malıdır

Tarihimizde bütün gericiler, insanlık düşüncesindeki her yeni ilerlemeyi, her yeni buluşu «gâvur icadı» olarak karşılamışlardır. Şeyhülislamlar Fransız ihtilâlinin burjuva - demokratik fikirleri hakkında «zındıkların felsefesi» diye fetva vermişlerdi. Gutenberg'in icad ettiği matbaa, gene «gâvur icadı» olduğu için Türkiye'ye sokulmamıştı. Bütün insanlık düşüncesinin mirasçısı ve insan düşüncesindeki gelişmenin doruğu olan Marksizm - Leninizme karşı bütün milliyetçi, oportünist ve revizyonist akımların tutumu da temelde farklı değildir. Bugün Mao Zedung düşüncesinin evrenselliğini inkâr eden, Mao Zedung'u herhangi bir devrim lideri olarak göstermek isteyen revizyonistler de, Çağımızın Marksizm - Leninizmi olan Mao Zedung düşüncesi için nazikçe ve sinsice «gâvur icadı» demeye getirmektedirler ve bunun için her türlü milliyetçi düşünceye sırt dayamaktadırlar. Revizyonizmin ülkemizdeki fetvacısı olan Aydınlık - Sosyalist Dergi'nin 21. sayısındaki «Aydınlık'ın Tutumu» yazısı ve 23. sayıdaki Mihri Belli imzalı yazı başta olmak üzere bu derginin politik çizgisi budur. Bunlara göre, Türkiye'deki devrimci hareketin yönetimini **«Peking Review** yazı kuruluna bırakamayız.»(1) Mao Zedung düşüncesinin Sovyetler Birliğinde kapitalizme dönüşle ilgili tahlilleri «ciddiye alınamaz.» (2) «Pekin ağzıyla konuşamayız.» (3) Daha birçok örnekleri verilebilecek olan bu tutumun hedefi açıktır : Mao Zedung düşüncesinin evrenselliğini inkâr veya bunu başaramadıkları yerde. Mao Zedung düşüncesi üzerinde şüpheler uyandırmak, milliyetçi duyguları körükleyerek proleter enternasyonalizmini reddetmek, Marksizm - Leninizmi Mao Zedung düşüncesinden koparark ve onun bugünkü özünü, Marksizm - Leninizmin çağımızda ulaştığı en ileri aşamayı sinsice bombardıman ederek, halkımızın proleter devrimci düşünceyle silâhlanmasını engellemeye çalışmak.

İkinci Enternasyonal revizyonistleri de ayni yolu tutmuşlardı. Marx'a sadık olduklarını iddia eden revizyonistler, Marksizme Lenin'in getirdiği katkılara karşı amansız bir mücadeleye giriştiler. Lenin'in geliştirdiği Marksizmin proletarya diktatörlüğü teorisi ile proleter enternasyonalizmine saldırdılar. Parlamenter yolla sosyalizme ulaşılacağını iddia ettiler ve savaşta kendi emperyalist burjuvazilerinin arkasına takılarak devrime ve proleter enternasyonalizmine ihanet ettiler. SBKP Tarihinde bu ihanetin milliyetçi-

(1) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı : 17, s. 403.
(2) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı : 23, s. 364.
(3) İlkesiz Birlik Cephesi sözcüleri geçen ay SBF'nde yapılan tartışmalı toplantıda hep bir ağızdan Proleter Devrimci Aydınlık gibi, «Pekin ağzıyla» konuşmayacaklarını söylediler.

likteki kökü şöyle belirtilmiştir: «Oportünizmi kendi aralarında yetiştiren ve Oportünistlere ve milliyetçilere tâviz vermeye alışan bu Revizyonist partiler başka türlü davranamazlardı.» (s. 208). İkinci Enternasyonal revizyonistleri Lenin'in devrimci teorilerine saldırarak Marksizme saldırmışlar ve Avrupa proletaryasını Marksizmden koparmaya çalışmışlardı. Modern revizyonistler ise, Mao Zedung düşüncesine saldırarak, dünya halklarının devrimci mücadelesini Marksizm - Leninizmden koparmaya çalışmaktadırlar. Bunu açıkça yaptıkları gibi, «Mao Zedung devrimci bir liderdir, fakat...» diye başlayan ve daha sonra bu düşüncenin savunulmasını «Pekin ağzı» diye niteleyen konuşmalarla üstü kapalı olarak da yapmaya çalışmaktadırlar.

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesi bütün insanlığın malıdır. Proletarya, tarihin en ileri sınıfı olarak bütün insanlık düşüncesinin mirasçısıdır. Proletaryanın devrimci düşüncesi olan Diyalektik Materyalizm ve Tarihî Materyalizm, insanlığın hayatı kavramak ve açıklamakta ulaştığı en ileri düşünce düzeyidir ve gerçeğe her geçen gün daha fazla yaklaşmaktadır. Marx ve Engels Bilimsel Sosyalizmin kurucularıdır. Lenin, Bilimsel Sosyalizmi, «emperyalizm ve proletarya devrimi çağının Marksizmi» olan Leninizm aşamasına yükseltti. Büyük Ekim Devriminin insanlık tarihinde açtığı yeni çağdan sonra Stalin, Marksizm - Leninizm davasını devralarak geliştirdi ve ilerletti. Başkan Mao, Marksizm - Leninizmi «Moskova ağzı» olarak görmediği için ve Marksizm - Leninizme karşı «Bizi Pravda Gazetesinin Yazı Kurulu yönetemez» gibi bir iddiayla ortaya çıkmadığı için, Çin devrimini ve halkını zafere ulaştırdı. Mao Zedung demiştir ki, «Çin halkı her zaman için Çin devrimini, Büyük Ekim Sosyalist Devriminin bir devamı saymıştır.» (4) Lenin'den sonra bütün dünyayı sarsan değişmeleri, Çin devriminin ve bütün dünya halklarının devrimci tecrübelerini değerlendiren ve Büyük Proleter Kültür Devrimini yöneten Mao Zedung, Marksizm - Leninizmi yeni ve daha ileri bir aşamaya yükseltmiştir. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesi, emperyalizmin bütün dünyada toptan çöküşe ve sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği yaşadığımız çağın Marksizm - Leninizmidir.

Edison'un icat ettiği elektrik ampulü bugün nasıl bütün dünyada kullanılıyorsa ve Edison'un milliyetine bakılmaksızın bütün insanlığın malı haline gelmişse, insan düşüncesindeki gelişmenin doruğu olan ve durmadan yükselen Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesi de, bütün dünya halklarını kurtuluşa ve sosyalizme doğru ilerletmektedir. Mao Zedung düşüncesi, Çin veya Japon işi değildir, bütün dünya halklarının ortak malıdır. Hiçkimse, dünya halklarının ve halkımızın bu devrimci düşünceyle cihazlanmasını engelleyemez. Hiçbir güç, milliyetçilik adına ya da sosyalizm kisvesi altında, halkımızın insanlığın bu ortak düşünce mirasından yararlanmasına ve zafere ilerlemesine karşı duramaz. Hiçbir güç, halkımızın kendi sınıf mücadeleleri tarihini, geçmişteki devrimci tecrübeleri, toplumumuzun sınıf tahlilini, dostları, düşmanları ve devrimci mücadele yolunu öğrenmesini önleyemez. Bütün baskılara rağmen, proletaryanın devrimci düşüncesi bütün dünya halklarına ulaşmakta ve halklar bu bayrak altında devrim için savaşmaktadırlar. Halkımız da, bütün dünya halkları gibi Mao Zedung düşünce-

(4) Mao Zedung'un 17 Nisan 1957 tarihli konuşması.

sini kavramakta ve onu maddî bir güç haline getirerek devrim yolunda ilerlemektedir.

Modern Revizyonizme Karşı Mücadele Proletaryanın Burjuvaziye Karşı Mücadelesidir

Yurdumuzda revizyonizmin sözcülüğünü yapan Aydınlık Sosyalist Dergi, bugün bütün dünyada proleter devrimci hareketle modern revizyonistler arasındaki mücadeleyi bir fikir tartışması, «sosyalist kampta ideolojik çatışma» olarak göstermektedir. Böylece Marksizm - Leninizmle modern revizyonizm arasındaki sınıf farkı gözlerden kaçırılmakta ve birçok devrimci arkadaşın Marksizm - Leninizm tarafında saf tutması önlenmeye çalışılmaktadır.

Sovyetler Birliğinde bütün alanlarda kapitalizme dönüş meselesini kavramadan, proleter devrimcilerin bütün dünyada modern revizyonizme karşı yürüttükleri mücadeleyi anlamaya imkân yoktur. Meselenin özü burada yatmaktadır. Proletarya diktatörlüğü altında Sosyalizmin inşası meselesini sabunun buz üzerinde kayması gibi, düz ve engelsiz bir iş sanan Mihri Belli, «... sosyalist devrimini elli yıl önce başarmış bir ülkede kapitalizmin hortlamasından söz edilemez. Böyle bir iddia gülünçtür» demektedir. (5) İlkesiz Birlik Cephesinin başka bir sözcüşü de, Rusya'da rekabetçi piyasa ekonomisi mi var ki, kapitalizmden söz ediliyor diye soruyor (6).

Lenin, **kapitalizmden sınıfsız topluma geçişin** uzun ve yoğun bir sınıf mücadelesi dönemi olacağını belirtmiş ve «bu dönem sona erene kadar, sömürücüler kaçınılmaz olarak kapitalizmi geri getirmek umudunu muhafaza ederler ve bu **umut,** kapitalizmi geri getirmek **teşebbüsüne** dönüşür» demişti. Gene Lenin, «(tek bir ülkede dahi olsa) yıkılmasıyla beraber burjuvazinin direnişi on misli artar ve burjuvazinin kuvveti, yalnız uluslararası sermayenin gücünden ve burjuvazinin uluslararası bağlarının kuvvetliliği ve sıkılığından ibaret olmayıp, **âdetlerin** gücünden ve **küçük üretimin** kuvvetinden de ileri gelir. Zira küçük üretim bütün dünyada maalesef hâlâ çok, pek çok yaygındır ve bu küçük üretim, hiç durmadan, her gün, her saat, unsur olarak veya kitle çapında kapitalizmi ve burjuvaziyi yaratır.» demekte ve şu sonuca varmaktaydı: **«Bütün bu sebeplerle proletarya diktatörlüğü zorunludur.»** Ayrıca Lenin «yeni burjuvazinin» «sovyet memurları saflarında doğabileceğini» de belirtmişti. (7) Sovyet ve Çin devrimi tecrübelerinden yararlanan Mao Zedung, Lenin'in hayat tarafından doğrulanan bu görüşlerini geliştirmiş ve daha da berraklaştırmıştır. Mao Zedung'un belirttiği gibi, sosyalist toplumda, kapitalizmle sosyalizm arasındaki mücadelede «kimin, kimi» yeneceği meselesi henüz çözülmüş değildir. Burjuvaziyle proletarya arasındaki mücadele, sosyalizm döneminde en amansız biçimde devam eder. Lenin'in revizyonistlere karşı amansız bir şekilde savunduğu **proletarya diktatörlüğünün zorunluluğu** da burada yatar. Devrimle iktidarı ele geçiren proletarya yalnız ekonomik alanda kapitalizmin maddî temelini tasfiye etmekle yetinmez. İdeolojik ve kültürel alanda da kapitalizmin ve küçük üretimin bütün kalıntılarına karşı uzun süren çetin bir mücadele yürütür.

(5) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı: 23, s. 363.
(6) SBF'ndeki tartışmalı toplantı. (9 Eylül 1970).
(7) ÇKP IX. Kongresine Lin Biao'nun sunduğu Rapor.

Lenin'in ve Mao'nun bu öğretileri ve Sovyetler Birliğindeki gelişmeler karşısında, asıl **gülünç** ve acı olan, Sosyalist devrimin gerçekleştiği bir ülkede kapitalizmin yeniden hortlayabileceğini «gülünç» bir iddia olarak görmektir. Oportünizmde ve revizyonizmde ısrar, kişiyi Lenin ve Mao'nun öğretilerini «gülünç» olarak nitelemeye kadar götürmektedir. Bu sayımızda Sovyetler Birliğinde kapitalizme dönüşle ilgili iki yazı bulacaksınız. Gelecek sayımızda ekonomide ve bütün alanlarda bütün kanıtlarıyla izaha çalışacağımız bu geri dönüşü özetleyelim.

Bugün Sovyetler Birliğinde işletmeler geniş ölçüde merkezî plânlamadan bağımsız olarak ve kâr esasına göre çalışmaktadır. İşletme müdürleri üretimin miktarını, işçi ücretlerini, ve işçi sayısını serbestçe tesbit etmekte ve kârdan pay almaktadır. İşletmeler üretim araçlarını alıp - satmakta ve kiralamakta serbesttir. Bütün bu şartlar altında kârdan pay alan işletme müdürleri Lenin'in belirttiği «yeni burjuvazi»yi meydana getirmektedir. Çünkü bunlar bir sınıf olarak üretim araçlarını tasarruf ve kontrol etmektedirler ve bu bürokrat - kapitalistlerin çocukları gene bu sınıfa katılmaktadır. İşçi ücretlerini merkezî plânlamadan bağımsız tesbit eden bu bürokrat - kapitalist sınıfla işçi sınıfı arasındaki çelişme, kapitalist toplumdaki proletarya - burjuvazi çelişmesinden başka bir şey değildir. Bürokrat - kapitalistler kârdan daha fazla pay alabilmek için işçi ücretlerini daha düşük seviyede tesbit edebilmekte ve işçileri serbestçe işten çıkarabilmektedirler.

Kapitalizm, Tekelci Dönemdedir

Bir İlkesiz Birlik Cephesi sözcüsünün hayretle sorduğu, Sovyetler Birliğinde rekâbetçi piyasa ekonomisi var mı ki, sorusu üzerinde de durmamız gerekiyor. Kapitalizmin tekelci aşamaya girdiğini bilmeniz gerekir. 19. yüzyılın sonlarından beri kapitalizm, en yüksek aşaması olan emperyalizm dönemindedir ve serbest rekâbetin yerini tekeller almıştır. Kapitalizmi **belirleyen** bugün, bu tekelci niteliğidir. Büyük tekeller, hakim oldukları devlet aracıyla ortak işlerini görmekte, kendi ülkeleri ve sömürdükleri ülkeler halkları üzerindeki sömürü ve baskı rejimini sürdürmeye çabalamaktadırlar. 17 ve 18. yüzyılların rekâbetçi kapitalizmi artık dünyanın hiçbir yerinde kalmamıştır. Bugün başta ABD olmak üzere bütün kapitalist ülkelere **tekelci devlet kapitalizmi** hakimdir. Bu emperyalist ülkeler, **sömürdükleri ülkelerde de** tekellerin ve finans kapital çetelerinin doğmasına yol açmaktadır.

Stalin'den sonra proletarya iktidarının yıkılması sonucu bugün Sovyetler Birliği de tekelci devlet kapitalizminin hakim olduğu bir ülke haline gelmiştir ve bu yolda mesafe almaya devam etmektedir. Bu gelişme iddia edildiği gibi, «bir 'revizyonist' grubun kaşla göz arasında başa geçmesiyle hemen» olmuş (8) değildir. Sovyetler Birliğinde sosyalizmin inşasındaki eksiklerin yarattığı zeminde güçlenen bürokratlar, Stalin'in ölümünden sonra iktidarı ele geçirerek proletarya diktatörlüğünü tasfiye etmişlerdir. Bunu, bugün dünya sosyalizminin tecrübeleri ışığında ve bugünkü düşünce düzeyi ile kavrayabiliyoruz. Proletarya diktatörlüğü altında bütün topluma ait olan üretim araçlarının mülkiyeti, revizyonist bir kliğin iktidarı ele geçir-

(8) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı: 23, s. 364.

mesiyle, bürokrasinin tasarruf ve kontroluna geçmekte ve proletarya diktatörlüğünün merkezî plânlamasına bağlı devlet işletmeleri bürokrat - kapitalist sınıfın kontrol ettiği **tekellere** dönüşmektedir. Proletarya diktatörlüğü varolduğu sürece, kollektif mülkiyete geçişi temsil eden **grup mülkiyeti** (örneğin kolhozlar) ise, proletarya diktatörlüğünün tasfiyesinden sonra, bürakrat - kapitalistlerin özel mülküne dönüşmektedir.

Bütün bunlar göstermektedir ki, Lenin'in sosyalizmin inşası için **zorunlu** gördüğü **proletarya diktatörlüğü** tahrip edilip, iktidar revizyonist bir kliğin eline geçti mi, sosyalizm hızla tasfiye edilebilmekte ve **tekelci devlet kapitalizmi** hakim kılınabilmektedir. Bu şekilde ortaya çıkan tekelci - bürokrat burjuvaziyle emperyalist ülkelerin tekelci burjuvazileri arasındaki çelişme dünyadaki temel çelişmelerden biridir. Bununla beraber bütün dünyadaki tekeller aynı zamanda birbiriyle iç içe geçmekte ve karmaşık bağlar kurmaktadır. Bunun bir sonucu olarak bugün uluslararası sermaye Sovyetler Birliğinde ve Doğu Avrupa ülkelerinde yatırımlara girişmekte ve yeni fabrikalar açmaktadır. Bu ülkelere gidenler Coca Cola v.s. gibi emperyalist sermayenin ne kadar geniş yatırımlara giriştiğini görebilirler. Sovyetler Birliğindeki yabancı sermaye yatırımlarını tekelci sermayenin kontrol ettiği **Milliyet** gazetesinin ekonomi sayfasından dahi izleyebiliriz. En son olarak Sovyetler Birliğinde İtalyan sermayesinin kurduğu Fiat otomobil fabrikasına meşhur İtalyan oportünisti Togliatti'nin adı verilmiştir.

Kapitalizmin geri getirilişi olayı da, dünyadaki bütün olaylar gibi bir süreçtir. Büyük Ekim devriminin, Lenin ve Stalin'in yönetimi altındaki proletarya iktidarının kazançları bu geri dönüşe direnmektedir. Marksizm - Leninizmin yaşayan özü olan Mao Zedung Düşüncesinin yasaklanmasına rağmen, Sovyetler Birliği proletaryası ile yeni burjuvazi arasındaki çelişmenin keskinleşmesi mücadelelere yol açacaktır. Proleter enternasyonalizmi, bütün ülkelerin Marksist - Leninistlerine Sovyet proletaryasını destekleme görevini yükler.

İdeolojik Mücadele Gerçeğe Dayanmalıdır

Bütün bu gerçekler karşısında Sovyetler Birliğinde kapitalizmin geri getirildiğini kabul eden bazı arkadaşlar şu hatalı görüşü ileri sürmektedirler: Her şeye rağmen biz Sovyetler Birliğinin artık sosyalist bir ülke olmadığını söylememeliyiz, aksi halde zayıf düşeriz ve ideolojik mücadelede bu durumu nasıl açıklarız.

Asıl devrimci mücadelemizi ve bütün dünya halklarını zayıf düşüren hiç şüphesiz gerçeklere yüz çevirmektir. Hesaba katmadığımız, bütün devrimci kadrolara ve halkımıza kavratmadığımız gerçek, .eninde sonunda mücadelemizin bir noktasında karşımıza çıkar ve asıl o zaman hazırlıksız ve zayıf düşmüş oluruz. Asıl o zaman, proleter devrimci kadroların ve halkımızın bilinci gerçekleri kavramakta yetersiz kalır ve oportünizmi, revizyonizmi, her türlü gerici düşünceyi kuvvetlendirmiş oluruz. Dünya halklarının tecrübesi bunu doğrulamaktadır. Filistin ve Arap halklarının kahramanca devam ettirdikleri mücadeleden dersler çıkarmalıyız. Sovyet modern revizyonistlerinin Filistin İhtilâlinde Amerikan emperyalistleriyle birlikte gerici Ürdün Hükûmetini ve Kral Hüseyin'i desteklediklerini, Irak ve Suriye üzerinde baskı yaparak Filistin Kurtuluş Örgütlerini Arap Halklarının desteğin-

den yoksun bırakmaya çalıştıklarını ve bunda etkili olduklarını unutmamalıyız.

Modern Revizyonizm Niçin ve Kimlere Yardım Ediyor

Bütün bunlar bize Sovyet «yardımı»nın ne kadar sahte ve aldatıcı olduğunu göstermektedir. Sovyetler Birliğindeki tekelci bürokrat - burjuvazi, bu sözde «yardım» larla, birçok ülkeyi avucu içine almak ve kendi emperyalist ve karşı - devrimci politikasını kabul ettirmek amacını gütmektedir. Kalb krizinden ölen Nâsır'ın düştüğü durum budur. Kurtuluş savaşından vazgeçmeyi ve emperyalizme köleliği öneren Rogers plânının Arap halklarına zorla kabul ettirilme teşebbüsü buna dayanmaktadır. Gene modern revizyonistler, Vietnam halkını Amerikan emperyalizmini Vietnam toprağından atma mücadelesinden vazgeçmeye, barış yaparak emperyalizme boyun eğmeye zorlamaktadırlar.

Sovyetler Birliği bugün hangi iktidarlara ve sınıflara yardım etmektedir ?

Sovyet modern revizyonistleri, Endonezya'daki Suharto - Nasutyon faşist askerî kliğine, Endonezya halkını ve Marksistleri yoketmekte kullandığı silâhları vermişlerdir. Sovyet yöneticileri, Kasım 1966'da Faşist Endonezya yönetiminin 1,2 Milyar Doları bulan borcunun ödenmesini erteliyerek faşist iktidara ikinci bir yardımda bulunmuştur. Bilindiği gibi bu kredi esas itibariyle Endonezya halkını yoketmekte kullanılan silâh ve cephaneyi satın almada kullanılmıştı. Faşist iktidarın askeri personeli SSCB'de askeri eğitim görmektedir ve SSCB faşist kuvvetlerin eğitimi için Endonezya'ya askeri uzmanlar yollamaktadır. Bu yardım ve desteği Sovyet İzvestiya Gazetesi de kabul etmektedir. Endonezya Cumhuriyetinin 22. yıldönümünü kutlayan bir yazıda, Suharto - Nasutyon'un başını çektiği Endonezya faşist askeri rejiminin Sovyet modern revizyonistlerinin «her zaman destek ve sempatisine» sahip olduğu belirtilmiştir. Bu rejime övgüler düzen İzvestiya, Endonezya halkının kitleler halinde öldürürlmesinden hiç söz etmemektedir. Modern revizyonist Silâhlı Kuvvetler Başkanı Greçko, Nasutyon'a şöyle demektedir: «SSCB silahlı kuvvetleri ile Endonezya silahlı kuvvetleri arasındaki iyi ilişkiler genellikle sürdürülebilir ve daha fazla geliştirilebilir.» Pravda ise, Mart 1968'de Endonezya halkının kasabı Suharto'yu «milli kahraman» ve «parlak bir önder» olarak ilân etmektedir. Ve bütün bunlara uygun olarak Endonezya faşist hükûmeti ile SSCB arasındaki ticaret ve iktisadi ilişkiler gelişmektedir (9).

Endonezya örneği tek değildir. Proletarya önderliğinde köylülerin silahlı mücadele verdiği ve devrimci ateşin bütün ülke çapında hızla tutuştuğu Hindistan'daki gerici iktidar Sovyetler Birliğinden yardım görmektedir. Sovyet Modern revizyonist kliği Hindistan gerici iktidarına yardım ederken, Hindistan'daki modern revizyonist partiler de, Marksist - Leninist Parti önderliğinde silaha sarılan ve Srikakulam'da devrimci iktidarını kuran Hindistan halkına karşı gerici iktidarla birleşmekte ve reformist fikirler yaymaya çalışmaktadır. Mihri Belli'nin devrimci bir tutum gibi gös-

(9) Endonezya konusundaki bütün bu bilgiler ve etraflı tahlil için bkz. Markuzi, The Soviet Modern Revisionists are the Sworn Enemies of the Indonesian People, Liberation, Aralık 1969..

termeye çalıştığı ve Çaru Mazumdar'ın önderliğindeki Marksist - Leninist Partinin de katıldığını iddia ettiği toprak işgalleri **Hindistan şartlarında** reformcu bir tutumu temsil etmektedir. Köylülerin yüksek toprak özlemiyle katıldığı ve birçok bölgede devrimci iktidarı kurmuş bulunan silâhlı mücadeleyi baltalamak isteyen reformist partiler, siyasî iktidar hedefi gütmeyen toprak işgallerini teşvik ederek kitleleri silaha sarılmaktan alıkoymaya çalışmaktadır. Modern revizyonistler, bir yandan **Hindistan'ın bugünkü şartları içinde** reformist bir tutumu desteklemekte ve parlamentarizme kaynaşmakta, öte yandan da Hindistan gerici hükûmetine yardım ederek silahlı mücadelenin bastırılması çabalarına hizmet etmektedir.

Burma'nın faşist askeri diktatörü Ne - vin'in desteklenmesi, İran halkı üzerinde görülmedik bir faşist terör yaratan İran Şahına yardım edilmesi ve Kamboçya'daki ABD emperyalizminin uşağı Lon Nol - Sirik Matak kliğinin tanınarak, Kamboçya Devrim Hükûmetinin tanınmaması Sovyetler Birliğinin modern revizyonist kliğinin yardımlarının niteliğini ortaya koymaktadır.

Her olaya sınıf açısından bakmalıyız. Sovyet «yardımı» na da sınıf açısından bakmalıyız. Bu yardımın Sovyetler Birliğindeki tekelci - bürokrat burjuvazinin menfaatlerine sıkı sıkıya bağlı olduğunu unutmamalıyız. Gene bilmeliyiz ki, bu tekelci - bürokrat burjuvazinin menfaatleri Amerikan emperyalizmiyle çelişmekle beraber, sosyalizmle ve dünya halklarının kurtuluşuyla da çelişmektedir. Sovyet «yardımı» meselesini bu çelişmeli niteliğiyle kavrayamıyan ve bu yardımın Sovyetler Birliğindeki yeni burjuvazinin emellerine hizmet ettiğini göremeyen her tutum, halkının devrimci mücadelesine zararlıdır. Modern revizyonizmin «yardım» ve «desteğine» bel bağlayan her tutum, **eğer devrimci mücadele içinde bundan vazgeçmezse,** eninde sonunda bu yardımın gerici karakterinin gerektirdiği sınıf niteliğini kazanacak, proletaryanın ve halkın davasına sırt çevirecek, Endonezya'nın, Hindistan'ın ve İran'ın gerici iktidarlarının sınıf niteliğine kayacaktır.

Emperyalizm Bütün Dünyada Toptan Çöküşe Sosyalizm Bütün Dünyada Zafere İlerlemektedir.

Proleter devrimcilerinin ilkesi, kendi halkının gücüne güvenmek ve Sosyalist ülkelerin, dünya proletaryasının ve bütün dünya halklarının desteğini almaktır. Sosyalist ülkelerin, dünya proletaryasının ve dünya halklarının desteği devrimimizin ülkemiz dışındaki **yedek** güçleridir. Bütün dünya halkları ve bu arada modern revizyonizme karşı mücadele eden Sovyet halkı da devrimimizi destekleyecektir. Proleter enternasyonalizmiyle halkımızın kurtuluşu arasındaki kopmaz bağ da buradadır. Ve bu bağ bize bütün dünya halklarının kurtuluşu ve sosyalizm için devrimci görevler de yükler. Bu görevlerden biri de modern revizyonizmle amansız mücadeledir. Türkiye'de proleter devrimci düşünceyi savunanlara ve bunun gereği olarak modern revizyonizme karşı mücadele edenlere «Sovyetler Birliğine karşı savaş mı açıyorsunuz?» diye soruyorlar. Hayır, biz böyle bir savaş açmıyoruz. Marksizm - Leninizmin safında yer alıyoruz. Dünya halklarının kurtuluş davasının ve proleter enternasyonalizminin safında yer alıyoruz. Bu safların bize verdiği şerefli görevi yerine getiriyoruz ve «proleter tavrını» alıyoruz.

Halkımızın nüfusunun «büyük» devletler yanında az olmasına ve proleter devrimci mücadelemizin henüz güçlenmekte oluşuna bakarak bazıları, proleter devrimci hareketimizin «boyundan büyük» işlere giriştiğini söylüyor. Bunlar bütün dünyada proleter sosyalizminin zaferine ve halkımıza güvenmeyenlerdir. Mao Zedung bize öğretiyor ki: Emperyalizm **bütün dünyada** toptan çöküşe ve sosyalizm **bütün dünyada** zafere ilerlemektedir Mao'nun bütün dünya halklarına ışık tutan ve cesaret veren bu sözü boşuna değildir. Başta yiğit Vietnam halkı olmak üzere Hindiçini halklarının, Arap ve Filistin halklarının, Hindistan, Endonezya ve Filipinler halklarının, Asya, Afrika ve Lâtin Amerika'da silahlı mücadele veren ve emperyalizme karşı savaşan halkların devrimci mücadelesi her geçen gün yeni zaferler kazanmakta ve bu sözü doğrulamaktadır. Öte yandan emperyalist devletler arasındaki çelişmeler, her gün daha da keskinleşmekte ve çöküşlerini yaklaştırmaktadır. Sosyalizmin inşası yolunda ilerleyen ülkeler her gün yeni başarılar kazanmaktadır.

Halkımızın devrimci mücadelesi de güçlenmektedir. İşçi köylü yığınları mücadele bayrağını kaldırmışlardır. Devrimci gençliğin mücadelesi bir sıçrama yaparak yeni bir aşamaya girmenin eşiğindedir. Öğretmeniyle, yurtsever aydın ve subayı, esnaf ve zenaatkârı ve sömürülen bütün yığınlarıyla halkımız gün geçmiyor ki, yeni bir mücadeleye atılmasın. Ülkemizde bütün oportünist ve revizyonist akımlar toptan çökmekte, devrimci kadrolar ve halkımız Proleter Devrimci saflarda toplanmaktadır. Oportünist TİP yöneticilerinin gerçek yüzleri iyice açığa çıkmıştır. İlkesiz Birlik Cephesinin sağ teslimiyetçi tutumundan başlayarak, milliyetçi, revizyonist ve örgüt yıkıcısı bireyci tutumu açığa çıkmıştır. Buna karşılık yanlış fikirlerin etkisi altında kalmış olan bütün sosyalist kadrolar, hepimiz Mao Zedung Düşüncesini öğreniyoruz ve bilimsel sosyalizmi ülkemiz pratiğiyle birleştirmek yolunda güçlü ve yaratıcı, daha yüksek düzeyde, yeni bir atılıma girişmenin buhranını yaşıyoruz. Bu devrimci bir buhrandır ve bütün devrimci arkadaşlar bugün hangi gruba bağlı olurlarsa olsunlar, omuz omuza vererek devrimci yanlarının hatalı yanlarını yenmesi için mücadeleye girişmektedirler ve daha da girişeceklerdir. Devrimci örgütlenme ihtiyacı devrimci kadroları sarmıştır ve bunun önüne geçmek isteyen her çabayı yenecek güçtedir. Halkların kurtuluş ateşi bütün Orta Doğu'yu sarmaktadır.

İşte bütün bu gelişmeler, halkımızın devrimci mücadelesinin de zafere ilerlediğini göstermekte ve Mao Zedung'un bütün Dünya için söylediğinin Türkiye için de doğruluğunu ortaya koymaktadır. Sosyalizmin bütün dünya çapında gösterdiği hızla ilerleme, «Bugün dünyada hiçbir yerde saf Pekinci çizgiyi izleyen önemli bir devrim hareketi yoktur.» (10) diyenleri her geçen gün yalanlamaktadır ve yalanlayacaktır. Proleter devrimci düşüncenin yayılmasından korkanlar ve yayılmamasında menfaat bulanlar, bu yazarın umduğunun aksine çok fazla dayanamayacaklardır. Nerede bir devrimci mücadele varsa, orada halklar Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesinin yenilmez silahına sarılmaktadır. Arkadaşlar bu gerçeği Proleter Devrimci Aydınlık Dergisinin çıkan sayılarından izleyebilirler ve bu konu ayrı bir yazı olarak ta ele alınacaktır.

---

(10) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı: 23, s. 368.

Devrimci Bilinç, Yanlışlarla Mücadele İçinde Sağlamlaşır

Devrim, halkların uzun ve çetin mücadelelerinin eseridir. Modern revizyonizmin halkların kurtuluşuna karşı olması bazı arkadaşların cesaretini kırmaktadır. Bu arkadaşlar, Sovyetler Birliğinde kapitalizmin geri getirildiğini gizlemekle, gerçeği ortadan kaldıracaklarını ve devrimin kolaylaşacağını sanmaktadırlar. Bir kısım arkadaşlar da, modern revizyonizmin ve Sovyetler Birliğinde burjuvazinin iktidara gelişinin ktlelere anlatılmaması gerektiğini samimiyetle savunmaktadırlar. Bu konu üzerinde durmalıyız. Devrimi gerçekleştirmek için mücadele ediyoruz ve devrimin ancak halk yığınlarını bilinçlendirmek ve örgütlendirmekle zafere ulaşacağını biliyoruz. Çok sık sözünü ettiğimiz siyasî bilinç nedir? Yaşadağımız dünya, toplumumuz ve halkımızın kurtuluşu konusunda doğru düşünceleri ve bu düşüncelerin bize emrettiği mücadele görevini kavramaktır. Proleter devrimcileri, gerçekleri eksiksiz olarak anlatmakla görevlidirler. Bütün halk yığınlarına sosyalizmin propagandasını yapmak, gerçekleri ve devrim yolunu eksiksiz olarak anlatmakla mümkündür. Aksi halde halkın bilincini sağlamlaştırmamış ve devrimin halk yığınlarının eseri olduğu gerçeğini kavramamış oluruz. İşçi ve köylü yığınlarının Sovyetler Birliğinde kapitalizme dönüşü kavrayamayacağı iddiası emekçi yığınlarını küçümseyen aydın tavrının eseridir.

Emekçi yığınlarına en çapraşık konuları dahi, proleter devrimci düşüncenin bugün ulaştığı en yüksek düzeyin ışığında anlatmalıyız. Aksi halde Marksizm - Leninizmi dünyayı değiştiren devrimci bir teori olarak değil, bir süs ve aydın gevezeliği olarak görmüş oluruz. Revizyonizm, oportünizm ve bütün hatalı tutumlar işçi ve köylü yığınlarına anlatılmalıdır. Doğrular, yanlışlarla mücadele ederek öğretilir. Yanlış kavranmadan doğrular da kavranamaz. Doğru ve yanlış, çelişmeli bir bütün meydana getirir ve gerçeği ancak olumlu ve olumsuz yanlarıyla kavrayabiliriz. Büyük devrimci ustaların bütün önemli eserlerinin yanlışları göstererek ve yanlışlarla mücadele ederek doğru devrimci düşünceleri öğrettiğini hatırdan çıkarmamalıyız. Bu eserlerin hepsi doğru devrimci düşünceleri maddî bir güç haline getirecek emekçi yığınları için yazılmıştı. Bunu hepimiz örnek almalıyız ve oportünizmi, revizyonizmi, halkların kurtuluşunun önüne çıkan her engeli bütün açıklığıyla halk yığınlarına kavratmalıyız ve bunu mutlaka devrimci eylem içinde yapmalıyız. Bu zor bir iştir, fakat tek devrimci tutum budur.

Coğrafya Teorisini Yıkalım

Marksizm - Leninizmin evrenselliğine ve yurdumuzda geçerliğine yönelen başka bir saldırı üzerinde de durmalıyız. Bazıları ülkemizin dünya coğrafyası içindeki yerini, modern revizyonizmle uzlaşmanın gerekçesi olarak göstermektedirler. Bunlara göre, Sovyetler Birliği Türkiye'nin yakın komşusudur; Çin ise uzaktır. Bu sebeple modern revizyonizme karşı çıkmak yanlış olur. Ülkemizin coğrafi konumunu tayin edici etken kabul den bu görüşü İlkesiz Birlik Cephesinin bir sözcüsü, daha açık ifade etmiştir. SBF'nde yapılan tartışmalı toplantıda ifade edilen bu görüşe göre, Çaru Mazumdar'ın Mao Zedung Düşüncesini savunması doğrudur, çünkü Hindistan Çin'in komşusudur ve Hindistan köylüsüne Çin'in sağladığı radyo istasyonlarından hitap etme imkânı vardır. Türkiye'de ise durum farklıdır.

Yukarda kısaca özetlediğimiz ve Marksizmin yerine yeni bir **Coğrafya teorisi** koymak isteyen bu görüş, olsa olsa burjuva düşüncesinin eseridir. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi evrenseldir ve dünyanın her yeri için geçerlidir. Bir ülkenin coğrafyası ve bulunduğu yer önemlidir, fakat **tayin edici** değildir. Devrimci mücadelemizin ilkelerini tayin eden, üretim ilişkileri ve sınıf yapısıdır. Coğrafi sebeplerle, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin bütün dünyayı açıklayan tahlillerini ve bu tahlilin ayrılmaz bir parçası olan Sovyetler Birliğinde proletarya diktatörlüğünün tasfiyesi ve kapitalizmin geri getirilişi gerçeğini inkâr edemeyiz. Bilimsel sosyalizmin yaşayan özünün savunulmasını, radyo imkânı sağlanmasına bağlamak, proletaryanın tutumu değildir. Emperyalizme karşı mücadeleyle birlikte yürütmekle görevli olduğumuz revizyonizme karşı mücadeleyi, komşuluk gerekçesiyle durduramayız. Meselenin özüyle ilgili olmamakla beraber bir bilgi noksanı üzerinde de duralım. Devrimci radyolar bugün yalnız Hindistan köylülerine değil, bütün dünya halklarına hitap etmektedir. Pekin radyosunun Türkçe yayınları olduğunu bir kaç yıl önce devrimci bir köylüden öğrenmiştik. Her gün saat 18 ve 19.30'da, kısa dalga 41 metre civarından yapılan yayınları ilk defa bir köylü arkadaşın radyosundan dinlemiştik. Bu arkadaş bize, Moskova Radyosunun ve «düşmanın ne dediğini öğrenmek için» Amerika'nın Sesi radyosunun Türkçe yayınlarını da dinlediğini söylemişti ve ilâve etmişti: «Moskova devrimci değil. Devrimci bir ses istiyorsanız Mao Zedung'un sesini dinleyin» demişti. İşbirlikçi iktidarın en yüksek dışişleri memuru olan Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Orhan Eralp'in geçenlerde Moskova dönüşü söyledikleri de, bu devrimci köylü arkadaşın sözlerini doğrulamaktadır. Orhan Eralp, Sovyet yöneticileriyle görüştüklerini ve dünya meseleriyle ilgili olarak hemen hemen «yakın» ya da «benzer» görüşlere sahip olduklarını belirtmiştir. Bu sözleri Sovyet Büyükelçiliği Haber Bülteninden okumaktayız. (No: 208, 11.9.1970) Bu bültenler geniş ölçüde Türkiye'deki burjuvaziye hitap etmekte ve onun dostluğunu kazanmayı hedef almaktadır. SSCB yöneticileri, sömürülen ülkelerin hakim sınıflarıyla ve iktidarlarıyla yakınlık kurmaya son derece dikkat etmekte, iktisadî yardımlarla gerici sınıfları ve gerici iktidarları desteklemektedir. Artık Türkiye'deki gerici iktidarla iktisadî işbirliğini Büyükelçilikteki iktisadî memurlarla yürütemiyen Sovyetler Birliği, Ankara'da Amerikan «Yardım» Teşkilâtı (AID) gibi büyük bir Sovyet «Yardım» Teşkilâtı binası inşa ettirmektedir. Sovyetlerin Türkiye'de girıştiği ve girişmekte olduğu yatırımlar, işbirlikçi burjuvazinin yararınadır. Bu yatırımlar, iktidarı ellerinde bulunduran ve Türkiye ekonomisini kendi sınıf ihtiyaçları, yani sömürüleri yönünde düzenleyen işbirlikçi burjuvaziye yapılmaktadır. Bu konuda Süleyman Demirel hükûmetiyle Sovyet Hükûmetinin anlaşmasını ve işbirliğini hızla geliştirmelerini başka türlü izah edemeyiz. Herhalde işbirlikçi burjuvaziden, sömürülen emekçi sınıflar yararına bir iktisadî politika bekleyemeyiz. İşbirlikçi iktidarla Sovyetler Birliği arasındaki hızla gelişen iktisadî işbirliğinin politik alandaki etkilerini izlemeliyiz. Türkiye'de işbirlikçi burjuvazinin temsilcileri uzun bir süreden beri Sovyet - Amerikan yakınlaşmasından aşırı bir memnuniyet duymakta ve Sovyetler Birliğine karşı çok dikkatli bir dil kullanmaktadır. Bu gelişmeyi en iyi bir şekilde tekelci sermayenin sesi **Milliyet** gazetesinden ve Abdi İpekçi'nin yazılarında izleyebiliriz. Sovyetler Birliğine karşı İnönü'nün ve Ortanın Solu'nun politikası da an-

lamlıdır. 1945'den sonra izlenen politikayı hatırlarsak, bu politikayı Millî Kurtuluş Savaşı yıllarının politikasının izleriyle açıklayamayız. Ayrıca unutmayalım ki, Kurtuluş Savaşımız yıllarında, Sovyetler Birliğinde Lenin'in önderi olduğu proletarya iktidardaydı, bugün ise revizyonistliğin yönettiği tekelci bürokrat - kapitalist sınıf iktidardadır. Burjuvazinin temsilcisi olan CHP, Türkiye burjuvazisiyle Sovyet yöneticileri arasındaki yakınlaşmanın getireceği gelişmeleri daha iyi kavramıştır ve politikalarını buna göre ayarlamakta AP'den daha ustadır. Bu ustalık parlamenter rejim sürdüğü takdirde CHP'yi geleceğin burjuva iktidarı yapabilir.

Sovyetler Birliği ile ilişkiler yönünden Türkiye'deki radikal küçük burjuvazinin tutumu da ilginçtir. Bunların temsilcisi olan **Devrim** Dergisi, Sovyet yazarlarının oportünist ve revizyonist görüşlerini küçük burjuvazi içinde sürekli olarak yaymaya ve Sovyetler Birliğini (Sovyet halkını değil) devrimci ve iyi göstermeye özel dikkat göstermektedir. Türkiye'deki işçi köylü yığınlarının mücadelesini ve proleter devrimci mücadeleyi okuyucularına duyurmak gereğini pek duymayan bu dergi, Sovyet modern revizyonistlerinin emrindeki sahte «Komünist» Partisi liderinin görüşlerini «Türkiye'de Devrimci Eylem» başlığı altında, manşette vermektedir. (Sayı : 45) **Devrim** dergisi, proleter devrimci mücadelemizin **İşçi - Köylü** gazetesinde çıkan yığın hareketlerini temsil eden resmi, işçi köylü yığınlarıyla hiç bir bağı olmayan sahte TKP liderlerinin yazısında değil, işçi köylü yığınlarının mücadelesiyle ilgili olarak vermeliydi. **Devrim** dergisinin bir çok örneklerle açıklanabilecek olan bu tutumunun bir anlamı vardır. Küçük burjuvazinin radikal kanadı, dış politikada ABD emperyalizmiyle daha mesafeli ilişkiler düşünürken, Sovyetler Birliğiyle daha iyi ilişkiler kurmayı hesap etmektedir. Türkiye'de finans kapitalin ve burjuvazinin diğer kesimlerinin, Süleyman Demirel dahil çeşitli temsilcilerine hakim olan bu eğilim, küçük burjuvazide kendini en radikal biçimde göstermektedir. **Sovyet modern revizyonizminin proletarya önderliği olmaksızın radikal aydınlar önderliğinde kapitalist olmayan yoldan sosyalizme geçilebileceği aldatmacası,** radikal küçük burjuvazinin bu tutumuyla birleşmektedir. ABD emperyalizmine karşı mücadelede **halkı örgütlemeyi** esas almayan, halkının devrimci gücüne güvenmeyen bütün akımların düşeceği durum budur. Bunlar, emperyalizme karşı halk savaşını kabul etmedikleri veya yalnız sözde kabul ettikleri için, emperyalizme karşı kesin ve tutarlı bir tavır alamazlar. Olsa olsa ABD emperyalizmiyle daha mesafeli ilişkileri savunabilirler. Bu mesafeli ilişkileri gerçekleştirebilmek için de, zorunlu olarak kendi halklarının gücü dışında iktisadî ve siyasî destekleri esas alırlar. Bunların mücadelesi sonunda işçi ve köylü yığınları iktidara gelmez. Böyle olduğu içindir ki bunlar, hakim sınıfların baskı ve sömürü mekanizması parçalanarak iktidarın kazanılmasını amaç edinmezler. Bu mekanizma içinde yollar bularak ve hakim sınıfları devirmeden, neticede onlarla uzlaşarak iktidara gelmeyi düşünürler. Bu sebeple, bunlar için, proletarya önderliğinde **yeni demokratik** (millî demokratik) tipte bir iktidar ve kesintisiz olarak sosyalizme geçiş söz konusu değildir. Bilimsel sosyalizmin devlet, ordu, millî mesele, proletarya diktatörlüğü, parlemantarizm vb. konulardaki temel teorik esasları da buna bağlı olarak söz konusu değildir. Bunlar ya TİP yöneticileri gibi parlemantarizmle kaynaşırlar, ya da radikal aydınların ileri atılışlarıyla devrimin gerçekleşeceği aldatmacasını yayarlar. Görüldüğü gibi **Devrim** dergisinin ve küçük

burjuva akımlarının tutumlarını ve bunun **modern revizyonizmle sıkı bağını** özetlerken **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin ve Mihri Belli'nin görüşlerini de kendiliğinden anlatmış bulunuyoruz. Bütün küçük burjuva akımlarının görüşlerinin ve tutumlarının Sıkı Yönetim, Ordu ve Kürt Meselesi karşısında nasıl aynı kapıya çıktığını gördük. Halkımızın sınıf mücadelesinin pratiği, önümüzdeki gelişme içinde bunu daha da açığa çıkaracaktır. Bu sebeple Lenin'in **Devlet** broşürünü, **Devlet ve İhtilâl** kitabını iyi kavramalıyız: Mao Zedung'un proletarya diktatörlüğü ve sosyalizmin inşası, proleter kültür devrimi ve Sovyetler Birliğinde kapitalizmin geri getirilişi ile ilgili düşüncelerini iyi öğrenmeliyiz. Bütün bu fikirler bir bütün meydana getirirler. Revizyonistler ve oportünistler kendilerini gizleyebilmek için hiçbir zaman bu bütüne saldırmazlar, bir kısmını kabul eder gibi görünüp, devrimci teorinin en can alıcı noktasına oklarını yollayarak teorinin bütününü yıkmaya çalışırlar. Ama bu gayretleri proletaryanın ve dünya halklarının devrimci fırtınası karşısında dağılmaya mahkûmdur. Lenin'in proletarya diktatörlüğü teorisine hücum eden İkinci Enternasyonal revizyonistlerinin sonu böyle olmuştu. Aynı can alıcı noktaya aynı saldırıyı tazeleyen modern revizyonistlerin sonu da halkların mücadelesi karşısında aynı olacaktır.

Burjuva Milliyetçiliğiyle Her Zaman Mücadele Edeceğiz

Bütün bu revizyonist tutumların burjuva milliyetçiliğiyle de kopmaz ilişkileri vardır. Pratiğe de yansıyan bu tutumu ilk önce, en son teorik açıklamalarıyla ele alalım. Mihri Belli **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin 23. sayısında «Devrimci Milliyetçilik ile Proleter Enternasyonalizmi Birbirini Tamamlar» başlıklı yazıda, çağımızda sosyalistlikle milliyetçiliğin aynı şey olduğunu ispatlamaya çalışmaktadır. Yazara göre:

«Kısaca, gerçek ulusçu, ulus meselesini bilimsel sosyalizm ışığında koyabilen...» dir (s. 358).

«Çağımızın gerçek millicileri, proleter devrimcileridir» (s. 359).

«Ve sosyalizm ile ulusçuluk arasında bir çelişki olamayacağına göre...» (s. 357).

Hemen belirtelim ki, milliyetçilikle sosyalizm çelişir. «Dünyadaki her farklılıkta bir çelişme vardır» (11). Çelişmenin diyalektik materyalist anlamını koyduktan sonra, özel olarak sosyalizmle milliyetçilik arasındaki çelişmeyi ele alalım. Sosyalizm, **tarihin bir döneminde** ortaya çıkan milleti ve bunun getirdiği sınıf farklarını ve dünya halklarının milletlere bölünmesini de ortadan kaldırmaya yönelir. Bununla beraber sosyalistler, uluslaşmayı engelleyen emperyalist ve feodal baskılara karşı, tarihin ilerlemesi bakımından ve sosyalizme ulaşmak için mücadele ederler. Bu mücadele, bütün insanlığı kaynaştıracak ve milleti ortadan kaldıracak sosyalizmin nihaî hedefiyle birlikte ve diyalektik ilişki içinde ele alınmalıdır. Sosyalistler, sömürülen bir ülkede millet üzerindeki her türlü emperyalist ve feodal baskıyla mücadele ederken, bunu milliyetçi düşünceye karşı mücadele ile beraber yürütürler. Amaçlarının sosyalizmin önündeki engellerin kalkması olduğunu bir an için unutmazlar ve gene bilirler ki, milliyetçi düşünceyle müca-

(11) Mao Zedung, Über den Widerspruch, Peking 1964, s. 19. Ayrıca bkz. Teori ve Pratik, Sol Yayınları, 1966, s. 34.

dele edilmeksizin, yani burjuvazi ve küçük burjuvaziyle mücadele edilmeksizin, millî demokratik devrimin gerçekleşmesine, milliyetler üzerindeki her baskının kaldırılarak sosyalizm yolunda ilerlenmesine imkân yoktur. Proletarya iktidara geçtikten sonra, milliyetçiliğe karşı mücadelesini daha güçlü olarak devam ettirir ve burjuva düşüncesinin bütün kalıntılarını yıkarak proleter enternasyonalizmini yığınlar içinde yayar. Sosyalizm, bir yandan milletler üzerindeki her türlü baskıyı kaldırırken, bir yandan da milletleri ve milliyetçi düşünceyi ortadan kaldırma süreci içine girilmiş olunur. Milletin sosyalizm döneminde bir yandan **yaşaması** ve bir yandan da **ölüme gitmesi** bütün olaylar gibi çelişmelidir. Mihri Belli'nin idealist küçük burjuva felsefesi, meseleyi hiçbir zaman diyalektik açıdan almamakta, «gerçek millicilerin» yalnız «bilimsel sosyalizm ışığında» meseleye bakanlar olduğunu söylemekte ve sosyalizmi de ulusçulukla özdeşleştirmektedir. Mihri Belli'nin burjuva teorisinin tabii sonucu, millî demokratik devirmle sosyalizm arasına bir Çin **Seddi** koymasıdır. Bu tutum, anti - emperyalist mücadelenin bir yandan milletler üzerindeki baskıları kaldırırken, bir yandan da zorunlu olarak sosyalizme götürdüğünü kavrayamamaktan, daha doğrusu proletarya safında yer almamaktan ileri gelmektedir. Mihri Belli'nin, anti - emperyalist devrimin bizi sosyalizme götüreceği fikrini «kadercilik» olarak nitelendirmesi de buna bağlıdır. (12) Mihri Belli son yazısında da kendi anladığı şekliyle «millî demokratik devrimi» yalnız bir «uluslaşma» olarak ele almakta, millî demokratik devrimin sosyalizm önündeki bütün engelleri kaldırması yönünü (esas yönünü) hasır altı etmektedir. Bu tutum, Mihri Belli'nin ve **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin döne döne savunduğu, proletarya önderliği olmaksızın da millî demokratik devrimin gerçekleşeceği görüşüyle tutarlıdır (13).

Bütün bu yanlış görüşleri **Aydınlık Sosyalist Dergi**'de savunan Mihri Belli, «Ve biz 'millî' dediğimiz zaman, 'millîci' ya da 'milliyetçi' dediğimiz zaman, bu kelimeleri proleter anlamıyla kullanmaktayız» demektir (s. 361). «Milliyetçiliğin» proleter anlamı, onun burjuva ve küçük burjuva ideolojisi olmasıdır. Burjuvazinin ilerici olduğu çağda ve bugün sömürülen ülkelerdeki **millî kesimi** bakımından, yabancı burjuvazilere karşı mücadeleyi de ifade eden milliyetçilik, burjuvazilerin kendi ülkeleri emekçileri üzerindeki sömürüsünü ve diğer milliyetleri ezmesini de savunur. Burjuvazinin milliyetçi düşüncesi, her an kendi halkını olduğu gibi başka halkları da ezmeye yönelebilir. Faşizm, milliyetçiliğin «en şoven» karakteri kazanmasıdır. Tarih, milliyetçiliğin her an dışa karşı saldırganlığa dönüşebileceğinin örnekleriyle doludur. Dışa saldıracak kadar güçlü olmasa bile, burjuvazi şoven bir tutumla kendi ülkesi içindeki bütün emekçi yığınlarını sömürmek yanında, millîyetler üzerinde de bir baskı politikası uygular. Bu şoven milliyetçi tutumun, Kürtler üzerindeki baskı politikasına karşı çıkmayan Türkiye'deki «devrimci milliyetçiler» üzerinde de etkileri olduğunu görüyoruz. İlkesiz Birlikçilerin çıkardığı **Kurtuluş** gazetesinin ve **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin Doğu halkına yapılan baskılar karşısındaki tutumları da bu «devrimci milliyetçiler»den farklı değildir. Modern revizyonizmle mücadeleyi göze alamayan tutumun başka türlü olmasına da imkân yoktur. Çünkü bu tutum, her yerde

(12) Aydınlık, sayı : 9, s. 207.

(13) Son yazısında Mihri Belli bu görüşünün aksini de ifade etmiştir : Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı : 23, s. 360.

proleter devrimci ilkelerin yerine, kuvvet hesaplarını ve ilişkilerini koyar; burjuva düşünürleri gibi, bu kuvvet ilişkilerini değişmez sanır, bugün subay kadroları içindeki şoven eğilimler karşısında boynunu büker ve onların peşine takılır. «Küçük burjuva kuyrukçuluğu» sıfatını, İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin hakettiğini pratik apaçık ortaya çıkarmıştır. Sıkı Yönetim ve Kürt Halkına yapılan baskılar karşısındaki tutum, revizyonistlerin gerçek yüzünü yığınlar önüne sermiştir. Proleter devrimcileri ise, devrimci ilkelerin mücadelesini vererek yığınlar içinde kök salmaktadırlar.

Bütün bu zararlı tutumların giderilmesi, milliyetçiliğe karşı proleter devrimci düşüncenin mücadelesiyle mümkündür. Proleter devrimcileri, emperyalizme karşı mücadele eden milliyetçilerle ittifak eder, fakat milliyetçi düşünceyle her zaman mücadele ederler. Bu durumda Mihri Belli ve **Aydınlık Sosyalist Dergi**, bizim anladığımız milliyetçilik bu değil, biz «milliyetçiliğe proleter anlamı veriyoruz» diyebilirler mi? Hayır, diyemezler. Çünkü milliyetçilik, tarih içinde muhtevasını kazanmış ve belirlenmiş olan bir ideolojidir ve burjuvazinin ideolojisidir. Revizyonistler, iki kalem oynatmayla bu tarihi muhtevayı değiştiremez ve ona «proleter anlamı» veremezler. Tam tersine, böyle yaptıklarını iddia ederek, aslında burjuva milliyetçiliğini yaydıklarını gizlemeye ve proleter enternasyonalizmine sinsice saldırmaya çalışırlar.

Milliyetçiliğin, ırkçılığın ve şovenizmin bütün dünya halklarının ve halkımızın mücadelesini nasıl baltaladığını, emperyalizmin «böl ve yönet» politikasına hizmet ettiğini görüyoruz. Örneğin Batı Alman kapitalistleri, yabancı işçilerin milliyetçi düşünce, duygu ve teşkilâtlanmalarını teşvik etmek için her imkânı sağlamaktadır. Bizim gazetelerde de İspanyol, Yunan, Türk ve İtalyan işçileri arasında çıkan toplu çatışmaların haberlerini okuyoruz. Emperyalistler, şoven ve milliyetçi davranışları teşvik ederek, işçi sınıfının birliğini ve dayanışmasını baltalamaktadırlar. Kendi ülkemizde de bunu görüyoruz. Örneğin, yapı işçilerinin sendikal örgütlenmesinde çalışanlar, patronların Türk - Kürt ayrımını ve mahalli bağları körükleyerek işçi sınıfını nasıl bölmeye çalıştıklarını bilirler. Gene, son Sıkı Yönetim döneminde patronların işçileri toplu olarak işten çıkarıp, yerlerine yenilerini alırken Türk - Kürt ayrımını körükleyerek işçileri bölmeye çalıştıklarını biliyoruz. Patronlar, toplu olarak çıkarttıkları Türk işçilerin yerine Kürt işçiler almakta veya toplu olarak çıkarttıkları Kürt işçilerin yerine Türk işçi çalıştırmakta ve işçi sınıfının dayanışmasını baltalamaya çalışmaktadırlar.

Aynı şekilde kurtuluş savaşı veren Hindiçini halklarının devrimci dayanışması, ABD emperyalistleri tarafından milliyetçilik körüklenerek bozulmaya çalışılmaktadır. Vietnam'daki milliyetler birbirlerine karşı kışkırtılmakta, Kamboçya'nın Kmer halkı Vietnamlılara ve Vietnam halkı Çin halkına karşı tahrik edilerek halkların kurtuluşu önlenmek istenmektedir. Aynı şekilde, son mücadelede Ürdün Kralı, Ürdün Ordusunun saldırganlığını artırmak için, Arap oldukları halde Filistinlilere karşı her türlü kışkırtıcı propagandaya girişmiştir. Modern revizyonistler de, sürekli olarak Sovyet halklarını bir «Sarı tehlike» propagandasıyla Çin halkına karşı tahrik etmektedir. Milliyetçiliğin tarih boyunca kazandığı muhtevaya ve sınıf temeline uygun olan bütün bu gerçekler bize milliyetçi düşünceyle mücadele etmemizi emrediyor.

Proletarya milliyetçi değil, yurtsever ve enternasyonalisttir. Proletarya anavatanın ve halkının her türlü yabancı saldırıya karşı korunmasında en fedakâr ve en tutarlı sınıftır; böyle bir mücadelede halkının önderidir. Bütün dünyada emperyalist ve faşist saldırılara karşı proletaryanın ve onun devrimci partilerinin nasıl mücadele ettiklerini hepimiz biliyoruz. **«Bizler enternasyonalistiz ve aynı zamanda yurtseverleriz. Bizim sloganımız şudur: Anavatanın savunması için saldırganlara karşı savaş!»** (Mao Zedung)

Birleşelim ve Halkımızı Örgütleyelim!

Halkımızın devrimci mücadelesi yeni bir döneme girmektedir. Dağınık çevre ve gruplar halindeki mücadelemiz, ilkellikten kurtularak yurt çapında birleşme ve örgütlenmenin sancıları içindedir. Devrimci kadrolar hatalardan hızla arınmakta, proleter devrimci düşünce hızla kavranmaktadır. Hareketimizin sağlam bir temel üzerinde yükselmesi için, oportünizme, revizyonizme, bütün hatalı eğilimlere karşı kararlı bir mücadele yürütmeliyiz. Mao Zedung Düşüncesini kavramada bütün arkadaşlar birbirimize destek olmalıyız. Hatalarımızı omuz omuza vereceğimiz bir mücadeleyle yenebiliriz. Endonezya proleter devrimcilerinin özeleştirisi bize ışık tutmalıdır:

«Modern revizyonizmle savaş, modern revizyonistlerle dostluğu koruyarak kararlı bir şekilde yürütülemez. EKP modern revizyonistlerle ilişkiler konusunda geçmişteki yanlış tutumu tasfiye etmek zorundadır. Proleter enternasyonalizmine bağlılık, ancak modern revizyonizmle mücadelede insafsız bir tavır almakla olur. Çünkü modern revizyonizm, proleter enternasyonalizmini baltalamış, bütün dünya proleterlerinin ve ezilen halkların mücadelesine ihanet etmiştir.» (14)

Yürüteceğimiz devrimci mücadelede **dogmatizme kapılmamalıyız.** Bilimsel sosyalizmi yaratıcı bir şekilde uygulamalı ve ülkemiz şartlarıyla kaynaştırmalıyız. Toplumumuzun sınıf yapısı ve mücadelemizin temel konuları ile ilgili bir çok mesele henüz aydınlatılmış ve çözülmüş değildir. Bu meseleleri derinlemesine inceleme ve aydınlatma görevimizi bir an önce yerine getirmeliyiz. Proleter devrimci düşüncenin ülkemiz şartlarına uygulanması konusunda seferber olmalıyız. Edindiğimiz bilgi ve tecrübeleri kitlelere ve devrimci kadrolara duyurmak görevimizdir. Dergimizin 23. sayısında yayınlanan «Ege Köy Çalışmalarından Çıkan Sonuçlar» yazısı, devrimci pratiğimizin teori haline getirilmesi çabalarına iyi bir örnektir. Kollektif bir çalışmanın ürünüdür. Köylük alanlarda çalışan arkadaşlar kazandıkları tecrübeleri ve bilgileri proleter devrimci düşünce ışığında sistemleştirmelidirler. İşçi sınıfı içindeki devrimci çalışmalarımızın öğrettiklerini mutlaka bütün arkadaşlara ulaştırmalıyız.

Modern revizyonizmle mücadelede eğitici ve kavratıcı olmalıyız. Her birimizin arkadaşlarımızdan öğreneceğimiz bilgiler olduğunu unutmamalıyız. Devrimci arkadaşların yanlış bir fikrini gördüğümüz yerde, hemen bu arkadaşın üzerine çullanmamalıyız. Bu çok hatalı bir tutumdur. Arkadaşımızdan öğreneceğimiz şeyler olacağını düşünerek dostça hareket etmeliyiz. Gerçeği öğrenme ve hayata uygulama mücadelesini, bireyci bir tutumla başkalarını

(14) EKP Merkez Komitesi Politbürosunun Özeleştirisi, Türk Solu, sayı: 121-122.

altetmek için yapmıyoruz. Halkımızın kurtuluş davasının doğru yolda ilerlemesi için böyle bir mücadele içindeyiz. Bunu bir an bile akıldan çıkarmamalıyız. **Bilim, devrim içindir.** Mücadelemizin hiçbir meselesini çözmeyecek yoz tartışmalara girmemeliyiz. Çünkü, zaman önemlidir ve halkımız üzerindeki sömürü devam etmektedir. Bizi bekleyen bir çok pratik görevler var.

Yurdumuzda bugün onbinlerce devrimci ABD Emperyalizmine ve yerli hakim sınıflara karşı fedekârca mücadele vermektedir. Devrimci kadrolar, işçi köylü yığınlarının ve bütün halkımızın devrim özlemini dile getirmekte ve halkımıza öncülük etmektedir. Bu arkadaşlar devrimci mücadeleyi proleter devrimci düşüncenin ışığında yürütmek istemektedirler. Bunun için canla başla devrimci teoriyi öğrenmeye ve uygulamaya çalışmaktadırlar. Halkımızı ve devrimci kadrolar, yüzyılların verdiği susuzlukla kendilerine kurtuluş yolunu gösteren eserleri okumakta ve hızla kavramaktadır. Hakim sınıfların eğitim kurumları laçkalaşmakta ve işlemez hale gelmekte, halkımızın devrimci eğitimi gelişmektedir. Devrimci kadroların böyle bir gelişme içinde olduğunu bilmeli ve hiçbir devrimci arkadaşı «oportünist» veya «revizyonist» olmakla suçlamamalıyız. Samimiyetle devrim isteyen arkadaşlar yanlış fikirlerden arınmaktadırlar. Herkes kendi gelişmesine bakarak dersler çıkarmalıdır. **Mao Zedung** diyor ki :

«Bazıları bir zaman için meseleyi berrak göremiyebilirler, aldatılmış olabilirler veya bazı hatalar işleyebilirler; fakat devrim yapmak istedikleri sürece, meselenin özünü öğrendikten ve revizyonizmin gerçek niteliğini tanıdıktan sonra, devrimci pratiklerinin akışı içinde eninde sonunda revizyonizmden kopacaklar ve Marksizm - Leninizm tarafında saf tutacaklardır.»

Aydınlık'ın gelişmesi de bu sözleri doğrulamaktadır. Derginin yayına başlamasından önce çıkardığımız tanıtma broşüründe ele alınacak konular arasında «modern revizyonizm (siyasî ve iktisadî tezler)» maddesi de vardı. Gene aynı yerde «bilimsel sosyalizmin gelişmesi, kültürel ihtilâlin teorik önemi» ni de incelemeyi planlamıştık (s. 3). Bu devrimci bir tutumun eseriydi. Bununla beraber, hareketimiz henüz Mao Zedung Düşüncesini kavramış ve özümlemiş değildi. Gönlümüz proleter devrimci saflarda olmakla beraber, modern revizyonizmle açık mücadelenin, halkımızın kurtuluşu için zorunlu olduğunu kavrayamamıştık. **Proleter Devrimci Aydınlık**'ın doğuşu, hatalardan arınma ve proleter devrimci düşünceyle silahlanma yolunda kararlı ve cesur bir adım olmuştur. Bu kararlı adım sayesindedir ki, Mihri Belli'nin vazgeçmemekte ısrar ettiği revizyonist ve teslimiyetçi fikirler çökmekte ve mücadelemiz bugün bu hatalı fikirlerin meydana getirdiği enkazı temizleyerek devrim yolunu açmaktadır. Devrimci kadrolar revizyonizme karşı kesin tavır almakta ve Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi bayrağı altında saf tutmaktadır. Hepimiz devrim davasının özünü ve revizyonist fikirlerin gerçek niteliğini mücadele içinde öğrenmekteyiz. Hareketimizin bu güçlü ve hızlı ilerleyişini baltalamak isteyenler, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin savunulmasını «futbol takımı taraftarlığı» olarak nitelemektedirler. (15) Veya «Pekin ağzı»yla konuştuğumuz suçlamasını yapmaktadırlar. Proleter devrimcileri, proletaryanın ve dünya halklarının devrimci mücadelesinin **taraftarlığını** kararlı olarak devam etti-

(15) Aydınlık Sosyalist Dergi, sayı : 23, s. 369.

receklerdir. Çöken İlkesiz Birlik Cephesi yöneticilerinin «Pekin ağzı» dediği, proletarya enternasyonalizminin gür ve cesur sesidir. Bu ses, bütün dünyadaki proleter devrimci örgütleri kendi eşiti olarak görür ve kuvvetini **en başta** kendi halkından ve bütün insanlığın ortak malı olan bilimsel sosyalizmden alır. «Pekin ağzı» suçlamasını yönelten İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri arasından bazı arkadaşlar, böyle bir hatayı işlediklerini ilerde cesaretle ve dürüstlükle kabul edeceklerdir. Proleter devrimci düşünceyi hızla kavrayan arkadaşlar, **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin yaymaya çalıştığı milliyetçi ve revizyonist fikirlere karşı yiğitçe ve mertçe, fikirlerini açıklamalıdır. Mihri Belli, 21. sayıdaki «Aydınlık'ın Tutumu» başlıklı milliyetçi ve revizyonist yazıya yazı kurulu üyelerinin tümünün katılmasından yararlanarak, çöken düşüncelere bir çok arkadaşı bağlamak çabasındadır. **Arkadaşlar, cesur olalım! Bireyci bir tutumla kendimizi savunmaya değil, halkımızın devrimci davasını ve proleter devrimci düşünceyi savunmaya sarılalım!** İlkesiz Birlik Cephesinin bir kısım yöneticileri, Mihri Belli'nin düşünceleriyle kendi düşünceleri arasında kıl payı kadar bir fark, «nüans farkı» olduğunu söylüyorlar. (16) Proleter devrimci düşünceyi savunmaya niyetliysek, revizyonizmle aramızda kıl payı olamaz. Açık ve kararlı olarak revizyonizmle mücadele etmeliyiz. Gene bu arkadaşlar, **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin revizyonist çizgisinin sorumluluğundan kaçmak için, kendi şahsi yazılarında farklı fikirleri savunduklarını söyleyerek bireyciliğin zirvesine çıkıyorlar. Revizyonist fikirlerin halka ve devrimci kadrolara yayılmasından **sorumludurlar.** Bunu cesaretle kabul etmeli, iki yüzlü ve bireyci tutumu yiğitçe terketmeli ve Marksizm - Leninizm tarafında saf tutmalıdırlar. Bireycilikte, mevki düşkünlüğünde ve revizyonizmde dayatanlar çökmektedirler ve çökeceklerdir. Halkımızın devrimci mücadelesi ve onun bayrağı proleter devrimci düşünce bunları çökertecektir. Hiç kimsenin böyle bir duruma düşmemesi için yürekten çalışmalıyız. Mihri Belli dahil, bütün İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileriyle Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde birleşmeye hazırız. Onları cesaretli olmaya, Mao Zedung Düşüncesi etrafında hızla birleşen devrimci kadrolarla beraber olmaya çağırıyoruz. Onları halkımıza güvenmeye ve proleter enternasyonalizmine çağırıyoruz. Bilimsel sosyalizm ve proletarya davası kimsenin tekelinde değil dir, onun bayrağını beraberce, omuzomuza yükseltmeye çağırıyoruz.

Emperyalizm bütün dünyada toptan çöküşe, sosyalizm bütün dünyada zafere ilerlemektedir. Bir halk bir kere cesaret etmeye görsün, mücadeleye girdi mi, bütün güçlüklerin üstesinden gelmekte, uzun ve kararlı bir savaşla düşmanını altetmektedir.

Birleşelim ve halkımızı örgütleyelim!.

---

(16) SBF'ndeki tartışmalı toplantı.

SOVYETLER BİRLİĞİNDE KAPİTALİZME GERİ DÖNÜŞ

Sovyetler Birliğinde Kapitalist Ekonominin Her Alanda Teşviki

Sovyet revizyonist yönetici grubu, kendi sahte komünizminin reklâmını yapmak için son günlerde çabalarını artırmıştır. Kapitalizme her alanda geri dönüş için, son birkaç yıl içinde almış olduğu birtakım sapık iktisadî tedbirlerin «Sovyet toplumunun komünizme giden yoldaki gelişmesinin yeni bir aşamasını» belirlediği gibi iddialarda bulunmaktadır. Özünde, kapitalist kâr ilkesinin yattığı, bu «yeni sistem» in her zaman için özünde «sosyalist» olduğu ileri sürülmektedir. Revizyonist grubun kapitalizme geri dönüş için elinden gelen her çabayı gösterdiği açıktır. Buna rağmen, bu oyununu gizlemek için, «sosyalizm» ve «komünizm» sözünü bir paravana olarak kullanmaktadır. Ne utanmazlık!

Çok iyi bilinmektedir ki, Kruşçev, Sovyet partisinin ve devletinin yönetimini ele geçirdikten sonra, Amerika Birleşik Devletlerinde uygulanan kapitalist idarecilik yöntemlerini taklit etmeyi hükûmetin politikası olarak kabul etti. Sovyetler Birliği çalışan halkının Lenin ve Stalin'in önderliğinde yıllarca mücadele ederek elde ettiği sosyalist kazançları yoketmek ve kapitalizmi körükleyip, geliştirmek için akla gelebilecek her yola başvurdu. Neticede, Sovyet ekonomisi kapitalist bir ekonomi haline geldi. Kruşçev'in yolundan giderek, Brejnev ve Kosigin'in yönettiği Sovyet revizyonist kliği de, Sovyetler Birliğinde kapitalizme geri dönüş amacını taşıyan, Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP)'nin 20. ve 22. kurultaylarında saptanan revizyonist çizgiyi büyük bir titizlikle izlemektedir ve aslında Kruşçev'in yaptıklarının çok ilerisine gitmiştr. Son birkaç yıl içinde, bu klik, Kruşçev'in yapacak zaman bulamadığı ve yapmaya cüret edemediği işleri yapmıştır.

İşbaşına geldiğinden bu yana Sovyet revizyonist yönetici grubu, millî ekonominin çeşitli alanlarında «ekonomik sistem reformları»nı enerjik bir şekilde uygulamıştır. Bunlar esas olarak Liberman'ın öğütlerine dayanıyordu. «Yeni sistem»e ilişkin olarak SBKP Merkez Komitesi ve Yüce Sovyet toplantılarında kârı herşeyin üstüne çıkaran ve «yeni sistemin pekiştirilmesini» Partinin genel politikası yapan kararlar alınmış, yasalar çıkarılmış, ve kararnameler ilân edilmişti. SBKP'nin Mart 1965'de yapılan Merkez Komitesi toplantısında Brejnev Sovyet tarımında ivedilikle alınması gereken «tedbirler» konusunda bir rapor sundu ve şöyle dedi: «Kollektif çiftliklerin ve devlet çiftliklerinin işleyişinin objektif değerlendirmesinde esas, kâr oranı olmalıdır.» Aynı yılın Eylül ayında SBKP Merkez Komitesi toplantısında Kosigin, «Sanayi üretiminde iktisadî müşevvikleri artırmak» meselesini ele alan raporunda, «işletmelerin üretkenliklerini artırmak için uygulanabilecek en iyi yol»un, kâr ve kâr payı olması gerektiğini, bu işletmelerin «katkısı»nın değerlendirilmesinde temel unsur olabileceğini önemle belirtti. «İktisadî müşevviklerin» «fiyatlar, kârlar, ikramiyeler ve krediler» yoluyla artırılmasını önerdi. Her iki toplantıda alınan kararlar, Sovyet revizyonist yönetici kliğinin, sanayi ve tarımın tüm kesimlerinde kapitalizmi teşvikinin temel dayanağı olmuştur. SBKP 23. kongresinin, 1966 yılında aldığı karar açıkça şunu belirtmiştir: «Yeni sistemin gerçekleştirilmesi, hemen önümüzdeki görevlerin en önemlilerinden biridir.» Yüce Sovyet'in aynı yılın Ağustos ayında yaptığı toplantıda Kosigin, «yeni sistem»in «ara verilmeksizin millî ekonominin bütün dallarına teşmil edileceğini» önemle belirtti.

En son istatistiklere göre, toplam 5.500 sanayi ve maden işletmesi, büyük sayıda «devlet çiftlikleri,» tarım alanındaki diğer devlet işletmeleri ve 400.000'in üstünde, yani ülkedeki toplam sayının yarısından fazla satış yeri ve dükkân bu kapitalist «yeni sistem»e uydurulmuştur. Geriye kalan tüm işletmelerin de 1968'in sonuna kadar «yeni sistem»e uydurulması beklenmektedir.

Sovyet revizyonist yönetici grubunun «iktisadî reform» kisvesi altında bu denli hararetle tezgâhladığı «yeni sistem»in özü, aslında millî ekonominin bütün dallarında kapitalist yönetimi tümüyle uygulamak, sosyalist üretim ilişkilerini tümüyle ortadan kaldırmak ve sosyalist iktisadî temeli kökünden yıkmaktır. «Yeni sistem»in pekiştirilmesi, devlet tarafından tekelden iktisadî plânlamayı öngören eski sistemin kaldırılması ve kârın herşeyin üstünde tutulması sonuçlarını getirmiştir. «Yeni sistem» işletmelere kendi üretim ve yönetim planlarını bağımsız olarak kararlaştırma ve kapitalist işletmelerde olduğu gibi, yüksek kâr peşinde koşma yetkisini vermiştir. İşletmelerin yöneticilerine daha çok ve daha geniş ayrıcalıklar sağlamış ve üretim, finansman ve personel gibi konularda istedikleri gibi hareket etme yetkisini bunların kendilerine bahşetmiştir. Sovyetler Birliğinde 1966 yılında çıkarılan «Devlet Sanayi İşletmeleriyle İlgili Yönetmelik,» şunları şart koşmaktadır: İşletmeler, işletmenin mallarına «sahip olmaya, bunları kullanmaya ve elden çıkarmaya», «fazla» araç ve taşıt gereçlerini, ham maddeleri, diğer maddeleri ve yakıtları satmaya, «geçici olarak kullanılmayan» işletme topraklarını, ambarları, çeşitli malzemeyi ve taşıt araçlarını kiralamaya, kendi inisiyatifleriyle «eskimiş» sabit değerleri elden çıkarmaya, «plân dışında» sermaye birikimi için «ellerindeki kaynakları» ve yine «plân dışı» siparişleri karşılamak üzere «ellerindeki malzemeyi» kullanmaya yetkilidirler. Yine bu

yönetmelik, yöneticileri, işçilerin ve diğer personelin ücret, kıdem ve ikramiyelerini diledikleri gibi sabit tutmaya ya da değiştirmeye; işçileri işe almaya ve işten çıkarmaya ve onları cezalandırmaya; işletmelerin yapısını ve personelini bizzat tayin etmeye yetkili kılmaktadır. Böylelikle, sosyalist mülkiyet altındaki işletmeler bir burjuva ayrıcalıklı tabakanın sahip olduğu kapitalist işletmeler haline getirilmiş; sanayi ve tarım alanlarında çalışan halkın geniş kesimleri de işgüçlerini satmak zorunda olan ücretli köleler durumuna sokulmuştur.

«Yeni sistem»in kabul edilmesi sonucunda, Sovyet toplumunda sınıf kutuplaşması, gittikçe daha vahim bir hal almaktadır. Birçok sanayi işletmesinin, «devlet çiftliklerinin» ve devlet ticaret kurumlarının başındaki yöneticiler, yeni burjuva unsurlar haline gelmiştir. Bunlar, yüksek ücret ve ikramiyeler almakta, kanun dışı işlere girişmekte, yetkilerini açıkça kötüye kullanmakta ve çalışan halkı sömürmekte ve ezmektedir. Bir çok sanayi işletmesi yöneticileri, kâr amacıyla devletin malı olan çeşitli araçları, vinçleri, jeneratörleri, lokomotifleri vb. satmaktadırlar. Sovyet revizyonistleri «yeni sistem»in «başarıları» konusunda yalanlar uydurmak için istedikleri kadar propaganda makinalarını çalıştırsınlar, Sovyetler Birliğinde kapitalizme geri dönüldüğünü kanıtlayan bu katı gerçekleri asla gizleyemezler.

«Yeni sistem»i ilerletmenin yanısıra, Sovyet revizyonist kliği, son birkaç yılda, kendiliğinden gelişen kapitalist güçleri teşvik eden, kamçılayan bir takım tedbirler de almıştır. Başa geçtikten sonra Brejnev ve takımının aldığı ilk geriye dönüş tedbiri, tarımdaki «kollektif çiftçiler»in ve «devlet» işletmeleri personelinin özel olarak sahip olabilecekleri toprak ve hayvan miktarına konan sınırlamaları kaldırmasıydı. Brejnev ve takımı, aldığı başka bir kararla da, özel hayvancılığın teşviki için, devlet bankasına uzun vadeli krediler vermesini emretti. Sonuç olarak, özel ekonomi her geçen gün biraz daha gelişti. Kruşçev, kendi zamanında, saha ekiplerine toprak tahsis etme ve üretim kotalarını ekip esasına göre tayin etme «deneyleri»ne başlamıştı. Ama onun ardından gelenler, bir adım daha ileriye giderek, devletleştirilmiş toprakları uzun süre kullanmaları için bu ekiplere dağıtmışlardır. Sovyet revizyonistlerinin sözcüsü olan **Pravda** ve **Komsomolskaya Pravda** pek çok defa, başyazılar yayınlayarak şu talepte bulundular: «Bu hedefe ulaşmak için kararlılıkla ve canla başla ilerlemeliyiz.» Başka Sovyet dergileri, çiftçi ailelerine sürekli olarak kullanmaları için toprak dağıtılmasını dahi savundular.

Sovyet revizyonist kliği bu dönemde, tarım ürünleri ile hayvansal ürünlerin serbest pazarlardaki fiyatları üzerindeki tüm sınırlandırmaları da kaldırdı ve kapitalist serbest pazarlar ile serbest rekabeti canla başla geliştirerek, özel tüccarların ortaya çıkmasına kapıları ardına kadar açtı. 1966 yılında, tam olmayan istatistiklere göre, Sovyetler Birliğinde 7.500'ün üstünde serbest pazar bulunuyordu. Bu serbest pazarlar, ikincil gıda maddelerinin arzında «devlet dükkânları»nın yerini almaktadır. Her ay, ortalama olarak 17 milyon kişi, ürünlerini bu serbest pazarlarda satmaktadır. Bu serbest pazarlar, spekülâsyon yapan, fahiş fiyatlar talep eden ve her çeşit dolandırıcılığı yürüten özel tüccarlar tarafından denetlenmektedir. Sovyet revizyonist yöneticileri, kapitalizm için en elverişli şartları hazırlamak üzere, büyük ve modern serbest pazarlar inşasına büyük fonlar ayırmaktadır. Aynı zamanda «devlet dükkânları» kâr gütmeye ve serbest rekabet yapmaya çalışmakta-

dır ve böylelikle ticaret sektöründe keşmekeşe sebep olmaktadır.

Bir zamanlar Kruşçev «Şeytandan bile kredi almak istediğini», yani «komünizm inşa» etmek için Amerika Birleşik Devletleri kapitalistlerine «el açmak» istediğini söylemişti. Bugün onun müritleri, bu isteği gerçekleştirmiş bulunmaktadırlar. Son birkaç yıl içinde, Sovyet revizyonist yönetici kliği Amerika Birleşik Devletleri, Fransa, İtalya ve Japonya'daki tekelci kapitalist gruplara karşı «açık kapı» siyaseti izlemiş: onlarla doğal kaynaklarını yağma etmeleri, millî çıkarlara zarar vermeleri ve çalışan halkı sömürmeleri için Sovyetler Birliğine iktisaden sızmalarını mümkün kılan anlaşmalar imzalamışlardır. Ekim devriminden önce çarlık Rusyası, birçok Batılı kapitalist ülkenin sermaye ihraç ettiği, dev kârlar elde ettiği, ham maddeleri yağma edilen bir «cennet» ti. Bugün elli yıl sonra, Sovyet revizyonist yöneticileri bir defa daha bu ülkelerin tekelci kapitalist gruplarının pençelerini Sovyet topraklarına atmalarına izin vermektedir.

Sovyet revizyonistleri ekonominin her alanında «yeni sistemi» uygulamaya başladıklarından beri, Batılı burjuva basını ve haber ajansları, onlara övgüler yağdırmaktadır. **U. S. News and World Report** (ABD Haberleri ve Dünya Raporu) adlı dergi, Sovyet sanayi ve hizmet sektöründeki işletmelerin, kapitalizmde olduğu gibi, «pazar ekonomisine doğru» yöneldiğinden ve «kâr sistemi» ne göre çalıştıklarından sitayişle söz etmektedir. Büyük bir coşkuyla, bu değişmelerin «bu ülkede, elli yıldır süregelen komünist sistemin sonunun başladığına işaret edebileceğini» söylemektedir. Bir Amerikalı muhabir, Sovyetler Birliği tarımında yaygın bir şekilde uygulanan, saha ekipleri esasına göre üretimi ayarlama usulüne değinerek, bunu ülkedeki tarım sisteminin «liberalleştirilmesi» olarak övmektedir. İngiliz **Guardian** gazetesi Sovyetler Birliğini, devlet çiftliklerini «bir ya da iki aileden daha fazla olmaması gereken ekiplerin işlediği küçük birimlere» böldüğü için övmektedir. «Devam etmesine izin verilirse,» diyor bu gazete, «toprağın aileler tarafından işlenmesi sistemi, sonunda Rusya'ya geri gelebilir.»

Bütün bunlar, Sovyet yönetici grubunun çok reklâmını yaptığı bu «Sovyet toplumunun komünizm yolunda gelişmesinin yeni aşaması» nın, aslında kapitalizme geri dönüşten başka hiç bir şey olmadığını göstermektedir. Onların «iktisadî reformları» nın sosyalizmle yakından uzaktan ilgisi olmayıp, sosyalizme ve komünizme ihanetten başka bir şey değildir.

Sinhua muhabiri
29 Ekim 1967

«Yeni Sistem» in Feci Sonuçları

Herşeye Kârın Kumanda Etmesi İlkesinin Kabulü ve Serbest Rekabetin Teşviki

Sovyet revizyonist yönetici grubu, tamamen kapitalist bir sistem ve ekonomi alanında kapitalizme geri dönüş yolunda önemli bir adım olan sözde «yeni sistem» i canla başla uygulamaktadır.

Bu «yeni sistem» in esası, işletmeleri kâr etmeye teşvik ve üretimi maddî müşevviklerle harekete geçirmektir. Bu, işletmelerin yönetiminin özerkliğini genişletmek; üretimin pazar fiyatlarına göre ayarlanması; işletme yöneticilerinin, personel almak ve çıkarmak, personeli mükâfatlandırmak ve cezalandırmak yetkilerini artırmak anlamına gelmektedir. Bu tedbirler, bütün halkın mülkiyeti altında olan sosyalist işletmeleri kapitalist işletmeler haline çevirmiş ve sosyalizmin plânlı ekonomisi yerine kapitalizmin serbest rekabetini koymuştur.

Bu «yeni sistem» in uygulanması, Sovyetler Birliği ekonomisini felâkete sürüklemiştir, üretimde keşmekeşe, üretilen malların niteliğinde kesin bir kötüleşmeye ve üretim plânlarının uygulanmasında başarısızlıklara yol açmıştır. Üstelik, spekülâsyon ve hırsızlık at koşturmaya başlamış, «yeni sistem» sınıf farklılaşması sürecini daha da hızlandırmıştır.

Kârın Biricik Amaç Durumuna Gelmesi ve Üretimin Keşmekeşe Sürüklenmesi

Fabrikalar ve diğer işletmeler daha çok kâr elde etmek için üretimi pazar fiyatlarına bağımlı kılmışlardır. Talep ve pazarlama konularında aralarındaki çatışmalar giderek keskinleşmeye başlamıştır. Kazakistan Ayakkabı Ticareti İdaresi, Kazakistan Cumhuriyeti dahilindeki sanayi kuruluşlarından iyi kaliteli çizme imâl etmelerini istemiş, bunlardan yılda 600.000 çift satmayı taahhüt etmiştir. Ne var ki, bu yeni tip çizme pazara sürülünce, ticaret yöneticileri rasgele ısmarladıkları toplamın ancak yarısını satabildiler ve böylece büyük bir üretim fazlası meydana geldi.

Kâr oranlarını yüksek tutmak isteyen birçok işletme yöneticisi, mallarının niteliğini iyileştirmeye yanaşmamaktadır. Örneğin, Minsk Devlet Çelik Bilya Fabrikası, imâl ettiği 14 mm.'lik bilyaların hassaslığını bir derece artırmaya yanaşmıyordu. Bu yapıldığı takdirde, bilyanın dayanıklılığı yüzde yirmi artacaktı; ama fabrikanın yıllık giderini 30.000 rûble artırması gerekiyordu. Gideri artırmak, daha az kâr demek olacağından, yöneticiler buna karşı çıkıyordu.

«Yeni sistem» in üretimde yarattığı keşmekeş sebebiyle, birçok işletme yeterince hammadde bulamamakta, üretimi düşürmek ya da üretimi tamamen durdurmak zorunda kalmaktadır.

Kâr amacı güden birçok işletme yöneticisi, işçileri hile yapmaya ve kötü malzeme kullanmaya zorlamaktadır. Böylelikle, satış fiyatları gizli ya da üstü kapalı yollarla yükseltilmektedir. Örneğin, bir kumaş fabrikası yöneticisinin işçilere verdiği her 40 metre nemli kumaş gerilip, kurutulduktan sonra 2,3 metre uzamıştır. Bu kumaştan yapılan elbiseler, satın alanlar tarafından yıkandığında o kadar daralmıştır ki, bunları giymek mümkün olmamıştır. Bazı fabrikaların imâl ettiği kimyevî gübre, alıcıların eline ulaştığında, taşlaşmış bir hal almıştır. Bir Sovyet gazetesi bu olay hakında şöyle yazmıştır: «Bazı hallerde bu taşlaşmış gübre parçaları, vagon büyüklüğündeydi.» Bryansk Makina Fabrikasında üretilen malların yarısı iade edilmiş, buna benzer olaylar Rus S. F. S. C.'nde de görülmüştür.

Yeraltı Fabrikalarının Mantar Gibi Bitmesi ve Üretim Araçlarının Serbestçe Pazarlanması

Birçok işletmede yeraltı fabrikaları kurulmuştur ve bunlarda spekülâs-

yon ve vurgunculuk yapılmaktadır. Leningrad'daki Genel Yapı Malzemeleri Dairesine bağlı Mimarlık Dairesinde 104 «düzensiz işçi» çalışır. Yani, bu işçilerin adları kayıtlarda görülmez. Ama bu işçiler gelirlerini daire ve fabrika yöneticileriyle yarı yarıya bölüşürler. Alma Ata Meyva Ürünleri Fabrikası'nın baş mühendisi, yardımcı yöneticisi ve atelye şefi gizli bir grup kurdular ve ham madde hesaplarında sahtekârlık yaparak, büyük miktarlarda şeker, yağ ve süte el koydular. Sonra da bunları ticaret çevrelerindeki suç ortakları aracılığıyla satarak, bir milyon ruble vurdular. Tacikistan'daki yapı bölgesinin yöneticisi, yetkilerinden yararlanarak ve yardımcılarıyla anlaşarak, hesaplarda hile yoluyla büyük miktarda yapı malzemesini ele geçirdi. Daha sonra bu malzemeyi satarak, bir yıl içinde zimmetine 10.000 ruble geçirdi. Bir kumaş fabrikasının baş mühendisi fabrika yöneticisiyle işbirliği yaparak, içinde hesaplara kaydedilmemiş kumaş ve başka hammaddeler deposunun da bulunduğu bir yeraltı fabrikası kurdu. Bu yeraltı fabrikası üretimde bulundu ve mallarını sattı. Bu kişilerin Odessa ve Sverdlovsk'da yüzbinlerce ruble değerinde mülkleri bulunmaktadır.

İşletmeler mallarını geniş çapta serbestçe pazarlamakla kalmazlar; ayrıca, kâr oranlarını artırmak ve hile yoluyle prim kazanmak için işletmeye ait üretim araçlarını dahi satarlar. Sovyet revizyonist yönetici grubu, üretim araçlarının plânlı bir şekilde arzının artık «modası geçmiş» bir yöntem olduğunu açıkça ilân etmiş ve işletmelerin, «fazla ya da kullanılmayan» araç ve gereçleri satmaya veya kiralamaya yetkili olduklarını bildirmiştir.

«Fazla malzemeyi elden çıkarma» yutturmacası ardında, birçok işletme büyük sayıda malzemeyi, «yıpranmış» veya «fazla» malzeme adı altında «satmakta» ya da «ıskarta» ya çıkarmaktadır. 1966'da Taşkent'teki bir traktör fabrikası, «yıpranmış» araçların 216.000 ruble değerinde olduğunu rapor etmiş ve 127.000 ruble değerinde «fazla» malzeme satmıştır. Gorki'de ve Sverdlovsk'da üretim araçları alışverişi ile uğraşan bir serbest pazar kurulmuştur. Buna, Sovyetler Birliğinin çeşitli bölgelerindeki şirketlerin ve sanayi işletmelerinin temsilcileri katılmıştır. Bu serbest pazarda alınıp satılan üretim araçları çok çeşitlidir: Torna tezgâhları, vinçler, elektrik motorları, çelik borular, ölçekler, lokomotifler, vb.

Sınırsız Yetkili İşletme Yöneticileri ve Amansızca Ezilen İşçiler

Yetkilerini kötüye kullanan işletme yöneticileri, işçileri amansızca sömürmekte ve ezmektedirler. Bu yöneticiler, işçileri diledikleri gibi işten çıkarır, ücretlerinden kesinti yapar, öte yanda kendileri hakları olandan daha fazla «mükâfat» alırlar ve işçilerin emeğinin ürünlerine el koyarlar.

Moskova ve Leningrad'daki beş otomobil şirketi, «kâr oranını» artırmak amacıyla beş ay içinde 39 işçiyi işten çıkardı. Bu sayı tüm işçi ve personel sayısının yüzde 4'üne eşitti. Kızıl Ekim Demir - Çelik Fabrikası «yeni sistem» i uygulamaya başladıktan sonra, daha çok kâr etmek amacıyla, atelyelerinden ikisini kapatmayı kararlaştırdı ve 730 işçiyi işten attı. Bazı işletmeler, üretim düzeyi yüksek olduğunda büyük sayıda işçi almakta; üretim düşünce de işçileri süresiz olarak çıkarmaktadırlar. Bu durum, kitle işsizliğine ve işçilerin kitleler haline göç etmelerine yol açmaktadır.

Büyük sayıda işçinin işten çıkarılması, çocuk emeğinin merhametsizce sömürülmesi, Sovyet işletmelerinde olağan bir uygulama durumuna gelmiştir. İşletme yöneticileri çocukları yetişkinler kadar, hattâ daha fazla çalış-

maya zorlamaktadır. Sverdlovsk'daki «Maden İşleme» Fabrikası ve Aurora Devlet Çiftliği, ucuz emek sağlamak amacıyla, çocuk çalıştırmış ve çalışma sürelerini artırmış, genellikle yetişkinler kadar ağır işlere koşmuştur. Bu çocuk işçilerin ücretleri çok düşük olup, bunlar her an işten atılabilirler.

Artan Gelir Farkları ve Sınıf Farklılaşmasının Hızla Gelişmesi

«Yeni sistem»in kurallarına göre, işletmelerin elde ettiği kârın büyük bir kısmı, yöneticiler ve mühendisler gibi ayrıcalıklı bir avuç insan tarafından ya doğrudan doğruya cebe indirilmekte ya da dolaylı olarak bu kimseler yararına kullanılmaktadır. Sovyet basını, işletmelerin kendilerine ayırmalarına izin verilen kârın büyük bir kısmının, primler ve «refah tesisleri» için kullanıldığını açıklamıştır. Örneğin, Moskova Otomatik Termodinamik Gereçler Fabrikası, net kârının yüzde ellisini primler, yüzde yirmi altısını kültürel harcamalar ve konut yapımı için kullanmış, sadece yüzde yirmi dördünü «üretimin geliştirilmesine» tahsis etmiştir. Bazı işletmelerde, plânlanmış kârın üzerinde elde edilen kârın yüzde doksanı keyfî bir şekilde harcanmaktadır. Sovyet revizyonistleri tarafından saptanmış bulunan ve devlet işletmelerini yöneten kurallar şunu da şart koşarlar: Her hangi bir işletme, plân dışında mal üretmek ve pazarlamakta, elde edilen bütün kârı bu işe yatırmakta serbesttir.

İşletme yöneticilerine Sovyet revizyonist yönetici grubu tarafından büyük yetkiler tanınmış olduğu için, bu kimseler, işletmenin «hedeflerini ve işçilerin alacağı primleri» tesbit edebilirler. Dolayısıyla, halka hizmet paravanası ardında, kendi kişisel çıkarlarının peşinde koşmakta ve mükâfatlara ayrılan paradan büyük miktarları zimmetlerine geçirmektedirler. Örneğin, Lipetsk Sanayi Mühendisliği Tekeli'nin yöneticisi, bir ay içinde yedi defa prim aldı. Aldığı primin toplamı, ortalama bir işçinin iki yıllık ücretine eşitti. Bazı işletmelerin yöneticileri, ikramiyelerin yüzde altmışını alırlar; başka bazı yöneticiler ise, her ay ve ayrıca her yaptıkları iş için fazladan para alırlar. Buna karşılık, bazı işçiler ikramiye olarak tek kuruş almazlar. Birçok işletmede işçiler, ikramiye almamakla kalmazlar, bunların ücretlerinde de büyük indirimler yapılır. Örneğin Leningrad'da, kendi kendine sorumlu olma esasına göre yönetilen iki ulaştırma ambarında, yardımcı işçilerin ücretleri yüzde dokuz indirilmiştir. Buna karşılık, yöneticilerin maaşları yüzde kırk artırılmıştır.

İşletme yöneticileri, yüksek ücretler ve dolgun ikramiyeler alırlar. Ayrıca, «refah tesisleri» denen şey, bir avuç ayrıcalıklı kimseye tahsis edilir ve aslında bu kimselerin tekelindedir. Bu ayrıcalıklı tabakanın üyeleri, birkaç daireye ve villaya sahip olabilirler; sağlık hizmetlerinde özel ayrıcalıklardan yararlanırlar. Oysa, işçilerin evleri dardır, hayatları güçleşmiştir ve kültür ve refah olanaklarından yararlanmaları söz konusu değildir.

«Yeni sistem»in uygulanmasıyla, sosyalist dağıtım, yani «herkesten yeteneğine göre, herkese emeğine göre» ilkesi bütünüyle bir kenara atıldı. İşletme yöneticilerinin, mühendislerin ve teknik personelin ve diğer üst kademe yöneticilerin gelirleriyle işçilerin gelirleri arasındaki fark gittikçe büyümektedir. Bir avuçluk ayrıcalıklı tabaka, gittikçe zenginleşirken, geniş işçi yığınları gittikçe yoksullaşmaktadır.

Renmin Ribao (Halkın Gazetesi)
8 Kasım 1967

İŞÇİ - KÖYLÜ ÇALIŞMA KOMİTELERİNİ BÜTÜN YURDA YAYALIM

İşçi - Köylü Çalışma Komiteleri fikri devrimciler içinde yayılmaktadır. Yurdun her yanında komiteler kurulmakta, ve eleştirileri dergimize ulaşmaktadır. Bu eleştirilerin her sayı Tartışma sütununda yayınlanması devam edecektir.

Doğru fikirler hayatın gerçeğinden çıkar. Halkımızın düşüncesi mücadelemize ışık tutmalıdır. Yanlış görüşleri ancak kitlelerin isteklerinden ve ihtiyaçlarından hareket ederek yıkabiliriz.

Çalışmalara başlayan komitelerin çalışmalarından olumlu sonuçlar çıkmaktadır. Yurdun her yanında fabrikalarda, köylerde, okullarda komiteler kurulmuştur ve her geçen gün gelişmektedir. Ortak çalışma hepimiz için eğitici olmaktadır ve bireyci yanlarımızı ortak çalışma içinde yeniyoruz. Dergimizin ve gazetemizin toplu okunması tek başına okuduğumuzda göremeyeceğimiz birçok gerçeği bizlere gösteriyor. Komiteler içinde ortak çalışma arzusu bileniyor ve küçük - burjuva tavırlar yıkılıyor. Arkadaşlarımızın komitede çalışmaları ve hayatın gerçeğini kavramaya yönelmeleri iyi sonuçlar doğuruyor. Halkımızın mücadelesini kavramaya yönelen komitedeki arkadaşlar, hareketimizin daha sağlam birer militanı niteliğini kazanıyor. Bu onların sorumluluğunu artırıyor ve hayatlarını proletarya hareketiyle birleşmeye yöneltiyor. Komitelerin ilk olumlu sonuçları, bireyciliği yıkmak, ortak yaşantıya bağlamak yolunda adımlar atılmasıdır. Proletaryayı diğer sınıflardan ayıran en belirgin özellik ortak yaşantı ve ortak mücadele ilkesidir.

Ankara'daki komiteler Filistin halkının kurtuluş mücadelesine destek olmak yönünde ilk ortak çalışmayı yapmıştır. Filistin ihtilâlini destekleyen afişler komiteler tarafından tüm Ankara'ya yapıştırılmıştır. Komiteler ilk toplantılarında işçi - köylü gazetesine topluca kan bağışında bulunmak kararını almışlardır.

Halkımızın devrimci mücadelesinin sonuçları olan eleştirileri dikkatle izlemeliyiz. Ancak bu düşünceleri kavradıkça hatalarımızdan arınacağız. Komiteler halkımız içinde yayılmaktadır. Bu yayılmadan çıkan devrimci sonuçları dergimize ve gazetemize daha titizlikle ulaştıralım. Böyle yaparsak mücadelemiz gelişecektir. Komitelerin çalışmalarının devrimci sonuçlarını diğer komitelere yayalım. Mücadelede geri kalan arkadaşlarımızı komitelerde çalışmaya teşvik edelim. Böyle yaparsak halkımızın mücadelesi gelişecektir. Kadrolarımız sağlamlaşacak ve ilerleyecektir.

Yurdun her yanında, fabrikada, köyde, okullarda, işyerlerinde **İşçi - Köylü Çalışma Komitelerini** çoğaltalım. Komitelerimizi halkımızın mücadelesiyle kaynaştıralım. Kitlelerin devrim isteğini geliştirelim. Kitlelerden öğrenip kitlelerin ihtiyaçlarından hareket edelim. İşçi - Köylü Çalışma Komitelerini bütün yurda yayalım. Hatalarımızdan arınalım, yanlış görüşleri yıkalım ve doğruları kavrayalım.

ŞİMDİ İZMİR'İN ÇEHRESİ DEĞİŞMİŞTİR

İzmir'de yoğun bir ideolojik çalışma başladı. Bir müddet önce ilkesiz eylemlere girerdik. Mücadelemiz sadece «yiğitçe» idi. Bu keskin «yiğitlik», saflarımızda gözle görülür bir şekilde yılgınlık ve dağınıklık meydana getirdi. Az okuyorduk. Yaptığımız eylemlerin eleştirisini yapacak felsefeden yoksunduk.

Şimdi İzmir'in çehresi değişmiştir. İlkesiz Birlikçilerdeki dağınıklık, ideolojik birliğe doğru bizi itmiştir. Artık küçük burjuva maceracı eğilimlere saflarda yer yoktur. Ben İzmir Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde okumaktayım. Okulumuzda işçi köylü kitlelerine yönelen politik çalışmalar için ideolojik seviyemizi yükseltiyoruz. Bu yüzden bir kitaplık kurmak ve militanları gerek felsefî, gerek canlı konular hakkında ideolojik bilinç ve yorum gücüyle silahlandırmak istiyoruz. Bu kitaplık önümüzdeki günlerde örgütlenecektir. Parası olmayan militan arkadaşlarımıza okuma olanağı sağlayacaktır. Özellikle «Proleter Devrimci Aydınlık'ı okumayın» denerek şartlandırılan ve bundan yeni yeni kurtulan bizlerle temas kurmanızı dilerim.

Biz de zaman zaman Proleter Devrimci Aydınlık'a olabilecek eleştirilerimizi göndermekle görevli sayıyoruz kendimizi

Proleter devrimci selamlar.

YÜKSEL ERBAYTAN

Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi
İzmir

SELÇUK EĞİTİM ENSTİTÜSÜ PROLETER DEVRİMCİLERİNİN ÖZELEŞTİRİSİ

Proleter Devrimci Çalışma, Eleştiri ve Özleştiriyi Şart Koşar

Bilimsel sosyalizmin hayattan çıktığı ve canlı bir bilim olduğu bütün sosyalistlerce bilinir. Bize gerçeği değiştirmeyi öğrettiği ve hayatla birleşebildiği içindir ki, hayatla birlikte devamlı olarak gelişmektedir.

Bilimsel sosyalizmin ustaları, Marx olsun, Lenin, Stalin ve Mao Zedung olsun bize şu doğruyu öğretirler: Proleter devrimci çalışma eleştiri ve özeleştirisiz yürütülemez. Devrimci saflardaki burjuva ve küçük burjuva eğilimler, kitle önünde ve açıkca yapılan eleştiri ve özeleştiriyle giderilebilir.

Dünyada ve Türkiyede gelişmekte olan devrimci mücadelenin bir parçası olarak, Selçuk Eğitim Enstitüsünde sürdürdüğümüz mücadeleyi, bilimsel düşüncenin ışığında ortaya koymak istiyoruz.

«Politik Çalışma Bütün Çalışmanın Candamarıdır»

Okulumuzda olsun, çevremizde olsun politik çalışmalara gereken önemi vermedik; herkesin kendiliğinden doğruları öğreneceğini zannettik. «Herkesin kafası yok mu, kendisi uyansın ve yanımıza gelsin» düşüncesindeydik. Bu tutum, bizi kitleden kopardı. Daha çok «hareketi koyarız, gelen gelir» politikasını izliyorduk. Gençlik saflarında gittikçe azalmamıza ve tecrit olmamıza, bu tavırlar yol açtı. Politik çalışma yapmadığımız için, bundan karşı - devrimciler yararlandı ve bizim için ileri sürdükleri gerçeğe dayanmayan propaganda bir hayli etkili oldu.

Bu bize gösterdi ki, kitleler içinde politik çalışma yapılmazsa kitlelerden tecrit olunur ve bundan karşı - devrimciler yararlanır. Kitlelerden kopmamak istiyorsak, politik çalışmayı bütün çalışmaların önüne alalım. Halkımızın devrimci dileklerini yerine getiren çalışmaları hızla yürütelim. Bıkmadan, usanmadan her yerde ve her zaman halkımıza gerçekleri anlatalım. Halkımızın birliğini ancak bu şekilde sağlayabiliriz.

Çalışmalarımızı Kitlelerden Koparmamalıyız

Genel olarak okulumuzdaki hareketler, emekçi kitlelerden kopuk olarak yürütüldü. Bütün eylemler, öğrenci hareketi şeklinde kalıyordu. Halkımız içinde suda balık gibi olabilmemiz için, kitlelerden kopuk hareketlere girişmemeliyiz. Mücadelemizi, sürekli olarak kitleleri aydınlatarak ve kitlelerden öğrenerek yürütelim. Ancak halkımızın özlemlerini dile getiren hareketler yaparak halkımızla kaynaşabiliriz. Gençlik hareketi halkımızın devrimci mücadelesiyle mutlaka birleşmelidir. Gençlik hareketleri halkımızın devrimci mü-

cadelesinden kopuk olarak yürütülecek olursa, asla başarı kazanamaz. Bütün hareketlerimizi halkımızın gücüne, kitlelerin devrimci gücüne dayandırmazsak,başarıya ulaşamayız; yılgınlığa ve pasifizme kapılmak tehlikesinden kurtulamayız.

Halkımızı iyi yakından tanımadan hareket etmemeliyiz. Söz gelişi, «Konya halkı tüm gericidir», «Konyada devrimci çalışma yapılamaz» gibi bilimsel olmayan düşüncelerle mutlaka mücadele etmeliyiz. Böyle düşünceler bizi pasifizme götürür. Halkımızı da gerici ideolojilere terkeder. Konya çevresinin sınıfsal tahlilini doğru olarak yaparak, halkın devrimci taleplerinin neler olduğunu tesbit edip, o yönde çalışmaya girmek en doğru yoldur. Bütün Türkiye halkının emperyalizmle ve feodal kalıntılarla olan çelişkisi, Konya ili halkı için de geçerlidir. Çünkü her yerde olduğu gibi Konya'da da emperyalizm hâkimdir. Hem de, finans kapitalin halkı en çok ezdiği yerlerden biridir. Bunun için «Konya gericilğin yatağıdır» gibi görüşler kesinlikle yanlıştır.

Öğretmenlerimizle sağlam bağlar kuramadık. Bu yüzden, öğretmenlerimizin çoğunluğu ilerici ve demokrat unsurlar olduğu halde, müdürün devrimci öğrencilere uyguladığı kıyım hareketinde hiç biri yanımızda olmadı. Bunun sebebi, «Onların kafası yok mu ? Uyansınlar, bizi desteklesinler. Üstelik, bizim onlara pek ihtiyacımız yok» düşüncesine dayanan yanlış politikamızdı. Öğretmenlerle bağlarımız olmadığından, okul müdürünün işbirlikçi iktidara dayanarak yürüttüğü kıyım hareketi, birkaç öğretmenimizi bizden uzaklaştırdı.

Okul içinde, devrimci mücadelelerde öğretmenlerimizle yakın bağlar kuralım.

Teorisiz Pratik Olamayacağı Gerçeğine İnanalım

1) Saflarımıza sürülen, «Pekalâ teorisiz de eylem yürütülebilir» şeklindeki görüşü yıkalım. Bu görüş sonunda bizi küçük burjuva yılgınlığına ve pasifizme götürür. Biz, pratiğimizde bunu gördük. Sonunda pasifizme varan maceracı ve anarşizan eğilimler bir kısım arkadaşlar arasında yayıldı. «Hareket için hareket» isteyen eğilimler çoğaldı. Doğru devrimci tavır, teori ve pratiğin birliği ilkesine dayanan tavırdır. Pratiğe ışık tutmayan teori boş lâf kalabalığıdır. Teorisiz pratik ise, karanlıkta yürümektir.

2) Ankara ve İstanbul'da gençlik kesiminde görülen, kitlelerle bağ kurmayı hiçe sayan, sözde «militan örgütlenme» fikirlerinin olumsuz etkileri, bizi hem gençlik hem de halk kitlelerinden tecrit etmektedir. Proleter devrimci çalışma ve örgütlenme tarzını kavrayıp, mücadelemize uygulamadıkça tecrit olma tehlikesinden kurtulamayız.

Aydınlık Sosyalist Dergi'nin saflarımıza sürdüğü gençlik dalkavukluğuna kulak asmamalıyız; yalnız halkımızın örgütlü gücüne inanarak mücadeleye katılmalıyız. **Kurtuluş** gazetesinde; İşçiler, köylüler, siz gençliğin davâsına sıkı sarılın; onu iyi savunun; o halk savaşı vere vere emperyalizmi kovacaktır, şeklinde ifadesini bulan görüşü saflarımızdan süratle uzaklaştırmalıyız. Halkımızın emperyalizmi altetmesi, bilimsel sosyalizmi kılavuz edinen proletarya partisinin önderliğinde halk savaşı yoluyla mümkün olacaktır.

3) Arkadaşlar arasında teorik eğitime önem vermek zorundayız. Herkesi bilir kabul eden, tartışmaya yer vermeyen çalışma tarzı, mutlaka başarısızlığa uğramaktadır. «Ancak teorik bakımdan yeterli olanlar tartışabilir» ya da «Baştaki birkaç kişi meseleleri bilirse, bu yeterlidir» şeklindeki görüşler burjuva görüşlerdir ve derhal saflarımızdan tasfiye edilmelidir. Gerçekte, bu görüşlerin arkasında, «Kimse bilmezse, ben önderliğimi sağlama almış olurum» gibi akılsız ve haince bir tutum yatar.

4) Hiç hatâ yapmadan hareketi her zaman düzgün bir biçimde yürütmek mümkün değildir. İş yapan, hatâ da yapar. Her harekette yeni bir hatâ ile karşılaşılabilir. Ama bu hatâları mazur görmemizi gerektirmez. Proleter devrimci tavır, hatâları görüldüğü yerde düzeltmektir. Hatâları düzeltmemekte ısrar etmek, oportünizmdir. Proleter devrimci hareket, canlı bir hareket olduğu için, her geçen gün biraz daha olgunluğa, biraz daha doğruluğa kavuşur. Bu, hatâların düzeltilmesiyle mümkün olur. Hatâlarımızda inatçı olmayalım. Dediğim dedik diye kasılmıyalım. Her geçen gün biraz daha iyiye, biraz daha doğru olmaya yılmadan ilerliyelim. Halkımız bizden bunu bekliyor.

KONYA SELÇUK EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PROLETER DEVRİMCİLERİ

İŞÇİ - KÖYLÜ'YÜ YAŞATMAK BOYNUMUZUN BORCU OLSUN OPORTÜNÜZMİ YIKMAK MÜCADELEMİZİ GÜÇLENDİRECEKTİR

Oportünistler İŞÇİ - KÖYLÜ'nün karşısına **Kurtuluş** gazetesini çıkardılar. Proleter devrimcileri olduklarını iddia eden bu kimseler her yerde, «Artık İŞÇİ - KÖYLÜ çıkmıyor, yerine **Kurtuluş** çıkıyor» demek cesaretini gösteriyorlar. Bu, hiç bir zaman bir proleter devrimcisinin tavrı olamaz.

İŞÇİ - KÖYLÜ, sanırım yapılan eleştirilerden ve özeleştiriye önem verişinden, son sayılar daha iyi, daha sağlam şiarların halka ulaşacağı, daha gür sesli gerçek ideolojik silâhımız oldu. Gazetenin önceleri tek bir yanlışı vardı : Halkımıza, eylemlerine tam olarak kılavuzluk edecek bir niteliğe kavuşmamıştı. Emperyalizme ve onun yurdumuzdaki işbirlikçisi hâkim sınıflara karşı verdiği mücadelenin tutarlılığı, İŞÇİ - KÖYLÜ'nün bir kitle gazetesi, halkımızın ideolojik silâhı olduğu gerçeğini ortaya koydu. Artık İŞÇİ - KÖYLÜ günlük devrimci olayları yorumlayan bir gazete olmaktan çıkıp, kitlelere siyasî bilinç ulaştıracak, onların eylemlerinin proleter devrimci çizgide olmasını sağlayacak (kitle hareketlerine yön verecek) bir yayın organı olmuştur. Bize ulaşan son 21. sayı bunu kanıtlıyor. İŞÇİ - KÖYLÜ'yü yaşatmak boynumuzun borcu olsun.

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın son sayılarında saflarımızdaki modern revizyonizme ve her türlü oportünizme karşı açtığı savaşın daha da güçlendiğini görüyoruz. Proleter sosyalizminin yayılması ve halkımızın somut pratiğine devrimci teorinin uygulanması ancak böyle, hem oportünizmin her türlüsüne ve hem de emperyalizme savaş bayrağı açılarak kazanılacaktır.

22. sayıdaki «Proleter Enternasyonalizmi ve Burjuva Milliyetçiliği» ve «Kurtuluş Gazetesinin Eleştirisi» yazılarıyla modern revizyonizmin ,burjuva

milliyetçiliğinin ve bunların saflarımızdaki temsilcisi İlkesiz Birlik Cephesinin açık ve objektif olarak teşhir edilmesi, saflarımızdaki oportünist fikirleri safdışı ederek, saflarımızı daha da çelikleştirmemizi sağlayacaktır.

Kurtuluş'un eleştirisini sürdürelim. **Kurtuluş**'un 3. sayısında da yanlış sloganlar var. Türkiye'de bugün ordunun işbirlikçilerin ordusu olmadığını savunmak, «İşçi - Ordu Elele» demek, küçük burjuva kuyrukçuluğu olmaz mı? Örgüt olarak bizde ordu hâkim sınıfların baskı aracı olan devletin bir gücüdür. Ordudaki devrimci ya da sosyal demokrat unsurlar onun örgüt olarak niteliğini değiştirir mi? Proleter Devrimci AYDINLIK yazı kurulundan dileğimiz, proleter sosyalizmine aykırı düşen her türlü oportünist eğilimleri, bilimsel sosyalizmin ışığı altında teşhir etmesidir. Böylece emperyalizme karşı verdiğimiz mücadele de daha sağlam, daha güçlü olacaktır.

Yalnız, eleştirilerde daha somut örnekler göstermeye çalışalım. Onların iddialarımızı doğrulayıcı sözlerine daha çok yer verelim. Eleştirilerimizin çoğunda hep Mihri Belli'yi hedef aldık. Hep onun yazılarıyla İlkesiz Birlik Cephesini teşhir etmeye çalıştık. Bu, bir cepheyi yıkmaya yeter mi? Bunun sonunda Mihri Bellinin dev bir ilâh olmadığı kanısı saflarda yayılırken, yeni bir görüş de ortaya çıktı. Artık oportünistler şöyle diyorlar: Mihri Belli ne ki. O'na sadece saygımız vardır. Bizim **Aydınlık Sosyalist Dergi**'nin, **Kurtuluş**'un yazı kurulları vardır. Eleştirilerimizi biraz da İlkesiz Birlik Cephesinin diğer yazarlarının yazılarına dayandırarak yapsak, daha tutarlı olmaz mı? Bir de, proleter devrimci eylemin yoğun olduğu Ankara, İstanbul gibi kentlerdeki her iki tarafın militanlarının tutumu ve kitlelere karşı davranışları üzerinde durulsa, bu biz taşradakilere ulaştırılsa daha iyi olur.

23. sayı da çok iyi. Özellikle örgütlenme konusundaki tutumunuz mücadelemize olumlu katkılarda bulunuyor. «Sosyalist Kurultay» ve «İŞÇİ - KÖYLÜ Çalışma Komiteleri» gerçekleşmeli. Proleter Devrimci AYDINLIK'ın eleştiri ve özeleştiriye önem verişi de proleter devrimci tutumunu ortaya koyuyor. Tek umudumuz, Proleter Devrimci AYDINLIK'ın her yeni sayıda daha uyanık, daha tecrübeli olarak emperyalizme ve her türlü oportünizme daha cesurca karşı koyarak çıkmasıdır.

AHMET YÜKSEL
İskenderun

BİR AÇIKLAMA

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın Eylül 1970, 9-23. sayısında bir mektubum yayınlandı. Olaylar beni bazı açıklamalarda bulunmaya ve bu açıklamayı her iki Aydınlık'a birden göndermeye zorladı.

1) Gönderilen mektup, buradaki arkadaşlar adına değil, kendi adıma yazılmıştır, şahsîdir.

2) Mektup, Proleter Devrimci AYDINLIK'ta yayınlanmak üzere değil, Ömer arkadaşın şahsına gönderilmiştir. Ömer arkadaş bu mektubu, Türkiye devrimci hareketine yarar sağlıyacağı düşüncesi ile yayınlamıştır. Yayınlanmasında büyük bir mahzur görmüyorum.

3) Türkiyenin bugünkü devrimci hareketinin 8 - 9 senelik bir geçmişi var-

dır. 1960 sonrası sol hareket, bir yerde doğal olarak, doğru Marksist - Leninist çizgi yerine, oportünist bir çizgide filizlenmiş ve kök salmıştır. Ancak 1966'dan sonra oportünizme karşı mücadele verilmeye başlanmıştır. Hareketimiz halen doğru proleter devrimci çizgiyi arayış ve proleter devrimci teoriyi tümleme çabası içersindedir. Bu şemanın doğal bir sonucu olarak saflarımızda çeşitli hatâlar ve sapmalar olmaktadır, olacaktır da. Böyle bir ortamda doğru fikirler ancak pratiğin yardımı ile, birlik - eleştiri - birlik ilkesinden hareketle, açık eleştiri ve özeleştiri ortamında anlaşılabilir ve yanlışlara, sapmalara galebe çalınabilir. AYDINLIK iki gruba ayrıldıktan sonra, her iki grupta da bazı yanlış görüşler zaman zaman ortaya atıldı. Ben dokuz aydır Türkiye devrimci pratiğinden uzağım. Kuşkusuz bu zaman zarfında çeşitli gelişmeler oldu. Bazı hatâlar anlaşıldı, anlaşılan hatâları devrimci dürüstlükle düzeltmeye çalışanlar var. Benim bu gelişmeleri tam ve doğru olarak buradan değerlendirmem imkânsız. **Bu durumda,** bir devrimci olarak gördüğüm hatâları, yanlışları aklım elverdiğince eleştirmek, doğru olarak bildiğim şeyleri yine başarabildiğim kadarı ile ortaya koymaktır ve bu davranışım şu veya bu gruba değil, Türkiye devrimci hareketinedir. Bence söz konusu olan devrimci hareketimizden kişilerin tasfiyesi değil, yanlış fikirlerin, Marksist - Leninist olmayan fikirlerin tasfiyesidir. Ben İŞÇİ - KÖYLÜ'ye yaptığım eleştiri ve ilettiğim dileklerimi, şayet bir kıymet ifade ederse KURTULUŞ'a da yapmak isterim, bilhassa son zamanlardaki, Leninist olmayan devlet anlayışından hareketle, sıkı yönetim ve doğuda yapılan baskı ile ilgili yanlış yorumlardan sonra.

Şimdilik, her iki AYDINLIK'a da devrimci selâmlar.

ERCAN ENÇ
17 Eylül 1970
Diyarbakır Cezaevi

DEVRİMCİ KÜLTÜR KONSEYİ

Proleter Devrimci Aydınlık'ın kültür ve sanat konusuna eğilmeye karar vermesi geç de olsa yerinde ve devrimci bir karardır. Kültür ve sanat politikasını, proleter devrimci politikadan ayrı düşünemeyiz. Proleter devrimci mücadelenin diğer güçlerinin yanında, kültür ve sanatı da etkin bir güç haline getirmek tüm proleter devrimcilerin en başta gelen ödevlerinden olmalıdır. Bu silâhı en tutarlı biçimde kullanmak üzere, kültür ve sanat konusunu asal amacından ayırmadan ideolojik planda çözüm yöntemleri araştırmalıyız. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini ve proleter kültürün özünü kavramış arkadaşlar Türkiye'de egemen kültür olan feodal ve emperyalist kültüre karşı, aktif ideolojik ve politik mücadeleye girişmek üzere bir araya gelmelidirler. Bu mücadele saflarımızda oluşacak bir kadronun hazırlayacağı bir programla başlamalıdır. Bu yüzden en tezinden Proleter Devrimci Kültür Konseyini yaratarak programımızı hazırlamaya bakmalıyız. Kişilerin kültür ve sanat konusunda bağımsız olarak ileri sürdükleri görüşler, özünde bir birlik taşımazsa etkin olacağı kuşkuludur ve hedefine ulaşmadan yozlaşması da önlenemez.

Proleter Devrimci Kültür Konseyini oluşturacak arkadaşlar, öncelikle kültür ve sanat konusunda izleyeceği tutumu tartışmalı ve asal sorunlarda

ilke birliğine varmalıdırlar. Programımız bu ilke birliğinin ışığı altında hazırlanmalıdır. İlke birliğine varılmadan girişeceğimiz hareketlerin zararlı etkilerini görebilmemiz bakımından en taze örnek, Ali Eralp arkadaşın da belirttiği gibi devrimci sanat adına çıktıklarını büyük bir gürültü ile ilân eden» iki arkadaşın giriştiği **Halkın Dostları** dergisidir. Bu arkadaşların ilkesiz ve programsız olarak işe başladıkları, yaptıkları çok önemli yanlışlıklardan kolaylıkla anlaşılabilir. Eylül 1970 sayılarındaki başyazı ve ona attıkları başlık, bu arkadaşların nasıl tutarsız duruma düştüklerini ve onlardan beklediğimiz; işin başında öne sürdükleri savlarını gerçekleştirebilecek güçte olmadıklarını kanıtlamaktadır. Bu arkadaşlara «TRT Sosyalist Kültüre Kundak Sokuyor» diye manşet attıran görüş, ilkesiz ve programsız bir kültür politikasının balon gibi sönebileceğini gösterdiği için bizlere örnek olmalıdır. Mao Zedung'un «Her kültür, belli bir toplumun siyasetinin ve iktisadının ideolojik plânda yansımasıdır» görüşünden yola çıkarsak, Türkiye'de egemen siyaset ve iktisat feodal ve emperyalist nitelikte olup, onun yansıması olan feodal ve emparyalist kültürdür. Sosyalist kültür ise kapitalist toplumun bağrında filizlenip yeşerir ve gittikçe güçlenir. Bugün Türkiye'de sosyalist (proleter) kültür yeni yeni filizlenmektedir. TRT'nin bu yeni filizlenen sosyalist kültüre kundak soktuğunu söylemek ise biraz fazla evhamlılık oluyor.

Niyetimiz **Halkın Dostları** dergisini eleştirmek değil, canlı bir örnek olması bakımından, ilkesiz ve programsız kültür politikasının yanlış yollara düşebileceğini, nereye ve nasıl hücum edileceğinin bilinemiyeceğini göstermektedir. Yoksa **Halkın Dostları**'ndan önce, devrimci kültür ve sanata haciz koymuş, suratına devrimci maskesi geçirmiş yetişmekte olan genç sanatçı kuşağının devrimci potansiyelini sinsice ziyan eden nice edebiyat ve sanat dergisi ve kültür simsarı var ki, öncelikle bunların maskeleri mutlaka düşürülmelidir. Bu kurumların etkisinde kalmış arkadaşları doğru ve aktif kültür politikası ile saflarımıza kazanmalı, hareketimizi giderek daha yoğunlaştırıp platformu halk kitlelerine doğru genişletmeliyiz. Bir kültür ve sanat mücadelesi proleter devrimciliğin damgasını taşımalıdır. Bu yüzden sorumu, kişi hareketi olarak değil, 'feodal ve emperyalist kültürü omuz darbeleri ile yıkmak ve devrimci kültür ve sanatı oluşturmak için ilke birliğinin sağlanması' olarak koymalıyız. Bu ilk aşama başarılmadan devrimci kültür kurumlarının yanısıra edebiyat ve sanatın mirasyedisi bir yığın küsait ortamında bazı arkadaşlara pek çok ün ve unvanlar sağlıyabilir ama proleter devrimci hareketimize hiç bir şey sağlayamaz. Batağa saplanmış kültür kurumlarının yanısıra edebiyat ve sanatın miras yedisi bir yığın küçük burjuvanın pervasızca at oynattığı bu alanda, hareketimiz her türlü yanlış görüşlerden arınarak, güçlü vurucu ve etkin darbelerle düşmanın üstüne üstüne yürümelidir.

SABAHATTİN ÇETİN
Ankara

PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK'IN AÇIKLAMASI

«Proleter kültürünün özünü kavramış» arkadaşların toplanıp proleter kültür konseyini oluşturmaları teklifini, tartışmaları geliştirmesi bakımından olumlu buluyoruz. Arkadaşların kültür ve sanat konusundaki fikirleri ve önerileri geliştirmeleri hareketimiz bakımından yararlı olacaktır.

Önerilen kültür konseyinin oluşturulmasından önce bir çok görevlerimizin olduğu açıktır. Şimdiye kadar kültür ve sanat kelimelerine hep esrarlı anlamlar verilmiş ve hakim sınıflar her zaman kültür ve sanatı halk kitlelerinin dışında bir şey olarak göstermeye çalışmışlardır. İlk görevimiz bu anlayışı yıkmaktır. Proleter devrimci kültürün ancak kitlelerin içinde canlılığını bulan bir kültür olabileceğini halkımıza anlatmalıyız. Türkiye'de proleter devrimci kültür yeni yeni filizlenmektedir. Bu bakımdan ilkeler henüz tam olarak ortaya çıkmış ve kavranmış değildir. Bunu sağlamak için bu konuda geniş bir tartışma ortamı yaratılmalıdır. Bu tartışma ortamı içinde dünya proleter kültür hareketinden örnekler alınmalı, Marx'ın, Lenin'in ve Mao Zedung'un bu konuda yazdıkları metinler yeniden okunmalı, geniş toplantılar düzenlenmeli, bu toplantılar yalnız entellektüellerin katıldığı sanat toplantıları olmaktan çıkarılmalı ve geniş çevrelerin bu toplantılara katılması sağlanmalıdır. Kültür ve sanat konularıyla özellikle ilgilenen arkadaşların Türkiye'nin devrimci pratiğine bütün varlıklarıyla girmeleri ve kendilerini bu pratik içinde yeniden eğitmeleri şarttır. Unutmayalım ki, sanat kitlelerin mücadelesi içinde gelişir, o mücadelenin gücü sanatı da etkiler. Kitlelerin dışında, devrimci mücadelenin dışında olan kültür ve sanat mutlaka ölüme mahkum olan burjuva sanatından başka bir şey değildir.

Proleter kültürünün ilkelerinin Türkiye pratiğinden, ve bütün dünya proleter kültür hareketinden yararlanarak gelişeceği ve belirleneceği açıktır. Bu ilkeler belirlendikten sonra genel anlamıyla bir sosyalist kültür kurultayı toplanabilir. Böyle bir kurultay Türkiyeli proleter devrimcileri, işçi ve köylüleri, halk ozanlarını ve bütün ilerici kültür çevrelerini bir araya getirmelidir. Bu kurultayda, belirlenmiş olan proleter kültürünün ilkeleri savunulabilir. Bu kurultayda burjuva ve küçük burjuva kültür ve sanat anlayışları açığa çıkarıldığı gibi emperyalizmin ve feodalizmin kültürüne karşı ortak mücadele için devrimci cephe kurulabilir. Bütün bunların olabilmesi için işe koyulmak ve proleter devrimci hareketimizin ilkelerine sarılıp onları pratiğe uygulamak gerekiyor.

TÜSTAV

Proleter Devrimci Aydınlık (Cilt : 4)

İÇİNDEKİLER

SAYI : 5 - 19 — **MAYIS 1970**

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye — 1
Demokratik Güçlerin Birliği İçin Çalışalım — Türk Solu mücadelesine daha güçlü olarak devam edecektir — Çin Halk Cumhuriyetinin uzaya attığı uydu, sosyalizmin ve bütün dünya halklarının devrimci zaferidir! — Dünya halklarının ortak mücadelesi çürüyen ABD emperyalizmini çökertecektir

İşçi - Köylü Hareketleri ve Proleter Devrimci Politika — İbrahim KAYPAKKAYA — 17

İdeolojik Çalışmaya Öncelik Vermeliyiz — Kızıl Bayrak — 53

1 Mayıs — V. İ. Lenin — 62

Kitle Silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesini Bütün Yurda Yayalım — Ömer ÖZERTURGUT — 65

SAYI : 6 - 20 — **HAZİRAN 1970**

Mustafa Kuseyri'nin Anısı Mücadelemize Önder Olsun — Proleter Devrimci AYDINLIK — 81

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye — 84
Yaşasın Hindiçini Halklarının Devrimci Mücadelesi — Baskılara karşı halkımızın mücadelesini örgütleyelim! — Türk - İş Emperyalizmin işçi sınıfı içindeki koludur

Türkiye'de İşçi Sınıfının Durumu — P. D. AYDINLIK Çalışma Grubu — 112

Gecikmiş Bir Uyarı — Korkut BORATAV — 127

Deccal Nasıl Kapımızı Çalıyor (I) — Hikmet KIVILCIMLI — 133

Dünya Halkları Birleşin, Amerikan Saldırganlarını ve Tüm Uşaklarını Altedin! — MAO ZEDUNG — 153

SAYI : 7 - 21 **TEMMUZ 1970**

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye — 161
Sıkı Yönetim Tekelci Sermayenin Halkımız Üzerindeki Baskı Aracıdır — CHP içindeki ileri unsurlar açık mücadeleye girmelidir! — Modern revizyonistler dünya halklarının kurtuluş mücadelelerini nasıl baltalıyorlar? — Halkımıza ve Bütün Devrimcilere!

Deccal Nasıl Kapımızı Çalıyor (II) — Hikmet KIVILCIMLI — 193
1 Mayıs Nedir? — Şefik HÜSNÜ — 222
İdeolojik Çalışma Gerçeğe Dayanmalıdır — Kızıl Bayrak — 227
Tarihimizden — G. M. ATAÇ — 236
Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi teşkilâtına ait bir belge — Aydınlık dergisinin ilk sayılarında rastlanan imzalar

Emperyalizm ve Türkiye Ekonomisi : Enflasyon, Vergiler ve Zamlar — P. D. AYDINLIK Çalışma Grubu — 241

İŞÇİ - KÖYLÜ'nün 19. sayısı da toplatıldı — 254

SAYI : 8 - 22 **AĞUSTOS 1970**

İŞÇİ - KÖYLÜ İkinci Yılında — Proleter Devrimci AYDINLIK — 257

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye — 258
Emperyalizmin Sıkı Yönetimine Karşı Birleşelim!

Proleter Enternasyonalizmi ve Burjuva Milliyetçiliği — Proleter Devrimci AYDINLIK — 261

Deccal Nasıl Kapımızı Çalıyor (III) — Hikmet KIVILCIMLI — 273

Kurtuluş Gazetesinin Eleştirisi — Proleter Devrimci AYDINLIK — 300

CHP'deki Gelişmeler Üzerine — Erdoğan GÜÇBİLMEZ — 316

Belgeler — 329

1970'leri Kurtuluş Yılları Yapalım — Çaru MAZUMDAR — 333

SAYI : 9 - 23 **EYLÜL 1970**

İŞÇİ - KÖYLÜ Çalışma Komiteleri Kuralım — 337

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye — 343
Sosyalist Kurultay — Paranın değeri-

nin düşürülmesi halk yığınlarının yoksullaşmasını hızlandıracaktır — Burjuva devlet teorilerini yıkalım! Cesaretle Savaşalım — Hindiçini halklarının kurtuluş savaşları zafere doğru ilerliyor — Komünistler proletaryanın ileri unsurları olmalıdır — Arap halklarının kurtuluş mücadelesini hiçbir güç durduramıyacaktır.

Bilimsel sosyalizmin yıkılmaz temeli üzerinde proletarya partisi 377

Ege çalışmalarından çıkan sonuçlar İŞÇİ - KÖYLÜ Ege Köy Çalışma Grubu 384

Modern Revizyonizme Karşı Uyanık Olalım Yıldırım DAĞYELİ 394

Rote Presse Korrespondenz dergimiz hakkında ne diyor? 403

Tartışma 404

SAYI : 10 - 24 **EKİM 1970**

AYDINLIK'ta Dünya ve Türkiye 417

Filistin İhtilalini Kimse Durduramaz — Filistin İkinci Dünya Kongresi — **Fateh** Bazı «Büyük» Devletleri Lanetliyor — Revizyonistler Kamboçya Faşistlerini Destekliyor — TDGF'yi Yıkıcılardan Kurtaralım!.

İlkesiz Birlik Cephesi Çözüldükçe Saldırganlığını Artırıyor, Saldırdıkça Çöküşünü Hızlandırıyor! 430

Hakkı Keskin'e Yapılan Baskı Halkımıza Yapılmıştır 432

Çin Komünist Partisi 9. Merkez Komitesi 2. Genel Toplantısının Bildirisi 435

SOSYALİST KURULTAY 439

Vatan Partisi Tüzük ve Programının Eleştirisi Program Çalışma Komitesi 451

Bütün Devrimciler! Bütün TİP'liler! 462

TİP Karşıyaka İlçesi Bildirisi 472

Kızıl Bekçiler Hikmet KIVILCIMLI 473

Yalancının Mumu Yatsıya kadar Yanar! 477

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır Doğu PERİNÇEK 479

Sovyetler Birliğinde Kapitalizme Geri Dönüş 497

TARTIŞMA 504

proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

DEVLET
Lenin
150 Kuruş

POLİTİK ÇALIŞMA BÜTÜN ÇALIŞMANIN CANDAMARIDIR
3 Lira

DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERYALİZM
Stalin
2.5 Lira

MAO ZEDUNG'UN MARKSİZM - LENİNİZM'E KATKISI
Sanmugathasan
(Tükenmiştir)

FEODALİZMDEN KAPİTALİZME GEÇİŞ
Sweezy, Dobb, Takahaşi, Hilton, Hill
7.5 Lira

İsteme Adresi : Adakale Sok. 28/1, Yenişehir - Ankara
(Posta pulu karşılığında yollanır.)

EKİM YAYINLARI

MAO TSETUNG
SAĞ ve SOL SAPMA

—★—

HİKMET KIVILCIMLI
BARBAR TOPLUMDA MÜLKİYET BİÇİMLERİ
(Basılıyor)

—★—

MAO TSETUNG
KIZIL KİTAP
"BAŞKAN MAO'NUN SÖZLERİ"

—★—

★ SİYASAL YAZILAR, Che Guevara, 15 TL.
★ MARKSİST DEĞER TEORİSİ, M. Selik, 12,5 TL.
★ İKİLİ ANLAŞMALARIN İÇYÜZÜ, H. Tunçkanat, 15 TL.
★ SOSYALİST KÜBA, L. Huberman - P.M. Sweezy, 12,5 TL.
★ LENİN, HAYATI VE MÜCADELESİ, G.D.Obiçkin, 12,5 TL.
★ GERİLLA SAVAŞI VE MARKSİZM, W.J. Pomeroy, 20 TL.
★ İHTİLALCİ MEKSİKA, John Reed, 15 TL.

Not : Doğrudan doğruya Yayınevinden istenen kitaplar, okurlara indirimli olarak gönderilir.

EKİM YAYINEVİ - P.K. 297 KIZILAY, ANKARA

Çin'de olsun, dünyanın diğer bütün ülkelerinde olsun, genel olarak nüfusun yüzde doksanından fazlası, enin-de sonunda Marksizm - Leninizm'i destekleyeceklerdir. Dünyada daha hâlâ sosyal - demokratların, revizyonistlerin emperyalistlerin ve çeşitli ülkeler gericilerinin aldatmaları yüzünden uyanamamış pek çok insan vardır. Ama ne olursa olsun, onlar zamanla uyanacak ve Marksizm - Leninizm'i destekleyeceklerdir. Marksizm-Leninizm gerçeğine karşı durulamaz. Halk yığınları eninde sonunda devrim için ayaklanacaktır. Dünya devrimi mutlaka zafere ulaşacaktır.

MAO ZEDUNG

BEŞ LİRA